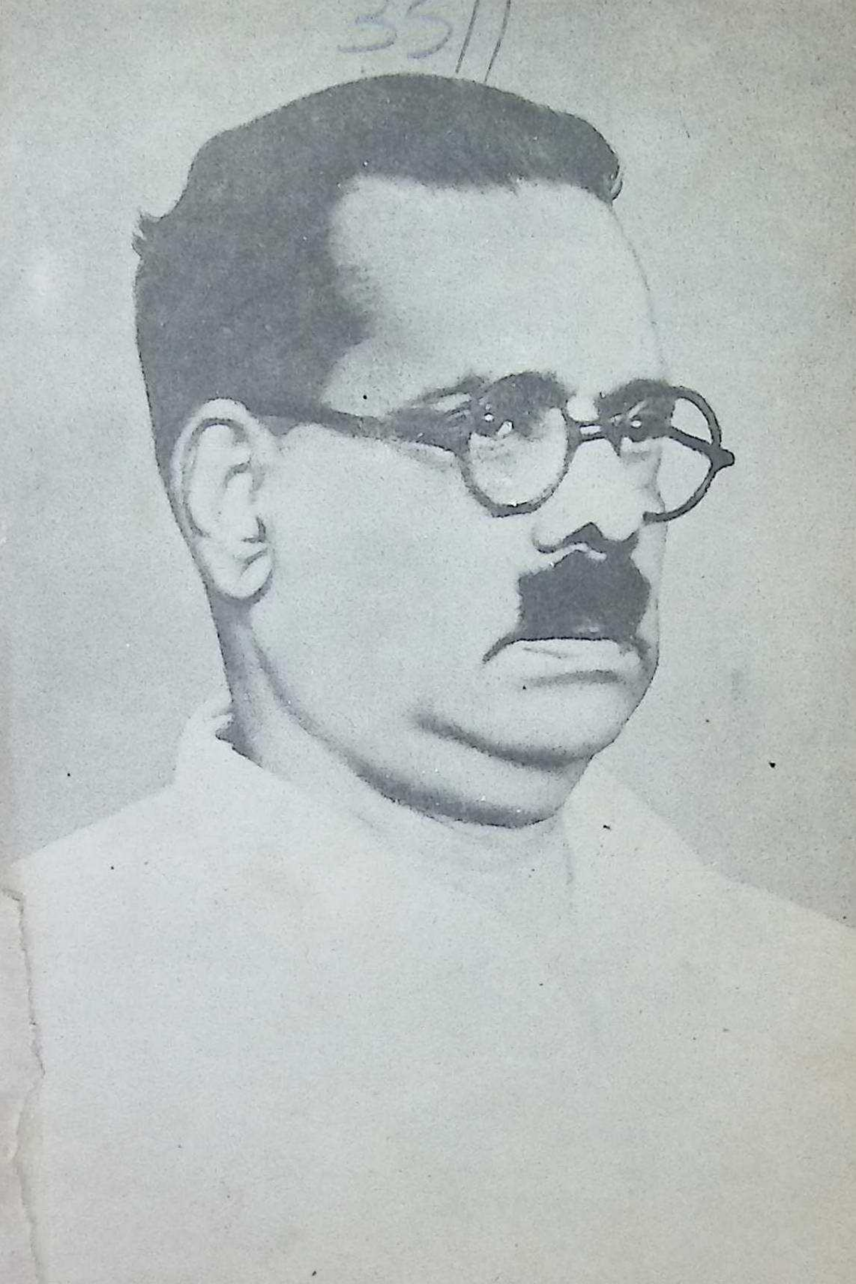
தமிழுக்கு அமுதென்று பேர்!

பாரதிதாசன்

பூம்புகார் பிரசுரம்
109, மன்னார்சாமிகோவில் தெரு,
சென்னை–600 013.

விலை ரூ. 4-50

பூம்புகார் வெளியீடு எண்: 71

முதல் பதிப்பு: ஏப்ரல், 1978.

அச்சிட்டவர்கள்: நாதன் & கோ, சென்னை-600042.

பதிப்புரை

உலகில் இன்று மூவாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட மொழிகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு மொழியின் தோற்றம் வளர்ச்சி ஆகியவற்றை இன்றைய மொழியியல் அறிஞர்கள் கண்டுள்ளனர்.

ஆனால் 'கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்திற்கு முன் தோன்றிய மொழி தமிழ்மொழி'. மொழியியல் அறிஞர்கட்குத் தமிழின் தொன்மைப் பழமையைக் காண முடியவில்லை. மேலும், இன்றுள்ள பல செம்மொழிகட்கெல்லாம் தமிழே தாய்மொழி என்ற சிறப்பு ஒவ்வொரு தமிழனுக்கும் பெருமிதத்தையும் பூரிப்பையும் உண்டாக்குகிறது.

தமிழ் மொழியின் அமைப்பு மனித வாழ்வோடும் இயற்கை ஒலியமைப்போடும் மெய்ப்பொருளோடும் அமைந்திருப்பதினாலேயே உலகில் எம்மொழிக்கும் இல்லாத சிறப்பையும் பெருமையையும் கூட்டி, தமிழே உயிரென்றும், வாழ்வென்றும், உணர்வென்றும், உலகிருள் அகற்றும் ஞாயிறென்றும், உயிர் வளர்க்கும் தாயமுதென்றும் போற்றும் நிலை தொன்மொழியாகிய தென்மொழி தமிழுக்கு மட்டுமே உண்டு. இது புகழுரையன்று, பொருளுரையாகும்.

கி.மு. 4000-த்தில் தோன்றிய தொல்காப்பியத்திலிருந்து அண்மையில் தோன்றிய பாரதி பாடல்கள் வரை இதற்குச் சான்றுள்ளது. 'யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதாவதெங்கும் காணோம்' என்ற குரல் தமிழிலக்கியத்தில் சமய வேறுபாடில்லாமல் ஒலிப்பதைக் காணலாம்.

அந்த நெடும்புகழ் மரபில் வந்த புரட்சிப் பாவேந்தர் தமிழின் அருமை, இனிமை, செழுமை, கொழுமை, வன்மை, மென்மை, நுண்மை, உயிர்மை, ஆகியவற்றை நுகர்ந்து நுகர்ந்து, நினைந்து நினைந்து, ஆழ்ந்துஆழ்ந்து பாடுவதில் தன்னிகரற்றுவிளங்குகிறார். தமிழின் அனைத்தாற்றலையும் உணர்ந்த பாவேந்தர் 'மங்கை ஒருத்தி தரும் சுகமும் எங்கள் மாத்தமிழ்க் கீடில்லை என்றுரைப்போம்' என்று நெஞ்சு நிமிர்த்திடப் பாடியவர்.

தமிழ், பாரதியாரால் எளிமை பெற்றதென்றால் தமிழ் பாவேந்தரால் புத்துயிர் பெற்று, உணர்வுற்றது, உணர்ச்சிகற்றது என்று கூறவேண்டும்.

'எங்கள் வாழ்வும், எங்கள் வளமும் மங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கு' என்று வாழ்ந்த பாவேந்தர், தமிழுக்கு அமுதென்று பேர்! அந்தத் தமிழ் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர் என்று பாடிய பாடல்களின் தொகுப்பை அளிப்பதில் பெருமகிழ் வெய்துகிறோம்.

கிடைத்தற்கரிய இப்பாடல்களை யெல்லாம் தொகுத்தளித்த திரு த. கோவேந்தன் அவர்களுக்கும், வெளியிட உரிமைதந்த பாவேந்தர்குடும்பத்தினருக்கும் நன்றி.

—பூம்புகார் பிரசுரம்.

இந்த அமிழ்தம்...!

இனியன—அரியன—பெரியன என்று இவ்வுலகில் எவற்றையெல்லாம் நாம் கருதுகின்றேமோ அவற்றை விட எல்லா வகையிலும் சிறந்ததாகத் தமிழ் ஒன்றை மதித்துப் போற்றிப் பாடுவார் பாவேந்தர்.

தமிழ்மாட்டு அவருக்கிருந்த காதல் அளப்பரிது. அவரின் மூச்சில் கலந்தது தமிழ். அவர்தம் இளமைப் பருவத்திலே தமிழிலேயே சிந்திப்பது—எழுதுவது—பேசுவது என்ற இயல்பை உருவாக்கிக் கொண்டார்.

விருப்பமில்லாத பாடங்களை அகவல் பாடல் களாக்கி மனப்பாடம் செய்து கொள்வார்; அப்போது அவர் பன்னிரண்டு வயதே நிறைந்தவர்!

பின்னர், தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களைக் கற்ற போது, தமிழ்க் காதல் மேலும் பெருகிற்று.

பாரதியின் எதிரில்,

'காளையொருவன் கவிச்சுவையில்—கரை
காண நினைத்த முழுநினைப்பில்—அன்னை
தோளசைத்தங்கு நடம் புரிவாள்—அவர்
தொல்லறிவாளர் திறம் பெறுவாள்'

என்ற 16 அடிப் பாடலை எழுதிய நேரத்தில், பாவேந்தரின் பாட்டியற்றும் தொண்டில் புதிய திருப்பம் ஒன்று முகிழ்த்து விட்டது என்று கூறலாம்.

தாம் இயற்றிய பாடலுக்குத் தாமே பதவுரை—கருத்துரை—பொழிப்புரை கூறி ஆக வேண்டிய நிலையில் கவிஞர்கள் பாடல் இயற்றிக் கொண்டிருந்த ஒருகாலத்தில், பாவேந்தர் அந்தப் பண்டிதப் படித்தரத்திலிருந்து இறங்கிவிட இயலாது. அந்தக் கொடுமையான போக்கிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு, எளிய இனிய பழகு தமிழிலே புதிய கருத்துகளை அள்ளித் தருகின்ற பாவலராகத் தம்மைமக்களுக்கு ஆட்படுத்திக் கொண்டவர் பாவேந்தர்.

புதிய பாதையில் முன்னேறி, உயரே—உயரே சென்று தமக்கென நிலையான இடத்தை அடைவதற்கு அவருக்கிருந்த ஒரே துணை தமிழ்! தமிழ்! தமிழ்!

முதன் முதலில் வெளிவந்த 'கவிதைத் தொகுதி' எல்லாத் தமிழ் அறிஞர்களாலும் பாராட்டி வரவேற்கப்பட்டது.

காலம் சிறிது சென்ற பின்னர், எளிய நடையில் எழுதிக் கொண்டிருந்த பாவேந்தரின் மேல் புழுதிவாரி அடித்தார்கள் 'மெத்தப் படித்தவர்' சிலர். அவர்களின் தாக்குதல், ''பாரதிதாசன் இப்படித்தான் எழுத முடியும். அவர் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணம் கற்றறியாதவர்'' என்பது அமைந்திருந்தது.

தாக்கியவர்கள் வெட்கும்படியாக மேலும் உயர்ந்தார் பாவேந்தர்; அப்போதும் அவருக்குத் துணையானது தமிழ் ஒன்றே!

'இறைவன் அருளால் இது நிகழ்ந்தது' என்று கூறி விட்டுத் தன் கற்பனையில் குழைத்துக் கவிதைகளைச் சமைத்து விடுவது எளிது கவிஞர்கட்கு. இறைவனைச் சிறிதும் ஏற்றுக் கொள்ளாதவர், தம் சொந்தத் திறனை நிலை நாட்டத் தமிழின் வலிமையைத் துணையாகக் கொண்டார்; அதனால் தம் பகைவர்களை வென்றார்.

"ஒரு
வாளைச் சுழற்றும் விசையினிலே—இந்த
வைய முழுவதும் துண்டு செய்வேன்!"

அவர் பதினேழாம் அகவையிலே எழுதிய இந்தக் கருத்தின் நாயகனுகி விட்டதில் வியப்பென்ன?

இளமைக்குப் பாலாக—புலவர்க்கு வேலாக—கவிதைக்கு வாளாக—விளங்கும் தமிழ் அமுதுக்கும் பேராகும் அல்லவா?

உங்கள் கையில் தவழும் இந்த அமுதத் தமிழ் இனிப்பூட்டும் சுவைப் பெட்டகமாகத் திகழும் எனும் நம்பிக்கை எங்களுக்கு உண்டு.

இந்த அமிழ்தத்தை உங்களுக்கு வழங்க உதவினூர்கள் பூம்புகார் நிறுவனத்தார். அவர்களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியுமா?

17.3.78
புதுச்சேரி

—மன்னர் மன்னன்.

பாவேந்தர் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்

1891 — ஏப்ரல் 9, புதன் இரவு 10.15 மணிக்குப் புதுவையில் சுப்புரத்தினம் பிறந்தார். தந்தை கனகசபை தாய், இலக்குமி. உடன் பிறந்தோர்; தமையன் சுப்பராயன், தமக்கை சிவகாம சுந்தரி, தங்கை இராசாம்பாள்.

1895 — ஆசிரியர் திருப்புளிசாமி அய்யாவிடம் தொடக்கக் கல்வி. ஆறும் வயதிலேயே பாடல் புனையும் ஆற்றல் பெற்றார். பாட்டிசைப்பதிலும் நடிப்பதிலும் ஊரில் நற்பெயர் பெறலுற்றார். பத்தாம் வயதிலேயே சுப்புரத்தினத்தைப் பெற்றதால் புகழ் பெற்றது புதுவை.

1908 — புதுவை அருகில் உள்ள சாரம் முதுபெரும் புலவர் (மகாவித்துவான்) பு.அ. பெரியசாமியிடமும், பின்னர் பெரும்புலவர் பங்காரு பத்தரிடமும், தமிழ் இலக்கண-இலக்கியங்களையும், சித்தாந்த வேதாந்தப் பாடங்களையும் கசடறக் கற்றார். மாநிலத்திலேயே முதல் மாணவராகச் சிறப்புற்றார். புலவர் சுப்பு ரத்தினத்தை, வேணு (வல்லூறு) நாயகர் வீட்டுத் திருமணத்தில் பாரதியார் காணும் பேறு பெற்றார். பாரதியாரின் தேர்வுத் 'தராசி'ல் நின்றார், வென்றார். நட்பு முற்றியது; பாரதியார்க்கிருந்த இலக்கண-இலக்கிய அறியாமை இருள் வற்றியது; பாரதியாரின் எளிய தமிழ், புலமைமிடுக்கேறியசுப்புரத்தினத்தைப்பற்றியது.

1909 — கல்வி அதிகாரி கையார் உதவியால், காரைக்கால் சார்ந்த நிரவியில் ஆசிரியப் பணி ஏற்றல்.

1910 — வ.உ.சி.யின் நாட்டு விடுதலை ஆர்வத்தால் கனிந்திருந்த புலவர்—பாரதியார், வ.வே.சு, டாக்டர் வரதராசலு, அரவிந்தர் போன்றோர்க்குப் புகலி

டம் அளித்தல். தம் பெற்ருேர்க்குத் தெரியாமல் மேல் துண்டில், வடித்த சோறு கொடுத்தல். ஒரோர் அமையங்களில் செலவுக்குப் பணம் தருதல். காவல் நாய்களின் வேட்டையிலிருந்து தப்ப உதவல். பாரதியாரின் 'இந்தியா' ஏட்டை மறைமுகமாகப் பதிப்பித்துக் தருதல். ஆஷ் கலெக்டரைச் சுட்ட கைதுப்பாக்கி பாவேந்தர் அனுப்பியதே!

1916 — தந்தையார் (23-1-'16) இயற்கை எய்தல்.

1918 — பாரதியாருடன் மிக நெருங்கியப் பழக்கத்தால், சாதி, மதம் கருதா, தெளிந்த உறுதியான கருத்துகளால் ஈர்ப்புற்றுப் புலமைச் செருக்கும் மிடுக்கும் மிகுந்த நடையில் எழுதும் தேசிய, தெய்வப் பாடல்களைப் பழகு தமிழில் எழுதுதல். புதுவை தமிழக ஏடுகளில், புதுவை. கே.எஸ்.ஆர்;K.S.R.; கண்டெழுதுவோன், கிறுக்கன், கிண்டல்காரன் கே. எஸ். பாரதிதாஸன் என்ற பெயர்களில், பாடல், கதை கட்டுரை, மடல்கள் எழுதுதல். 10 ஆண்டுக் காலம் பாரதியார்க்கு உற்றுழி உதவியும் உறு பொருள் கொடுத்தும் தோழனுய் இருந்தார்.

1919 — திருபுவனையில் ஆசிரியராக இருக்கையில் பிரெஞ்சு அரசுக்கு எதிராகச் செயல்பட்டார் என்று குற்றம் சாட்டி $1\frac{1}{4}$ ஆண்டு சிறை பிடித்த அரசு, தவறுணர்ந்து விடுதலை செய்தது. வேலை நீக்க, வழக்கில் புலவர் வென்று மீண்டும் பணியில் சேர்தல்.

1920 — இந்திய விடுதலை அறப்போராட்டத்தில் பங்கேற்றல். புவனகிரி பெருமாத்தூர் பரதேசியார் மகள் பழனி அம்மையை மணத்தல். தம் தோளில் கதர்த் துணியைச் சுமந்து தெருத்தெருவாய் விற்றல்.

1921 — செப்டம்பர் 19—தலைமகள் சரசுவதி பிறப்பு, (12-9-21) பாரதியார் மறைவு.

1922 — K. S. பாரதிதாஸன் என்ற புனைபெயரைத் தொடர்ந்து பயன்படுத்தி, தேச சேவகன், துய்ப்ளேச்சு, புதுவை கலைமகள், தேசோபகாரி, தேசபக்தன், ஆனந்தபோதினி, சுதேச

மித்திரன் ஆகிய இதழ்களில் தொடர்ந்து பாடல், கட்டுரை, கதைகள் எழுதுதல்.

1924 — சோவியத்து நாட்டு மாவீரர் இலெனின் இழப்பிற்குப் பாடல்.

1926 — **ஸ்ரீ மயிலம் சுப்ரமணியர் துதியமுது**—நூலால் சிந்துக்குத் தந்தையாதல்.

1928 — நவம்பர்-3, கோபதி (மன்னர்மன்னர்) பிறப்பு, தன்மான (சுயமரியாதை) இயக்கத்தில் பெரியார் ஈ. வே ராவுடன் இணைதல், தாமும் தம் குடும்பமும் பகுத்தறிவுக் கொள்கையை மேற்கொளல், குடும்பத் திருமணங்களில் தாலியைத் தவிர்த்தல்.

1929 — 'குடியரசு', 'பகுத்தறிவு' ஏடுகளில், பாடல், கட்டுரை,கதை எழுதுதல்; குடும்பக் கட்டுப்பாடுபற்றி இந்தியாவிலே பாட்டெழுதிய முதல் பாவலர் என்ற சிறப்புப் பெறல்.

1930 — பாரதி, புதுவை வருகைக்கு முன்னும் பின்னும் பாடிய, **சிறுவர் சிறுமியர் தேசிய கீதம், தொண்டர் நடைப்பாட்டு, கதர் இராட்டினப் பாட்டு** நூல் வடிவில் வெளியிடப்பட்டன. தொடர்ந்து **சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல்; தாழ்த்தப்பட்டார் சமத்துவப் பாட்டு** நூல்களை ம. நோயேல் வெளியிடல். டிசம்பர் 10-ல் 'புதுவை முரசு' கிழமை ஏட்டின் ஆசிரியர் பொறுப்பேற்றல்.

1931 — 'புதுவை முரசு' (6-1-31) ஏட்டில் செவ்வாய் உலக யாத்திரை - கட்டுரை வரைதல். **சுயமரியாதைச்சுடர்** என்ற 10 பாடல்களைக் கொண்ட நூலைக் கிண்டற்காரன் என்ற பெயரில் வெளியிடல் (குத்தூசி குருசாமிக்கு இந்நூல் படைப்பு). 18-8-31 இரண்டாம் மகள் வசந்தா (வேனில்) பிறப்பு. பள்ளி ஆண்டு விழாவில் 'சிந்தாமணி' என்ற முத்தமிழ் நாடகம் எழுதி இயக்குதல்.

1932 — **வாரிவயலார் வரலாறு அல்லது கெடுவான் கேடு நினைப்பான்**—புதினம் வெளியிடல். வெளியார் நாடகங்கட்கும், தன்மான, பொதுவுடைமைக் கூட்டங்களுக்கும் பாட்டெழுதித் தருதல்.

1933 — மா. சிங்காரவேலர் தலைமையில் சென்னை ஒயிட்சு நினைவுக் கட்டடத்தில் (31-1-33) நடந்த நாத்திகர் மாநாட்டில் கலந்துகொண்டு வருகைப் பதிவேட்டில் 'நான் ஒரு நிரந்தமான நாத்திகன்' என்று எழுதி கையெழுத்திடல். மூன்றும் மகள் ரமணிபிறப்பு.

1934 — மாமல்லபுரத்திற்கு முழுநிலா இரவில் தோழர் ப. ஜீவானந்தம், குருசாமி, குஞ்சிதம், நயினை சுப்பிரமணியம், மயிலை, சீனிவேங்கடசாமி, மாயூரம் நடராசன், சாமி சிதம்பரனார், எஸ். வி. இலிங்கம், நாரண துரைக்கண்ணனுடன் படகில் செல்லல்; 'மகாபலிபுரச் செலவு'—பாடல் பிறந்தது. 9–9-34-ல் இரணியன் அல்லது இணையற்ற வீரன் நாடகம் பெரியார் தலைமையில் நடைபெறல். (குருசாமி இரணியன்-திருவாசகமணி கே. எம். பாலசுப்பிரமணியம்—பிரகலாதன்)

1935 — இந்தியாவில் முதல் பாட்டேடான-'ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய பாரதி கவிதா மண்டலம்' தொடக்கம். இதற்கு உறுதுணையாக இருந்தவர் எஸ். ஆர். சுப்பிரமணியம் (சர்வோதயத் தலைவர்).

1936 — பெங்களூரில் பதினைன்கு நாள் தங்கி (1-4-36) 'தேசிங்குராஜன்' வரலாற்றை அட்சின்சு குழுமத்தார்க்கு 'ஹிஸ் மாஸ்டர்ஸ் வாய்ஸ்' இசைத் தட்டுகளைப் பதித்தல்.

1937 — **புரட்சிக்கவி**-குறுங்காவியம் வெளியிடல். 'பாலாமணி அல்லது பக்காத் திருடன்' திரைப்படத்திற்குக் கதை, உரையாடல், பாடல் எழுதுதல். இதில் நடித்தவர்கள்: தி. க சண்முகம் உடன் பிறந்தோர் அனைவரும்.

1938 — **பாரதிதாசன் கவிதைகள்** முதல் தொகுதியைக் குத்தூசி குருசாமி, குஞ்சிதம் குருசாமி வெளியிட்டனர். பொருளுதவி செய்தவர் கடலூர் தி. கி. நாராயணசாமி (நாயுடு). தமிழிலக்கியத்திலேயே பெரும் புரட்சியை உண்டாக்கியதால், பெரியார், "தன்மான இயக்கத்தின் ஒப்பற்ற பாவலர்" என்று பாராட்டினர், டாக்டர்,

மாசிலாமணியார் நடத்திய 'தமிழரசு' இதழில் தொடர்ந்து எழுதுதல். **தமிழுக்கு அமுதென்று பேர்** என்ற பாடலை அச்சுக் கோத்தவர் பின்னாளில் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளர் 'விந்தன்'

1939 — 'கவி காளமேகம்'—திரைப்படத்திற்குக் கதை—உரையாடல் பாடல் எழுதுதல். **இரணியன் அல்லது இணையற்ற வீரன்** நூல் வடிவில் வருதல்.

1941 — **எதிர்பாராத முத்தம்**—காவியம், காஞ்சி பொன்னப்பாவால் வானம்பாடி நூற்பதிப்புக் கழகத்தில் வெளியிடல். இதற்கு மேலட்டை ஓவியம் இராய் சௌத்திரி.

1942 — **குடும்ப விளக்கு** I வெளியிடல். இந்தியப் போராட்ட எழுச்சியை மறைமுகமாக ஊக்குவித்தல். இரண்டாம் உலகப்போரை—இட்லரை எதிர்த்தல்.

1943 — **பாண்டியன் பரிசு**—காவியம் வெளியிடல்.

1944 — பெரியார் முன்னிலையில் தலைமகள் சரஸ்வதி திருமணம். மணமகன் புலவர் கண்ணப்பர். 'இன்ப இரவு' (புரட்சிக்கவி) முத்தமிழ் நாடகம் அரங்கேற்றம். **இருண்ட வீடு, காதல் நினைவுகள், நல்ல தீர்ப்பு,** (நாடகம்) **அழகின் சிரிப்பு** ஆகிய நூல்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் வெளியிடல். 'சதிசுலோசனா' என்ற திரைப்படத்திற்குக் கதை, உரையாடல், பாட்டு எழுதுதல் **குடும்ப விளக்கு**II வெளியிடல், செட்டி நாடு முழுவதும் இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள் நடத்திப் பகுத்தறிவு இயக்கத்தை காலூன்றச் செய்தல். கலைவாணர் என். எஸ். கே வுக்காக 'எதிர்பாராத முத்தம்'—நாடகமாகத் தீட்டித் தருதல். 'கற்கண்டு' 'பொறுமை கடலினும் பெரிது' எள்ளல் நூல் வெளியிடல்.

1945 — புதுவை, 95 பெருமாள் கோயில் தெரு வீட்டை வாங்குதல். **தமிழியக்கம்** (ஒரே இரவில் எழுதியது) **எது இசை** நூல்கள் வெளியிடல்.

1946 — 'முல்லை' இதழ் தொடங்கப்பட்டது. **அமைதி**— ஊமை நாடகம் வெளியிடல். (29-7-46)பாவேந்தர் 'புரட்சிக்கவி' என்று போற்றப்பட்டு ரூ. 25000— கொண்ட பொற்கிழியை, நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் தலைமையில் பொன்னுடை போர்த்தி, அறிஞர் அண்ணா திரட்டித் தந்தார். தமிழகப் பேரறிஞர்கள் அனைவரும் வாழ்த்திப் பேசினர். 8-11-46-ல் முப்பத்தேழாண்டு,தமிழாசிரியர் பணிக் குப்பின் பள்ளியிலிருந்து ஓய்வு பெறுதல்.

1947 — புதுக் கோட்டையிலிருந்து **குயில்** 1. 2. மாத வெளியீடு. '**சௌமியன்**' நாடக நூல், **பாரதி தாசன் ஆத்திசூடி** வெளியிடுதல். சென்னையில் 'குயில்'; 'ஆயிரம்தலைவாங்கி அபூர்வ சிந்தாமணி திரைப்படக்கதை, உரையாடல், பாட்டு தீட்டல். **இசையமுது** வெளியிடல்: புதுவையிலிருந்து 'குயில்' இதழ் ஆசிரியர்—வெளியிடுபவர். **கவிஞர் பேசுகிறார்** சொற்பொழிவு நூல்.

1948 — **காதலா கடமையா?** காவியம்; **முல்லைக்காடு, இந்தி எதிர்ப்புப் பாடல்கள், படித்த பெண்கள்** (உரை நாடம்) **கடல் மேற்குமிழிகள்** காவியம்; **குடும்ப விளக்கு**III; **திராவிடர் திருப்பாடல், அகத்தியன் விட்ட புதுக்கரடி** நூல் வெளியிடல், 'குயில்' மாத ஏட்டிற்குத் தடை; நாளேடாக்கல்.

1949 — **பாரதிதாசன் கவிதைகள் 2** ஆம் தொகுதி; **சேர தாண்டவம்** (முத்தமிழ் நாடகம்) **தமிழச்சியின் கத்தி** காவியம், **ஏற்ற பாட்டு**, வெளியிடல்.

1950 — **குடும்ப விளக்கு** IV; **குடும்ப விளக்கு** V வெளி யிடல்.

1951 — செப்டப்பர் 15.ல் வேனில் (வசந்தா தண்டபாணி திருமணம். **அமிழ்து எது?—கழைக் கூத்தியின் காதல்**-வெளியிடல்.

1952 — 'வளையாபதி' திரைப்படம் கதை, உரையாடல் பாட்டு. **இசையமுது** இரண்டாம் தொகுதி வெளியிடல்.

1954 — **பொங்கல் வாழ்த்துக் குவியல்;** வெளிவரல், குளித்தலையில் ஆட்சிமொழிக் குழுவிற்குத் தலைமை ஏற்றல். 7-2-1954 மூன்றும் மகள் ரமணி சிவசுப்ரமணியம் திருமணம்.

1955 — புதுவைச் சட்டமன்றத் தேர்தலில் வெற்றியுற்று அவைத் தலைமை ஏற்றல். சூன் 6-ல் மன்னர் மன்னன் — மைசூர். வீ. சாவித்திரி திருமணம். கோவை. அ. அய்யாமுத்து தலைமை. **பாரதி தாசன் கதைகள், பாரதிதாசன் கவிதைகள்-** மூன்றும் தொகுதி வெளியிடல்.

1956 — **தேனருவி**—இசைப்பாடல்கள் வெளியிடல்.

1958 — **தாயின்மேல் ஆணை; இளைஞர் இலக்கியம்** வெளியிடல், தமிழகப் புலவா குழுவின் சிறப்புறுப் பினராதல், 'குயில்' கிழமை ஏடாக வெளி வருதல்.

1959 — **பாரதிதாசன்நாடகங்கள்; குறிஞ்சித்திட்டு** வெளியிடல் **பிசிராந்தையார்** முத்தமிழ் நாடகம் தொடர்தல்; 1-11-59 முதல், திருக்குறளுக்கு **வள்ளுவர் உள்ளம்** என்ற உரை விளக்கம் எழுதுதல்.

1961 — சென்னைக்குக் குடிபெயர்தல். பாண்டியன் பரிசு—திரைப்படம் எடுக்கத் திட்டமிடல். செக் நாட்டு அறிஞர் பேரா. கமில் சுவலபில் செக் மொழியில்பெயர்த்த பாவேந்தரின் பாடல்களைக் கொண்ட நூலைப் பெறுதல், ஜஸ்டிஸ். எஸ். மகராசன் நட்புறவு.

1962 — சென்னையில் மீண்டும் 'குயில்' கிழமை ஏடு. (15-4-62) அனைத்துலகக் கவிஞர் மன்றத் தோற்றம். **கண்ணகி புரட்சிக் காப்பியம், மணிமேகலை வெண்பா,** வெளியிடல். மூதறிஞர் இராசாசி தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் சார்பில் பொன்னாடை அணிவித்துக் கேடயம் வழங்கல்.

1963 — தோழர் ப. ஜீவானந்தம் மறைவு குறித்துப் 'புகழ் உடம்பிற்குப் புகழ்மாலை' பாடல் எழுதுதல். சீனப் படையெடுப்பை எதிர்த்து, அனைத்திந்திய மக்களை வீறு கொண்டெழப் பாடல்கள் எழுதுதல். **பன்மணித்திரள்** நூல் வெளியீடு. 72-ஆம் ஆண்டு பிறந்த நாள் விழா. வழக்கறிஞர் வி.பி. இராமன் தலைமையில் நடைபெற்றது. 'பாரதியார் வரலாறு' திரைப்படம் எடுக்கத் திட்டமிட்டு எழுதி முடித்தல். இராசிபுரத்தில் புலவர் அரங்கசாமி கூட்டிய கவிஞர்கள் மாநட்டில் தலைமை ஏற்றல்.

1964 — பாரதியார் வரலாற்றுத் திரைப்படத்திற்குத் தீவிர முயற்சி. பொது மருத்துவமனையில் ஏப்ரல் 21-ல் இயற்கை எய்தல். மறுநாள் புதுவை கடற் கரையில் உடல் அடக்கம். வாழ்ந்த காலம் 72 ஆண்டு 11 மாதம் 28நாள்.

1965 — ஏப்ரல் 21. புதுவை கடற்கரை சார்ந்த பாப்பம்மா கோயில் இடுகாட்டில் பாரதிதாசன் நினைவு மண்டபம், புதுவை நகராட்சியினரால் எழுப்பப் பட்டது.

1969 — தில்லி சாகித்ய அகாதமி—பிசிராந்தையார் நூல் தேர்ந்தெடுத்தல்.

1970 — மார்ச் கவிஞரின் 'பிசிராந்தையார்' நாடக நூலுக்குசாகித்ய அகாதமி ரூ. 5000 பரிசு வழங்கியது. ஜனவரியில் மகள் ரமணி மறைவு.

1971 — ஏப்ரலில் 29 பாவேந்தரின் பிறந்தநாள் விழா. புதுவை அரசு விழாவாகக் கொண்டாடப் பெற்றது. ஒவ்வோராண்டும் அரசு விழா நிகழ்கிறது. பாவேந்தர் வாழ்ந்த பெருமாள் கோயில் தெரு 95ஆம் எண் இல்லம் அரசுடைமையாயிற்று. அங்கே புரட்சிக் கவிஞர் நினைவு நூலகம்,-காட்சிக் கூடம் நடந்து வருகிறது.

1972 – ஏப்ரல் 29. பாவேந்தரின் முழு உருவச்சிலை புதுவை அரசினரால் திறந்து வைக்கப் பெற்றது.

—மன்னர் மன்னன்.

தமிழுக்கு வாழ்வதே வாழ்வு

தமிழே உனக்கு வணக்கம்
தாயுன் புகழ் இந்த உலகில் மணக்கும்!
தமிழே உனக்கு வணக்கம்.

இமை நேரமும் உனை மறக்க மாட்டோம்
எம்கடன் ஆற்றுமல் இறக்க மாட்டோம்
அமுதத் தமிழைத் துறக்க மாட்டோம்
அடிமையை ஒப்பினுல் சிறக்க மாட்டோம்.
தமிழே உனக்கு வணக்கம்.

உனக்கு வந்த நலம் எமக்கு வந்ததாகும்
உனக்கு வந்த வெற்றி எமக்கு வந்ததாகும்
தனக்கென வாழ்ந்தது சாவுக் கொப்பாகும்
தமிழுக்கு வாழ்வதே வாழ்வ தாகும்!
தமிழே உனக்கு வணக்கம்.

குயில்— (15—4—62)

பூ—71-2

எது என் ஆசை

அதுதான் என் ஆசை—தமிழ்
அன்னை அவள் முன்னைபோலத்
தன்னைத்தானே ஆளவேண்டும். (அதுதான்)

இதுதான் அவள் நிலையா?—அவள்
எல்லாம் பெற்றிலையா?—இனிப்
புதுவாழ்வுறல் மலையா?—அவள்
போரில் நின்று பாரில் இன்று
நேர்நிமிர்ந்து வாழவேண்டும். (அதுதான்)

அடிமை யுற்ற துண்டா?—அவள்
அயலவனின் பெண்டா?—இம்
மிடிமை நிலை பண்டா?—அவள்
வெற்றிக் கொடி பற்றிப் பகை
எற்றுப் புகழ் மேவ வேண்டும். (அதுதான்)

ஆரியம் போல் முடமா?—தமிழ்
அன்னை கலப்படமா?—வேற்
றூர்தான் பிறப்பிடமா?—பகை
ஒழித்தே இடர்அழித்தே நலம்
கொழித்தே புகழ் ஓங்க வேண்டும். (அதுதான்)

இடையில் வந்த வாழ்வா?—அவள்
ஏற்ப திந்தச் சூழ்வா?—தமிழ்
நடையி லென்ன தாழ்வா?—தமிழ்
நாடு நல்ல வீடு, மிகு
பீடு பெற்றுவாழவேண்டும்! (அதுதான்)

குயில் (26—1—60)

தமிழர் பண்பாடு

வையகத்திற் சிறந்த பண்பாடு
வாய்ந்த நாடு செந்தமிழ் நாடு!
(வைய)

உய்யத் தமிழன் பிறன்பொருள் நண்ணிடான்
உயிரைப் புகழுக்கும் பெரிதென எண்ணிடான்.
(வைய)

தெய்வம் இல்லை! மெய்யுணர் வுண்டு!
சிவன்முதல் உருவெலாம் மெய்யென்று கொண்டு
நையும் மக்களின் நிலையினைக் கண்டு
நாளும் உழைப்பதே தமிழனின் தொண்டு!
(வைய)

கற்பு, மாதர்க் குயிரினும் பெரிது,
கன்னி ஒருத்திக் கொருவனே தெய்வம்!
வெற்பு வந்து குறுக்கில் மறிக்கினும்
விருந்தோம்பி வாழ்பவள் மேன்மைத் தமிழ்மகள்!
(வைய)

மக்கட் பிறப்பில் வேற்றுமை பேசும்
மாக்கள் தம்மை வெறுப்பவன் தமிழன்;
கைக்க நெஞ்சுசெய் பாவத்திற்குக்
கழுவாய் உண்டெனல் கயமை என்பான்.
(வைய)

அன்றைத் தமிழ் நான்மறை உயிர் என்பான்
ஆரியர் பொய்ம்மறை ஒப்பான் தமிழன்,
தின்ற ஆடு தேவர்க் குவப்பெனும்
தீய வேள்வியை கான்றுமிழ் கின்றவன்!
(வைய)

தொடர்ந்தெடுத்த பல்படை எடுப்பிலும்
துயருறுமலே தன்னுயிர்த் தமிழை
அடைந்து காத்தவன், ஆயிரம் படைகள்
அடைந்திட்டாலும் அஞ்சிடான் தமிழன்!

(வைய)

ஒருகுலத்துக் கொரு நீதி சொல்வதும்
ஒருத்தி இவரை மணந்துயிர் வாழ்வதும்
பெருகு பொய்ம்மையை மெய்யெனப் பிதற்றலும்
பிறர்நூற் கொள்கை; ஒப்பிடான் தமிழன்!

(வைய)

திருக்குறள் முதலெனக் காட்டிய நன்னெறி
செந்தமிழ் நாட்டான் பெற்ற தன்னெறி
இருப்பின் எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க
எண்ணி வாழ்வான் இன்பத் தமிழ்மகன்!

(வைய)

தமிழர்க்கு அழைப்பு

தமிழரெல்லாம் தமிழரையே சார்தல் வேண்டும்
தமிழரல்லார் தமைச்சார்தல் தீமை செய்யும்!
தமிழர்க்குத் தமிழர்தாம் இடர்செய் தாலும்
தமிழர்பொது நலமெண்ணிப் பொறுக்க வேண்டும்
தமிழரெலாம் தமிழரன்றோ? தமிழர் அல்லார்
தமிழரல்லார் என்பதிலும் ஐய முண்டோ?
தமிழர்க்குத் தமிழரல்லார் இதுவ ரைக்கும்
தமைமறந்தும் ஒரு நன்மை நினைத்த துண்டோ?

தமிழனொரு தமிழனுக்குத் தீமை செய்தால்
தனிமுறையிற் செய்ததென அதைம றந்து
தமிழரது பொதுநலத்துக் குயிரும் தந்து
தமிழரது பண்பை நிலைநிறுத்த வேண்டும்,
தமிழனுக்குத் தனிமுறையில் செய்த தீமை
தமிழர்க்குச் செய்ததென நினைத்தல் நன்று?
தமிழரெலாம் ஒன்றுபடத் தக்க நேரம்,
தமிழரிதை மறப்பாரேல் இனமே சாகும்.

தமிழரெல்லாம் தமிழருக்குத் துணையாய் நிற்க,
தமிழ் கொன்று தமிழினத்தை ஈடழிக்கத்
தமிழரல்லார் மூச்சுவிடா துழைக்கின்றார்கள்.
தமிழருக்குத் தலைவரெனச் சொல்லார் தாமும்;
தமிழ்மாய்க்கக் காசுபெறத் துடிக்கின்றார்கள்.
தமிழ்மாய்க்கக் கூலிதரச் சிலரும் உள்ளார்.
தமிழ்கொல்லும் தலைவர்களைக் காணும் தீய
தலைமுறையும் இதுவாகும் ஒன்று சேர்க!

குயில் (24—1—61)

இனப் பண்பாடு மனப் பண்பாடாதல் வேண்டும்

நாங்கள் தமிழரே என்று பார்ப்பனர்
கழறலாம் அதிலே கவலை இல்லை;
தமிழர் தம்மைப் பார்ப்பனர் என்று
பகரலாம் அதற்குப் பதற மாட்டோம்!

'சிங்களம் சென்ற தமிழன் சிங்களச்
செங்க ரும்பைச் சேர்ந்து நாலைந்து
பிள்ளைக் குட்டிகள் பெற்றுத் தென்னாட்
டெல்லையில் மகிழ்வுடன் வாழ்ந்தி ருக்கலாம்.

பாரிசில் பிறந்த பச்சைக் கிளியைத்
தமிழன் உயிரில் தாங்கி வந்து
மக்களோடு மக்களாய் வாழ்ந்தி ருக்கலாம்
ஊன்றி நோக்கத் தக்க தொன்றே:

''தமிழ்மொழி நன்றே தழைக்க வேண்டும்
தமிழ் அமிழ்து சாற்றிய முறைப்படி
தமிழன் உரிமையொடு வாழ வேண்டும்''

என்றஓர் அழியா இனப்பண் பாடு
மனப்பண் பாடாம்எனின்
தனித்தசீர்த் தமிழரே அவர்தமிழ் அகத்தாரே!

குயில் (8—9—59)

தமிழ் விடுதலை ஆகட்டும்

சலுகை போனால் போகட்டும்—என்
அலுவல் போனால் போகட்டும்
தலைமுறையொரு கோடி கண்டஎன்
தமிழ் விடுதலை ஆகட்டும். (சலுகை)

பிள்ளைபிறந்தேன் யாருக்காக?
பெற்றதமிழ் மொழிப் போருக்காக!
உள்ளம் இருப்பதும் தோள் இருப்பதும்
உயிர்நிகர் தமிழ்ச் சீருக்காக! (சலுகை)

போனால் என்னுயிர் போகட்டும்—என்
புகழுடல் நிலை ஆகட்டும்!
தேனால் செய்தஎன் செந்தமிழ்தான்
திக்கெட்டுமே தொழ நிற்கட்டும்! (சலுகை)

குயில் (1—5—62

அச்சந்தவிர்

அஞ்சாமை வேண்டும் தமிழர்க்கே—பகையின்
அழிவுக் கடலின் ஆழத்தில் மகிழ (அஞ்சாமை)

கொஞ்சாமை பகைவரைக் கிட்டாமை பகைவர்சொல்
கேளாமை காட்டிக் கொடாமை பின்னிடாமை எனும்
(அஞ்சாமை)

தஞ்சமாய் வந்தவர் தலையினில் ஏறினர்
தமிழர் மேன்மையைத் தாழ்த்திக் கூறினர்
நெஞ்சீர மற்றவர்; இட்டாரைச் சீறினர்
நேரினில் மக்கள் இயல்பையே மீறினர். (அஞ்சாமை)

பிச்சைக்கு வந்தவர் அதிகாரம் பெற்றார்
பிறர்நலம் அழிப்பதோர் பேடிமை உற்றார்
பொய்ச் சிரிப்புச் சிரித்திடக் கற்றார்
பொதுவறம் கொள்வதில் நாணமே அற்றார்.
(அஞ்சாமை)

தமிழர் உணர்ச்சியைக் குறைத்தெடை போட்டார்
தமிழர் எதிர்ப்புக்குத் தப்பிட மாட்டார்!
தமிழ் நாட்டுக்குடையவர்யார், தமிழ் நாட்டார்!
தமிழரை எதிர்ப்பவரோ அயல் நாட்டார்.

வசைக்கும் சிறைக்கும் குண்டுக்கும் எதிர்ப்புக்கும்
வாட்டிடும் படு கொலைக்கும் வரும் சாவுக்கும்
அசைக்க முடியாத மலையை நிகர்க்கும்
அஞ்சாமை ஒன்றே வேண்டும் தமிழர்க்கு.

தொண்டர் படைப்பாட்டு

வாரீர் தொண்டர் படைக்கெல்லோரும் — விரைந்து சேர
வாரீர் தொண்டர் படைக் கெல்லோரும்.

பாரீர் நமது தமிழ்க் கன்னல் — உயிர்ப்பயிரை
வேரோடு சாய்க்க வரும் இன்னல் — களைந்தெறிய (வா)

சீரோடி ருந்தத் தமிழ்நாடு — தந்தருளிய
செம்மைப் புலவர் தந்த ஏடு — பலப்பலவும்
பேரே இலாதொழித்த தோடு — நமதொழுக்கம்
பேணு தகற்றிவிட்ட கேடு — பொறுத்ததினுல் (வா)

பாரோர் புகழ் தமிழ்ப் பண்பாடு — தனையழிக்கப்
பார்க்கும் பகையின் நரிக் காடு — தனை எதிர்க்க
ஊரார் தம் வீட்டுக்கு வீடு — சிறுத்தை நிகர்
ஒன்றைத் தமிழர் விழுக்காடு — வெளியில் வந்து
போராடுவோம் மகிழ்ந்து நேரோடியே விரைந்து (வா)

என் தாயே.... கண்ணி

(பழிப்புறு தமிழனை விழிப்புறச் செய்வது)

செந்தமிழா உன்நாட்டின் பேரென்ன செப்பென்றால்
இந்தியா என்றே இளிக்கின்றான் என்தாயே!

பைந்தமிழ் நாட்டினையும் பாரதம் என்றும் சொல்வான்
எந்தவகை இச்சேய் உருப்படுவான் என் தாயே!

தாயைத் தாய் என்றறியான் தாய்நாட்டைத் தீய்க்கின்ற
தீயைத்தாய் என்பான் திருந்தானோ என் தாயே!

தமிழ்மொழிதான் தாய்மொழி என்னும் தமிழன்
தமிழ்நாடு தான்தனது தாய்மொழிதான் என்றன்
தமிழென் றுணரான் சழக் கனன்றோ என் தாயே!

கலைமுறை காணான் நாட்டைக் காட்டிக் கொடுப்பான்
தலைமுறைச்சீர் காணான் தலைவனென்பான் என்தாயே!

தொலையாச் சுரண்டல் தொலையாமல் தொண்டின்
விலைகேட்கும் வீணன் தலைவனா என்தாயே!

செந்தமிழ் நாட்டின் திருவிளக்கை மாய்க்கின்ற
இந்திவரக் கையொப்பம் இட்டான் ஓர் பேதையன்றோ!

நம் தாய் அடிமை வடநாட்டான் நம் ஆண்டான்
இந்தநிலை மாற்றா திருந்தென்ன என் தாயே?

தமிழினத்தார் ஒன்றுபடவேண்டும்

நாமெல்லாம் திராவிடர்கள் என்ற எண்ணம்
நம்முளத்தில் வேரூன்ற வேண்டும்! மேலும்
நாமெல்லாம் ஓரேவகுப்பார் என்ற எண்ணம்
நன்ருக நம்முணர்வில் ஏற வேண்டும்
தீமையுற நமையெல்லாம் சமயம், சாதி
சிதறடிக்க இடங்கொடுத்தல் நமது குற்றம்.
ஆமை உயிர் காக்குந்தன் முதுகின் ஓட்டை
அகற்றென்ருல் அவ்வாமை கேட்கலாமா?

ஒற்றுமையைக் காப்பதற்கு மதமா? அன்றி
ஒன்ருகச் சேர்க்கத்தான் மதமா? சாதி,
அற்ற இடம் அல்லவோ அன்பு வெள்ளம்
அணைகடந்து விளைநிலத்தில் பாயக் கூடும்!
பற்றற்ருேம் என்பவர்கள் சமயம், சாதி
படுகுழி நீங்குக என்னும் முரசு கேட்டோம்.
உற்ற நலம் உணர்ந்திடுக தமிழினத்தார்!
உள்ளூர ஒன்றுபட்டால் வாழ்தல் கூடும்!

மக்கள்தமைப் பிரிப்பதென ஒன்றிருந்தால்
மடமைதான் அதுவென்பேன். நாமெல்லாரும்
திக்கற்ற பிள்ளைகளாய் இருக்கின்ருேம் இத்
தீய நிலை நீக்குதற்கு முடியும் நம்மால்!
எக்குறையும் தீர்ந்திடும்; வறுமை போகும்
எந்நலமும் பெற்றிடுவோம் அனைவருக்கும்
சக்கரைப் பந்தலிலேதேன் மாரி பெய்யும்;
சாதிவெறி சமயவெறி தலைகவிழ்ந்தால்!

தம் தலையில் ஆணியைத்தா மேயடித்துத்
தாம்புதனை அதிற் கட்டிப் பிறரிடத்தில்
தந்துவிடும் மடமைதனை என்ன என்பேன்!
சாதி சமயத்தினிலே வீழ்ந்தோர் அன்றே
தொந்தி பெருத்தோர் அடியில் வீழ்ந்தோர் ராவார்!
தூவென்று சாதி மதம் கான்று மிழ்ந்தால்
அந்த நொடியே நமது மிடி பறக்கும்
அந்தநொடி திராவிடரின் கொடி பறக்கும்!

உடையினிலே ஒன்றுதல் வேண்டும்! உண்ணும்
உணவினிலே ஒன்றுதல் வேண்டும்; நல்ல
நடையினிலே ஒன்றுதல் வேண்டும்; பேசும்
நாவிலும் எண்ணத்திலும் ஒன்றுதல் வேண்டும்
மடைதிறந்த வெள்ளம் போல் நம் தேவைக்கும்
மாற்றாரை ஒழிப்பதற்கும் ஏறிப் பாயும்
படையினிலே ஒன்றுதல் வேண்டும்; வாழ்வின்
பயன்காண வேண்டுமன்றோ தமிழினத்தார்!

குயில் (1—2—48)

பெரியார் இயக்கம் வாழ்க
நரியார் கூட்டம் ஒழிக!

தமிழகம் மீள வேண்டும்
 தமிழர்கள் வாழ வேண்டும்
அமிழ்தான இக்கொள் கைக்கே
 அருந்தொண்டு செய்பவர் போல்
தமைக்காட்டிக் கொண்டே சில்லோர்
 தமதுடல் வளர்க்கின் றார்கள்;
இமைப்பினில் இவர்கள் எல்லாம்
 ஒழிந்தால்தான் இயக்கம் வாழும்!

மக்களை மீட்க நல்ல
 மனம்மொழி மெய்கள் வேண்டும்;
இக்கொள்கைக் கான தொண்டே
 எந்நாளும் செய்ப வர்போல்
பொய்க்கோலம் காட்டிச் சில்லோர்
 பொதுப்பணம் கருது கின்றார்
கைக்கூலிகள் தொடர்பு
 கழன்றால்தான் இயக்கம் வாழும்!

ஆண்டாண்டு தோறும் மக்கள்
 ஆரியம் தனில்ஆழ் கின்றார்
மீண்டாலே தமிழர் மீள்வார்
 எனுமிந்த மேன்மைக் கொள்கை
பூண்டார்போல் காட்டித் தங்கள்
 புதுக்கட்சி வளர்க்கும் புல்லர்
வேண்டாத பெரியார் காலை
 விட்டால்தான் இயக்கம் வாழும்.

தன்னலம் நீக்கி இன்பத்
தமிழக நலமே காக்க
என்னுமிக் கொள்கைக் காக
என்றுதொண் டாற்று வார்போல்,
மின்னிடு வெண்பொற் காசு
நடிகர்பால் மின்னக் கண்டால்
அன்னுனின் அடிவீழ் வார்கள்
அகன்ருல்தான் இயக்கம் வாழும்!

அழியாத பார்ப்புக் கோட்டை
அழித்திட வேண்டு மென்ற
பழியாத கொள்கைக் காக
உழைப்பதாய்ப் பசப்பிச் சில்லோர்
செழியாதார் செழிப்பார் என்று
பொரிசால் சுரண்டு வார்கள்,
அழையாதார் வீட்டில் உண்போன்
அகன்ருல்தான் இயக்கம் வாழும்!

பகலென்றும் இரவே என்றும்
பாராது மக்கள் தம்மை
அகலாது செய்வ தாமோர்
அன்புத்தொண் டியற்று வார்போல்
மிகக்காட்டிப் பெரியார் தம்மை
வெருட்டவும் கனவு காண்பார்
வகைகெட்டார் நாண மில்லார்
ஒழிந்தால்தான் இயக்கம் வாழும்!

அவன்போனுன் இவனும் போனுன்
அடுத்தொரு குள்ளன் போனுன்
எவன்போனுன் எனினும் நாட்டில்
இருக்கின்ருர் பெரியார் என்ருல்

குவிந்தது தமிழர் கூட்டம்
　　குலைந்தது பார்ப்பான் ஓட்டம்;
நவிலும் இந் நிலையில் தீய
　　நரிக்கூட்டம் ஒழிதல் நன்றே!

தானின்றேல் தலையே இல்லை
　　என்றுபேன் சாற்றி னாற்போல்
நானில்லை எனில் இயக்கம்
　　நடக்காதென் றானும் ஓர்ஆள்!
ஏன்என்று கேட்ட தற்கு
　　யான்உழைப் பவன்என் றானும்.
பூனை,கண் மூடிக் கொண்டால்
　　உலகமா இருண்டு போகும்?

உழைப்புக்குக் கூலி யாகப்
　　பெரியாரை ஒழிப்ப துண்டோ?
பிழைப்புக்கு வழிசெய் தாரே
　　திருமணம் பெறச்செய் தாரே
தழைப்பித்த நிலத்தைப் பைங்கூழ்
　　தாக்கவா முடியும்? அன்னோன்
கொழுப்பினை அடக்கு தற்குப்
　　பெரியார்க்குக் கோலா வேண்டும்?

பெரியாரின் பேர் ஒழிக்க
　　முதல் முழக்கம்செய் தோன்யார்?
தெரியாதா? அந்த ஆளே
　　திருத்தொண்டு செய்தோன் என்றும்
பிரியாமல் இருந்தேன் என்றும்
　　பேசிஆள் சேர்க்கின் றானும்
புரியாத இருளில் உள்ளான்
　　விடிந்தபின் புரிந்து கொள்வான்!

பொன்கையில் இருந்த துண்டா?
புகழ்தானும் இருந்த துண்டா?
தன்கையை ஊன்றித் தானே
எழுந்திடும் தகுதி உண்டா?
முன்கைதந் தருளி னாரின்
முழுதுடல் வெட்ட எண்ணும்
புன்தொழில் உடையான் ஓடிப்
போனால்தான் இயக்கம் வாழும்!

மிகுதியாய்த் தீமை செய்தோர்
தில்லியார்! பெரியார்க் குள்ள
தகுதியால் தமிழ கத்தைச்
சாகுமுன் மீட்க வேண்டும்
புகுந்தது தமிழ்ப்பட் டாளம்
போர்ப்படைத் தலைவர் தம்மை
இகழ்தலும் கவிழ்க்கும் வஞ்சம்
இழைத்தலும் செய்வோன் யாவன்?

குயில் (7—7—1959)

திராவிடர்க்கு விண்ணப்பம்

தென்னாட்டுத் தாய்மாரே தந்தை மாரே
திராவிடநல் இளைஞர்களே உடன்பிறந்தீர்!
முன்னாட்கு முன்னாளே நாவற்றீவை
முழுதாண்ட மூவேந்தர் மரபினோரே
மன்னர்க்கு மன்னரென வடவர் வாழ்த்த
வாழ்த்திட்ட வாழைக்குக் கீழ்க்கன்றன்னீர்!
கன்னடரே கேரளரே துளுவப் பாங்கீர்
கவின் தெலுங்கப் பாங்கினரே உணர்வு மிக்கீர்!

திருத்தமிழத் துருக்கர்களே சமண மக்காள்,
திராவிடத்துக் கிறித்தவரே, புத்தச் சார்பீர்,
திருத்தமிகு வைணவரே சைவத் துள்ளீர்—
தென்னாட்டுப் பார்ப் பனரே என் விண்ணப்பம்;
தெருத்தோறும் ஊர் தோறும் வீடு தோறும்
செல்லுமாறே விடுத்த என் விண்ணப்பம்,
வருத்துகின்ற நாட்டுநிலை மாறச் செய்து
மானத்தைத் காத்திடுமோர் ஆவலாலே

நெடுங்குன்றத் தோளுடையார் திராவிடர்தம்
நெஞ்சுதொறும் ஏறவிட்ட என்விண்ணப்பம்.
அடங்காத எழுச்சியினைச் செய்க! வெற்றி
அடையுமட்டும் உருவியவாள் உறை காணாத
கடும்போரை வளர்த்திடுக குருதியாற்றங்
கரையினிலே தன்மானத் துணர்வெனும்சீர்
நடுத்தறியின் மணிக்கொடியால் திராவிடர் தம்
நல்வாழ்வை உயர்த்துக விண்ணப்பம் கேளீர்!

இன்றல்ல நேற்றல்ல பன்னூற் றுண்டாய்
இந்நிலத்தைப் பொன்னிலத்தைத், திராவிடத்தை
என்றேனும் எவ்வகை யிலேனும் பற்றி
ஈடழிக்க வழிபார்த்தார் வடக்கு நாட்டார்!
ஒன்றல்ல அவர் சூழ்ச்சி மனுநூல் தன்னை
ஒழுக்க நூல்எனச்சொல்லி வலைவிரித்தார்;
அன்றுமுதல் இருடியரை முனிவர் தம்மை
ஆள்வளைக்கத் திராவிடத்தில் அனுப்பிப் பார்த்தார்!

திராவிடரைஇழிவுறுத்தும் கதைகள் கோத்துத்
திராவிடரை நம்பும்வகை செய்து பார்த்தார்.
இராவிடத்தில் தலைநிமிர்த்தும் மறவர் மக்கள்
இருப்பிடத்தில் அடிவீழ்ந்தும் பார்த்தார்; தெய்வ
மரபினர்கள் தாம்என்று கூறிப் பார்த்தார்.
மன்னர்களைப் பலவகையால் மயக்கிப் பார்த்தார்
ஒரேநாட்டார் நாம் என்று சொல்லிப் பார்த்தார்
ஒரேஇனத்தார் நாம் என்றும் புளுகிப் பார்த்தார்.

மொகலாயர் முதல் அயலார் படைஎடுப்பால்
முழுகிவிடும் இந்துமதம் என்று கூறி
மிகநயமாய்த் திராவிடத்தை வளைக்கப் பார்த்தார்
வீழ்ஆலின் வௌவாலைக் குயில் என்பார்போல்
தகுமொழி என்றும் தேவ மொழியீ தென்றும்
தம்மொழியைத் திராவிடத்தில் உயர்த்தப் பார்த்தார்
புகழ்தமிழாம் பூங்காவின் குயிலை மண்ணிற்
புதைத்திடவும் ஏதேதோ செய்து பார்த்தார்.

மேனாட்டார் இங்குவந்தார் அவரிடத்தே
மிகத்தாழ்ந்து தம்கொள்கை ஒப்ப வைத்து
வால்நாட்டி அவரைப்பின் ஆழம் பார்த்து
வாலறுக்கத் தலைப்பட்ட மேனாட்டாரை

ஆனமட்டும் எதிர்ப்பதுபோல் வெளிக்குக் காட்டி
அலுவல்பெறக் கால்பிடித்துத் தலைநிமிர்த்து
தேன் அடடா தேசபக்தி என்று கூறி
திராவிடத்தில் விளம்பரமும் செய்து கொண்டார்.

நானிலத்துப் போர்வரவே ஆங்கிலத்து
நரிக்குள்ள வலியொடுங்கிப் போனதாலே,
மானிகள்போல் இந்நாட்டின் அதிகாரத்தை
வால்குழைத்த வடக்கரிடம் ஒப்படைத்தார்
ஓநாய்க்கோர் அதிகாரம் வந்து விட்டால்
உயர்புலியும் ஆடாகத் தோன்றிடாதோ?
தீ நினைப்பை வெளிக்காட்டாலானார் இங்கே!
திராவிடர் என்றோரினமே இல்லை என்றார்.

செங்குட்டுவன் பிறந்த திராவிடத்தைச்
சிறுவடக்கர் ஆளுவதோ நன்று! நன்று!
மங்கிற்றுத் திராவிடந்தான் எனும் நினைப்போ?
மாண்டார் என்றெண்ணினரோ மறவர் மக்கள்!
எங்குற்றீர் உறவினரே! ஏன் உறக்கம்?
எழுந்திருப்பீர் பகை நினைப்பை ஒழிக்க வேண்டும்
செங்குத்துத் தோளெங்கே? மறத்தனத்தைச்
சிறிதறிய வேண்டுமிந்தப் பகைவர் கூட்டம்.

வடமொழியாற் பிறந்த தென்றார் தமிழை! என்ன
வாய்ப்பதட்டம்! இவ்வையம் அறிய நம்மேல்
சுடுமொழியை வீசுகின்றார் அன்றோ? நம்மைத்
துரும்பெனவே எண்ணுகின்றார்அவ்வடக்கர்
படியரிசித் தேவைக்கும் முழத் துண்டுக்கும்
பல்லிளித்துத் தமைநோக்கிக் கெஞ்சத் தக்க
அடிமைநிலை நோக்கவந்தார் இதுவும் செய்வார்
அடக்காமல் விட்டு வைத்தால் எதுவும் சொல்வார்!

வட நாடுப் பொருள்விற்கும் சந்தையாக்கி
வடிகட்ட வழிசெய்தார் திராவிடத்தை!
அடிப்படையாம் வினைபொருள்கள் அவர் ஒப்பந்தம்
அரசினரின் சலுகைக்கோ குறைச்சலில்லை!
விடிவிளக்கில் தூங்காமல் வடவர் இங்கே
மிகும் வட்டி குவிப்பதுவும் பெரும் வேடிக்கை!
உடனடியாய்ச் செயத்தக்க தொன்றே ஆகும்
உள்ளதிராவிடர் நமக்குள் பிளவு வேண்டாம்.

அமைச்சரென நம்மவர்க்குப் பெயர் அமைந்தே
அவர்கையால் திராவிடரைக் கெடுப்பதன்றி
இமைப்போதும் அவர்விரும்பம் போல் நடக்க
எள்ளளவும் இடந்தரார், இதை எண்ணுமல்
நமக்குரிய திராவிடர்கள் சில்லோர், இன்று
நம்கொள்கைக் கெதிராக நடக்கின்றுர்கள்,
தமக்குறியார் வடவரல்லர் எனினும் நாளை
தாமறிவார் இன்றில்லா விடினும் நாளை!

பழைய வரலாறுண்டு நடப்பும் கண்டோம்
பஞ்சை நஞ்சாம் வடவருக்குத் திராவிடர்கள்
தழைந்த திராவிட நாட்டை அடக்கி ஆளத்
தலைமுறை தலைமுறையாய் முயற்சி செய்தார்,
இழைத்துணையாய்ப் பழகிடினும் திராவிடர்கள்
இராக்கதர் என்றருவருக்கின்றுர் வடக்கர்.
விழுக்கிவிட நேர்ந்திடினும் வடக்கன் போட்ட
வலைக்குள்விழும் திராவிடன் தன் மானம் விற்போன்.

''கீரையுண்டு நாள் கழிப்பார் திராவிடர்கள்''
கெட்டழிவார் இவ்வாறு நம்மைச் சொன்னுர்.
தேரை என மதிக்கின்றுர் வேங்கை தன்னைத்
தென்னுட்டை இவர்தாமோ வாழவைப்பார்?

ஊரையடித் துலையிலிடும் வடக்கர் கொள்கைக்
கொத்துழைத்தல் பொதுத் தொண்டாம்! தம்மினத்தின்
பேரை அழிக்கின்றார்கள் திராவிடத்திற்
பிறக்கின்ற பெரும்பேறு பெற்ற சில்லோர்!

சிறப்புடைய குடித்தனத்தால் மறத்தனத்தால்
செங்கோல் கொண்டிந் நாட்டை ஆளத் தக்கான்,
அறத்துறையில் பண்பட்டான் தன்நாட்டார்க்கே
ஆவதொன்றை 'ஈக' என்று நாணமின்றித்
தறுக்குடைய வடக்கனிடம் செல்லுகின்றான்!
தனித்து நின்று வடபுலத்தைத் தகர்க்க வல்லான்
துறக்கின்றான் தன்மானம்; தூதூ தூதூ
துடிக்கின்றோம் உடன் பிறந்தான் நிலைமை கண்டே!

இதுவே நம் தலைமுறைக்குத் தேர்தல் காலம்
இடர்சூழ்ந்த திராவிடத்தை மீட்க வேண்டும்
முதுவேனில் காலத்தே எறும்பின் சாரை
முடுகுதல்போல் அணிவகுத்து முன்னேறிப் போய்ப்
புதியதொரு வரலாற்றில் பொன்னெழுத்தால்
புறங்காட்டினார் பகைவர் என்று தீட்ட
எதிரிகளை வலியடக்கி வாகை சூடி
இனவெற்றிக் கொடிதன்னை ஏற்ற வேண்டும்.

விடுதலை பெறுவது முதல்வேலை!

தன தன தன தன தன தன
தன தன தன தன தன தன
தன தன தன தன தன தன
தனதானு

விடுதலை பெறுவது முதல் வேலை
அடிமையில் உழல்வது முடியாது
விழிதுயில் வது மிகு தவருகும்
எழுவீரே!

மிகு புகழ் உடையது தமிழ்நாடு
மிகு திறம் உடையது தமிழ்நாடு
மிக நலம் உடையது தமிழ்நாடு
பழநாளே!

கொடியது கொடியது வடநாடு
குறுகிய செயலது வடநாடு
கொடுமையை விடுவது சிறிதேனும் முடியாதே!

குவி பொருள் கவர்வது வடநாடு
பசியினில் உழல்வது தமிழ்நாடு
குறைவுடன் உறைவது தமிழ்வாழ்வில் உளதாமோ!

அடிமைகள் எனநமை வடவோர்கள்
நினைவதை விடுவது குறைவாகும்
அதைவிட ஒழிவது நலமாகும் நிலமீதே!

அனைவரும் உறவினர் தமிழ்நாடர்
அனைவரும் ஒருநிகர் தவறுமல்
அலைகடல் என எழ இது வேளை விரைவீரே!

நடை பெறு மிது நம துயிர் வேலை
நரிகளும் நரிகளின் அடியாரும்
இடர்புரி வதில்மயிர் இழையேனும் முடையாமோ?

நலிவினை உணருக! பெருவாழ்வின்
நரையினை உணருக இது வேளை
நமை எழ விழை பவர் திருவாளர். பெரியாரே!

தமிழ்நாட்டை விடுதலை செய்வோம்

தமிழ் நாட்டை விடுதலை செய்வோம்—கெட்ட
சழக்கர் ஆட்சியை வேரோடு கொய்வோம்!

அமையாப் பார்ப்பனப் பகைவர்க்குத் தமிழரை
அண்ணாத் துரைகள் காட்டிக் கொடுத்தாலும்,
தமிழுக்கு வடமொழி தாய் என்று தெ.பொ
மீனாட்சி அழகுகள் சாற்றித் திரிந்தாலும்
தமிழ் நாட்டை விடுதலை செய்வோம்—கெட்ட
சழக்கர் ஆட்சியை வேரோடு கொய்வோம்!

நேருவின் அடியில் காமராசர்கள்
நெடுஞ்சாண் கடையாய் விழுந்திட்ட போதிலும்
தீராப் பகையொடு தமிழர் கூட்டத்தைச்
சிறையில் தள்ளிக் கொலை செய்த போதிலும்
தமிழர் நாட்டை விடுதலை செய்வோம்—கெட்ட
சழக்கர் ஆட்சியை வேரோடு கொய்வோம்!

தமிழர் செய்த தவம் பலித்திட்டது
பெரியார் திருவுளம் எமைக்காக்க வந்தது
சமயம் சாதி ஆரியம் இந்தி
தலைதூக்கி எங்கள் காலைக் கவ்வினும்
தமிழ் நாட்டை விடுதலை செய்வோம்—கெட்ட
சழக்கர் ஆட்சியை வேரோடு கொய்வோம்!

விடுதலை முழக்கம்

இசை: சாமா தாளம்: ஆதி

"நம்தமிழ் நாடே நம் தாய் நாடு!
நம் தாய் நாடு வெல்க வெல்க!
நம் தமிழ் நாடு வாழ்க வாழ்கவே!"

இந்த முழக்கம் எழுப்புக நன்றே
வீடெல்லாம் விடுதலை முழக்கம் மேவுக!
ஊரெல்லாம் விடுதலைமுழக்கம் உயர்க!

காலையில் விடுதலை முழக்கம் காட்டுக!
உண்ணுமுன் விடுதலை முழக்கி உண்க!
உறங்குமுன் விடுதலை முழக்கி உறங்குக!

அன்னைமார் விடுதலை முழக்குவா ராகுக!
தந்தைமார் விடுதலை முழக்கம் தழுவுக!
மக்கள்மார் விடுதலை முழக்கம் வளர்க்க!

அலுவல் முன் விடுதலை முழக்குவார் ஆகுக!
தொழில்முன் விடுதலை முழக்கித் தொடங்குக!
விற்பனை விடுதலை முழக்கித் தொடங்குக!
படிக்குமுன் விடுதலை முழக்கிப் படிக்க!

அழகிய விடுதலை மணிக்கொடி எழும் வரை
பகைவர்க் கென்று மிங்கிடியென முழக்கவே!

வெற்றி நமக்கென்று கொட்டடா முரசு

எங்குப் பிறப்பினும் தமிழன் தமிழனே!
இங்குப் பிறப்பினும் அயலான் அயலனே!

(எங்கு)

செங்குருதி தன்னில் தமிழ்த்தன்மை வேண்டும்
சிறிதும் அயலான் கலப்பின்மை வேண்டும்.

(எங்கு)

சிங்கக் குகையில் நரிகட் கிடம் தந்தோம்
செந்தமிழ் நாட்டின் உரிமை இழந்தோம்!
பொங்கும் உணர்வால் எழும் தமிழரசு
போர் தொடங்கிற்றுக் கொட்டடா முரசு!

(எங்கு)

ஆண்ட தமிழில் ஆரியம் சேர்த்தார்
ஆயினும் தமிழர் நெறி கண்டு நேர்த்தார்
மூண்டுணர் வால் எழுந்தது தமிழரசு
முற்றும் வெற்றி கொட்டடா முரசு!

(எங்கு)

அன்னை திருமுடி வாழ்க!

அறத்தை வடவன் செய்யும் படுகொலை—தெற்கில்
அனைவர்க்கும் ஏற்பட்ட விடுதலை.
திறத்தை உடையவன் அல்லன் வடக்கன்—தெற்கின்
சிக்கலால் கொழுந்தான் அவ் விடக்கன்.

புறத்தைச் சாதிச் சேற்றினல் மூடித்—தமிழர்
புலத்தைக் கெடுத்தானப் பேடி
பறக்க வேண்டும் பார்ப்பனன் சூழ்ச்சி—கடிது
படைக்க வேண்டும் தமிழர் ஆட்சி.

அன்னை கண்ணீர் நம்மவர் உணர்ச்சி—நம்மில்
ஆருக்கில்லை போர் முயற்சி?
சின்னமனிதர் தமிழர்போல் நடிப்பினும்—பார்ப்புச்
செம்பாம்பு கூடிக் கடிப்பினும்

தென்னவன் ஒருவன் உள்ள வரைக்கும்—தோள்கள்
தீய ஆட்சியை எரிக்கும்!
மன்னி உயர்க அன்னை மணிக்கொடி—வாழிய
வாழிய அன்னை திருமுடி!

குயில் (6—10—59)

தன்னாட்சி

தன் நாட்டை தான்பெருன் உலகில்
எந் நாட்டானாயினும் இழிந்தவன் தோழி!

முன் நாட்டை ஆண்டவன்
முழுவாழ்வு வாழ்ந்தான்
தென்னாட்டான் இந்நாளில்
தில்லிக் கடியவன்
என்னேடி தோழி
இழிவில் இழிவன்ரோ?

ஒன்றே குலம் என்றான்
புகழே உயிர் என்றான்
அன்றுடம் சாகின்றாய்
தில்லிக்கே ஆட்பட்டான்
நன்றோடி தோழி?
நாயினுங் கேடானான்!

செந்தமிழ் காத்தான்
திருக்குறளில் ஆர்வத்தான்
இந்தி சுமக்கின்றான்
தில்லிக் கிளிக்கின்றான்
இந்தாடி தோழி
இவனா தமிழ்மறவன்?

மானம் இழுப்பதிலும்
மாள்வதே மேல் என்பான்
ஆனதமிழன் இந்நாள்
தில்லிக்கே ஆட்பட்டான்
பூனைக்கும் தோழி
புலியும் அடங்குவதோ?

வெளியேறு

இன்று காணும் தென்பெ ருங்கடல்
முன்னாள் முதற்றமிழக் கழகம் இருந்த
குமரி நாடு! இன்னும் கூறுவேன்:
இந்நாள் ஆரியர் இருக்கும் நாடு
முன்னாள் தமிழ்கமழ் முல்லைக் காடு!

தெலுங்கு கன்னடம் கேரளம் வங்கம்
எனும்பெயர் உடையவை எல்லாம் தமிழகமே!

கொடுங்கடல் கொண்ட குமரி தொடங்கி
பனிவரை வரைக்கும் பரந்த தமிழகம்
உமதெனில், நாட்டில் உமக்குள உரிமையும்
உமக்குள பொறுப்பும் ஒருவர்க்கும் இல்லை.

உணர்வினால் உம்மை நோக்குக! நீவிர்
மாடோட்டி வந்த நாடோடிகளா?
ஒருகுடிக் குரிய வாழ்வின் உட்புகுந்து
கலகம் விளைத்துப் பிழைக்கும் கயவரா?
இல்லை, இல்லை இம்மியும் இல்லை!
''என்கீழ் தமிழகம் இருக்க வேண்டும்''
என்னும் கீழ்மகன் தன்னை, அவனின்
காலடி நத்தும் கடைய னோடு
வெளியேறு நாட்டைவிட் டென்று
'பளீர்' என்று சொல்லுவீர் பச்சைத் தமிழரே!

குயில் (17—6—58)

"குயில்"

திருமிகு தமிழகத் தலைநகர் ஆன
சென்னையிற் பன்னூறு கவிஞர் சேர்ந்த
அனைத்துலகத் தமிழ்க் கவிஞர் பெருமன்
றத்தின் சார்பில் முத்தமிழ்ப் புத்தமிழ்து
பாடுங் குயில்! இது பதினைந்து நாள்கள்
தேடுவார் அடையும் தேடருஞ் செல்வம்.

கலகக் கட்சிகளில் தலையிடாது
வலியவரும் சண்டையையும் விடாது;
குயிலின் கொள்கையும் குயிலை உடைய
பெருமன் றத்தின் கொள்கையும் இதுவே.

மதங்களில் எதிலும் பற்று வைத்தலும்,
சாதியை நினைத்தலும் குயிலேடு தவிர்க்கும்.

அனைத்துலகத் தமிழ்க் கவிஞர் அனைவரும்
ஒற்றுமை எய்தும் வண்ணம் உழைக்கும்
ஒருகவி ஞன்தான் பெற்ற உயர்வு
கவிஞர் அனைவரும் அடைந்த தாக
எண்ணுமோர் பண்பாடு வளர்க்க இளைக்காது.

பெருமன் றத்துக் கவிஞர்பால் பெற்ற
கவிதை அனைத்தையும் கவின்பெரு நூலாய்த்
தொகுக்கவும், தொகுத்ததை ஆங்கிலம் ஆக்கி
உலகுக்குத் தந்து தமிழகப் பெரும்புகழ்
நிலைபெறு வித்தலும் தலையான எண்ணம்.

குயில் தமிழுக்குக் கூடிய மட்டில்
அயரா துழைக்கும்; ஐயமில்லை.

தமிழைக் காக்கவும் தமிழ்ப்பா வாணர்
அமைவினை ஆயவும் அரசினர் அமைக்கும்
நிறுவனம் பலவும் நேரிய முறையில்
நிகழும் வண்ணம் நினைவு படுத்துவது
குயிலின், குயில் நிறுவனத்தின் மூச்சு.

தமிழ்ப் பேரறிஞரும் தமிழ்ப்பெருங் கவிஞரும்
பெறத்தகும் பயனைப் பெறவொட்டாமல்
இடையில் ஒருசிலர் எழுப்பி வருவதோர்
இருப்புச் சுவரை இடிக்க வந்த குயில்.

பெருமன்றத்தின் பெருந்தொகைக் கவிஞர்
வரைவன குயிலில் வரும், அவர் படம்வரும்,
அவர் வரலாறும் அழகுற வெளிவரும்.

மன்றம் வளர்க்கும் அக்குயில் அப்பெரு
மன்ற உறுப்பினர் வளர்ப்ப தாகும்.
ஒரு குயில் வாங்கலும், ஐந்து குயில் வாங்கச்
செய்தலும் மன்ற உறுப்பினர் செயலாம்.
அயலவர் விற்பனை உரிமை அற்றவர்
அன்றியும் அன்புக் குயில் ஆசிரியரும்
ஆயிரங் கவிஞர் என்ப தறிக.

மன்ற உறுப்பினர் மணிக்குயில் உறுப்பினர்
மன்றம் உடையார் மணிக்குயில் உடையார்,
அவர்கட் கென்றன் அன்பு வேண்டுகோள்;
பழந்தமிழ் நாட்டினர் கவிதையைப் படிக்கும்
வழக்கம் அடைய உழைத்தல் முதற்கடன்.
அனைத்துல கத்தமிழ்க் கவிஞர் மன்றத்தில்
சேரா திருப்பவர் சேருமாறு செய்க.
அடங்கல் உலகினும் குயிலை அனுப்புக;
கட்சிகள் மதங்கள் சாதிகள் என்னும்
முட்களில் மணிக்குயில் முட்டாதாதலால்
எல்லாரும் உண்ணும் இன்ப உணவென்ச்

சொல்லிக் குயிலைத் துறைதொறும் உயர்த்துக.
அலுவலில் உள்ளவர் ஆதரிக்கலாம்.
இலகு மாணவர் இதை ஆதரிக்கலாம்
மகளிர் இதனை மகிழ்ச்சி யோடும்
ஆதரிக்கலாம்! அறஞ் செய்ய மறுப்பா?

செந்தமிழ்ப் புலவர்க்குச் சொல்வ தொன்று
குயிலுக்கு நீவீர் கொடுக்கும் ஆதரவு
துயிலுவார்க் களிக்கும் தூய ஆதரவு
அருளைச் செய்க, குயிலுக்கு அன்னது
இருளை நீக்கும் இன் தமிழ் நாட்டில்!
தமிழை எதிர்க்கும் தலைவர், சழக்கர்
பெருகுமிவ் வேளையிற் பேராசிரியர்
திருமுகம் திருப்பினல் பகைமுகம் என்ஆம்?

தொன்மைக்குத் தொன்மையிற் றோன்றிய தொல்குடி
அன்புத் தமிழரே ஆதரிக்க
தமிழே வாழ்க! இன்பத்
தமிழகம் பகையை ஒழித்துத் தழைகவே.

குயில். (15—4—62)

தமிழ் இன்றியமையாதது

உணவால் உயிர் நிலைக்கும்;
    அந்த உயிரும்
அணிதமிழால் ஆகும்;
    அதனால்,—பணிமொழியே!
செந்தமிழைத் தீர்ப்பாரைத்
    தீர்த்தல் முதல்வேலை!
சிந்தட்டும் செங்குருதி ஆறு.

வீரர் மரபில்
    விளைந்த மணிவிளக்கே!
பாரில் ஒரு மொழியை
    பாழாக்கிச்—சீரின்றித்
தம்மொழியை மேலாக்கும்
    தக்கைகளும் வாழ்ந்ததுண்டோ?
இம்மா நிலத்தில் இயம்பு.

குயில் (6—12—60)

பூ—71-4

குண்டுபோடு

தமிழுக்கு நீ செய்யும் தொண்டு—நின்
பகைமீது பாய்ச்சிய குண்டு.

(தமிழுக்கு)

தமிழில் நீ புலமை பெறவேண்டும்—அது
தமிழ்பெறத் தமிழரைத் தூண்டும்
தமிழியிலே யே பேச வேண்டும்—அது
தனித்தமிழ் வளர்ச்சியைத் தூண்டும்.

(தமிழுக்கு)

தமிழில் பேசு; தமிழிலே பாடு—நீ
தமிழினிற் பாடியே ஆடு
தமிழ்ப் பாட்டையே காதிற் போடு—தமிழ்
தப்பினுல் உன் காதை மூடு.

(தமிழுக்கு)

வாணிக விளம்பரப் பலகை—அதில்
வண்தமிழ் இலாவிடில் கை வை
காண்க நீ திருமண அழைப்பைப்—பிற
கலந்திருந்தால் அதைப் புய் புய்.

(தமிழுக்கு)

பொருள்களைத் தமிழினில் அழைப்பாய்—பிற
பொருந்தாப் பெயர்களை ஒழிப்பாய்
தெருப்பெயரில் தமிழே இழைப்பாய்—அதில்
சிறுவார் மடமையை ஒழிப்பாய்.

(தமிழுக்கு)

தமிழினிலே வழிபாடு வேண்டிப்—பின்
தளர்ந்தனன் முன்னமோர் ஆண்டி
அமைவாக அவனையும் தூண்டி—நீ
அறஞ்செய்க சோம்பலைத் தாண்டி.

(தமிழுக்கு)

உரைசெய்ய நூலெழுத வந்தோர்—அவற்
றுள் வடசொல் ஏன் தாம் கலந்தார்?
சரிசெய்ய ஆனதை நீ பார்—அவர்
தடுத்தால் தொடங்குவாய் மொழிப்போர்.

(தமிழுக்கு)

வடமொழி புகழ்ந்திடும் தமிழ்வாய்—எதிர்
வரக்காணில் காறிநீ உமிழ்வாய்
கடன் என்று தமிழ்த்தொண்டில் அமிழ்வாய்—ஒரு
கடல்போன்ற புகழ்கொண்டு கமழ்வாய்.

(தமிழுக்கு)

இறை தடுத்தாலும் இந்நாட்டுக்கு—மற்
றிங்குள்ளோரின் குறை பாட்டுக்குச்
சிறிதும் அஞ்சேல் தொண்டு செய்வாய்—கடுஞ்
சிறையறை திருமணவறை உனக்கு!

(தமிழுக்கு)

இரகசியச் சொல்

ஏடா தூதா இங்குவா தனியே
என் உதடு நின்செவி இரண்டையும் ஒன்றுசேர்
இரகசியச் சொல் இயம்புகின்றேன்.
உற்றுக் கவனி; உயர்ந்த செய்தி
இறந்தது வடமொழி என்று தமிழர்
இயம்பி வந்ததுண்டா? இல்லையா?
இறந்தது மெய்தான் எனினும் தமிழர்
இப்படிச் சொன்ன துண்டா? ஆமாம்.
மெய்யை எதற்கு விளம்பினர் தமிழர்?
வடமொழி இறந்த தென்றதால் தமிழை
மாய்த்திட வந்தனர் வடமொழிக் குரியவர்!
வீணை ஒலிக்கெதிர் வேண்டா அழுகைபோல்
கருங்குயில் இசைக்கெதிர் கழுதை கத்தல்போல்
நங்கையர் மொழிக்கெதிர் நரியின் ஊளைபோல்
இன்தமிழ்ப் பயிற்சிக் கெதிரில் அவதி
இந்தியைக் கொணர்ந்தால் இன்தமிழ் நலியும்
வடமொழி இறந்ததால் வடமொழிக் குரியவர்
தமிழையும் அழிக்கச் சந்ததம் முயன்றார்
என்ற சேதியை இங்கிருந்தோடி
என்றன் பெரியார் இன்னுயி ரனையார்
தமிழின் தலைவர் தமிழ வீரர்
இப்புவி மாயா எழிலின் கூட்டம்
ஒப்புறக் காட்டும் உயிர்த்தமிழ்க் கவிஞர்
இன்தமிழ் மாணவர் இளஞ்சிங்கங்கள்
இன்னவரிடமெலாம் இயம்புவாய் விரைவில்
இங்கிருந்தே நான் தமிழர்
அங்கங் கொதித்தெழும் ஆர்ப்பால் அறிவெனே!

மனிதனும் தாய்மொழியும் பிரிக்க முடியாதவை

செந்தமிழும் உடல் உயிரும்
சேர்ந்தபொருள் 'தமிழன்'
எந்தப்படி அவ்வுருப்படி
எவன்பிரிப்பான் செப்படி?

சொந்தஉயிர் சொந்தவுடல்
சொந்த மொழி மூன்றும்
வந்தபடி நிலைக்குமடி
வழியிற் பிரிவதில்லை!

மக்களிடம் தாய்மொழிதான்
மாய்ந்த நிலை' சாவாம்,
எக்கொடியனால் முடியும்
ஒன்றை இரண் டாக்கல்?

தக்கபே ருலகினிலே
தாய் மொழியை மாற்றத்
தக்கபே ராற்றலினை
அடைந்தவனும் உண்டோ?

தமிழர் வாழ்க

தமிழ்மொழியைத் தாய் என்னும்
தமிழர் வாழ்கவே!
தமிழ் மொழிக்குத் தாழ்வுரைக்கும்
தக்கை வீழ்கவே.
தமிழ்வாழத் தாம் வாழும்
தமிழர் வாழ்கவே!
தமிழ்வீழத் தாம் தாழும்
சழக்கர் வீழ்கவே.

அமிழ்தென்று தமிழுண்ணும்
அன்பர் வாழ்கவே!
அமிழ்திருக்க நஞ்சுண்ணும்
அடியர் வீழ்கவே.
நமதென்று தமிழ்போற்றும்
நல்லர் வாழ்கவே!
நமைவிற்கப் பிறரைநத்தும்
நாய்கள் வீழ்கவே.

எல்லாம் உண்டு தமிழிலென்பார்
எவரும் வாழ்கவே!
செல்வம் எண்ணிப் பிறரைநத்தும்
தீயர் வீழ்கவே.
பொல்லாங்கற்ற தமிழ்வல்ல
புலவர் வாழ்கவே!
எல்லாங் கற்றும் தமிழறியா
இழிஞர் வீழ்கவே,

வேலும் வாளும் 'தமிழ்' என்னும்
வீரர் வாழ்கவே!
கூலிக்காகத் தமிழை ஏசும்
கொடியர் வீழ்கவே.
மேலாகும் தமிழ் என்னும்
வீரர் வாழ்கவே!
காலில் வீழ்ந்தும் தமிழ்விற்கும்
கடையர் வீழ்கவே.

மீட்சிக்குத் தமிழ் காக்கும்
வீரர் வாழ்கவே!
ஆட்சிக்குத் தமிழ்விற்கும்
அடியர் வீழ்கவே!
சூழ்ச்சிக்கும் மயங்காத
தூயர் வாழ்கவே!
வீழ்ச்சிக்கு வழிகோலும்
வீணர் வீழ்கவே!

குயில் (20—12—60)

தமிழைக் கெடுப்பவர் கேடு

தமிழைக் கொண்டே தமிழகம் ஆனது
தமிழகத் தமிழர் தலைவர் தாமும்
தமிழ்நா டென்று சாற்றவும் மறுத்தனர்.

தமிழால் தமிழர் ஆயினர், அன்னவர்;
தமிழை ஒழிக்கவும் தளரா துழைத்தனர்.

தமிழால் தமிழர்க்குத் தலைவர் ஆயினர்;
தமிழால் தலைமை அடைந்த அவர்கள்,
தமிழில் ஏதுளது என்று சாற்றுவர்.

தமிழைப் பேசித் தலைவர் ஆயினர்
தமிழை எழுதித் தலைவர் ஆயினர்
தமிழாற் பயன்ஏது என்று சாற்றினர்.

தமிழர் வாழத் தக்கவை ஆன
எல்லாக் கருத்தையும் இயம்பி வந்தனர்;
எல்லா உண்மையும் எடுத்துக் காட்டினர்;
அரை நூற்றுண்டாய் அறிவு புகட்டினர்.

அந்த அருமைத் தலைவரே இந்நாள்
ஆங்கிலம் தாயாய் அமைக என்றும்
தமிழால் உருப்படோம் என்றும் சாற்றினர்.

தமிழர் தலைவர் தமிழாற் பேசியும்
தமிழால் எழுதியும் தந்த கருத்தினைத்
தமிழர் தங்குதடை இன்றி உணர்ந்தனர்;
உணர்ந்துதாம் நன்னிலை உற்றனர் என்க.

இதனைத் தலைவரும் ஏற்றுக் கொள்வர்!
அன்றியும், அருமைத் தமிழே அன்றி
வேறு மொழி எமக்கு வராதென விளம்புவர்.
தமிழே தலைவர் ஆக்கியது, மற்றும்
தமிழே புகழ்பெறச் செய்த தென்பதை
எவரும் மறுக்க இயலா தன்றோ?

இப்படிப் பட்ட தலைவர் என்பவர்
தமிழில் இலக்கியம் இல்லை என்றனர்.
தலைவரைச் செய்தது தமிழிலக் கியமே!
தமிழினம் படைத்தது தமிழிலக்கியமே!
தமிழைக் திறம்படப் பேசவும் எழுதவும்
வைத்தது யாது? வண்டமிழ் இலக்கியம்!

தமிழிலக்கியம், தமிழிலக் கணத்தை
உண்டு பண்ண உதவவில்லை
என்று தமிழர் தலைவர் சாற்றுவர்;
அதே நேரத்தில் அந்தத் தலைவர்
முப்ப தாண்டாய் முளைத்த இலக்கியம்
எத்தனை ஆயிரம் என்பதை அறியார்.

குயில் (10—1—61)

பெயர் மாற்றம்

சென்னையில் கீழ்ப்பாக்கத்தைத்
தேடினேன். ஓர் இளைஞன்
அன்னதோர் ஊரே இல்லை
என்றனன்! அப்பக்கத்தில்

இன்னொரு முதியோர் தம்மை
வினவினேன்; இருப்பதாகச்
சொன்னார் அவ்வூருக்குப் போகத்
தோதொன்றும் சொல்லலானார்.

மக்களின் இயங்கி வண்டி
இங்குத்தான் வந்து நிற்கும்
இக்காலம் வருங்காலந் தான்
ஏறிச் செல்வீர்கள் என்றார்.

மக்களின் இயங்கி வண்டி
வந்தது குந்திக் கொண்டேன்;
சிக்கென ஓர் ஆள் "எங்கே
செல்லுதல் வேண்டும்" என்றான்.

கீழ்ப்பாக்கம் என்று சொன்னேன்
கேலியை என்மேல் வீசிக்
"கீழ்ப்பாக்கம் என்பதில்லை
மேல்பாக்கம் தானும் இல்லை

கீழிறங்கிடுவீர்" என்றான்.
அங்கொரு கிழவர் கேட்டுக்
கீழ்ப்பாக்கம் உண்டு காணும்!
வரலாறு கேட்பீர் என்றார்.

கீழ்ப்பாக்கம் என்னும் அஃது
"கீல்பாக்கம்" என்ருகிப் பின்
தாழ்வுற்றுக் "கெல்லிஸ்" என்று
தான்மாறிற்றென்று சொன்னுர்.

கீழ்ப்பாக்கம் கெல்லிஸ் ஆனுல்
கிள்ளையும் அள்ளி உண்டு
வாழ்த்திடும் தமிழ மிழ்தின்
வரலாறே மாறிடாதோ?

தமிழ்நாடு தமிழ்நாடென்ற
தன்பெயர் இழந்திடாதோ!
தமிழ்நூலும் தமிழ் நூலென்ற
தன்பெயர் இழந்திடதோ?

தமிழரும் தமிழர் என்ற
தம்பெயர் இழந்துதிடா ரோ!
தமிழ்ப்புகழ் தொலைப்பார் தங்கள்
தனியாட்சி நிறுவிடாரோ?

இவ்வாறு வருந்தா நின்ருர்;
இயங்கியும் கெல்லீஸ் என்ற
அவ்விடம் நிற்கக் கண்டார்
அங்ஙனனே இறங்கலுற்ருர்.

செவ்விதிற் கீழ்ப்பாக்கத்தின்
தெருக்கண்டார் தமிழ் வழங்கும்
கொவ்வைசேர் இதழ்கள் கண்டார்,
கொல்புலிக் கூட்டம் கண்டார்.

தமிழ்நலம் காக்க! இன்பத்
தமிழகம் காக்க! அன்புத்
தமிழரே தமிழகத்தில்
தமிழரின் ஆட்சி காக்க!

இமைமுடித் திறக்கு முன்னே
எதிரிகள் கோடி இன்னல்
சமைக்கின்றார்! அவர்கள் தோளைச்
சாய்ப்பது பெரியார் பாதை!

தமிழன்னை விழிக்க

துயர்க்கடலில் தத்தளிக்கும்
தமிழ்த்தாயே சின்ன
துரும்பினையும் பெருபுனையாய்த்
தாவுகின்றாய்! மோதும்
புயற்கிடையில் சுழலுகின்ற
தமிழ்த்தாயே! மண்ணிற்
புழுவினையும் விழுதென்று
பற்றுகின்றாய்! சற்றும்

வெயிற்கிடையில் துடிக்கின்றாய்
தமிழ்த்தாயே! புன்னீர்
வீழ்ச்சியை நீர் வீழ்ச்சி என்று
விரைகின்றாய்! இந்நாள்
உயர்ச்சி இலா மக்கள் சிலர்
நடத்தையினைச் சொல்வேன்
உடல்நடுங்கிக் கண்ணீரால்
கடலைத்தூர்க் காதே.

ஊனக்கண் இரண்டிருந்தும்
ஒருணர்ணவும் இல்லா
உன்மக்கள் கல்விபெற
ஒருசெப்பு காசே
தானம் செய்தானை மிகப்
போற்றுவதே நல்ல
தமிழ்மகனின் பெருங்கடமை
அல்லவா அம்மா

வானத்தின் மாசகல
    வந்த நிலாப் போல்வான்;
மக்கள் மன மாசகற்றப்
    பலஇலக்கம் தந்த
மானத்தான்; நின்மைந்தன்;
    சிவாசிகணேசன் மேல்
மண்ணள்ளிப் போட்டிடவும்
    எண்ணுகின்றூர் சில்லோர்.

அம்மனித விலங்குகளை
    நீபெற்ற துண்டா?
அறமறியா நரிகளையும்
    நீ பெற்ற துண்டா?
செம்மைநிலை அறியாத
    குள்ளர்களும் உன்றன்
திருவயிற்றிற் பிறந்தார்கள்
    என்பது மெய்யானுல்

அம்மா அம்மா அம்மா
    திருத்தி அருள் செய்வாய்!
அல்லர்எனில் அடியோடு
    வேர்கல்லிப் போடு!
பொய்ம்மானை மெய்என்ற
    இராமனைப் போல் நீயும்
புல்லர்களை நம்பாதே
    நல்லபடி வாழ்க!

குயில் (2—8—60)

மணக்காதா ?

உருவடைய ஒன்றுபட வாழ்வு கொள்ள
 உரிமைபெற இன்பமுற நாளும் நாட்டின்
இருள்கடிய அருள்பெறப் பெருந்தொண் டாற்றி
 இயங்குமோர் தன்மானக் கழகத் தாயின்
திருவடியின் அருளாகப் பல் எண்ணங்கள்
 செயற்படுத்தக் கிளப்பனவாம்; இவற்றுள் ஒன்றே
தமிழிசையைப் பிறமொழியால் இசைத்தல் வேண்டா
 ''தமிழிசைபா ராட்டிடுவீர்'' என்பதாகும்.

தமிழ்ப்பயிரில் இந்தி எனும் எருமை மேய்க்கத்
 தவருக நினைத்தவரும், அவர்சொல் வாக்கை
அமுதாக நினைப்பவரும் தமிழிசைக்கோர்
 ஆதரவு தரவந்தார்; எனினும் அன்னார்
தமிழிசையைத் தவருன வழியிற் போக்கித்
 தாங்கரிய பழிதாங்கா திருத்தல் வேண்டும்.
தமிழுக்குப் பகையானோர் தமிழிசைக்கோ
 தக்கபே ராதரவை நல்குவார்கள்?

சமவெறி சாதிவெறி மூடச் செய்கை
 தமைவளர்த்தல் தம்நலத்தை வளர்த்தல் என்று
நமதருமை நாட்டினிலே இந்நாள் மட்டும்
 நடை முறையால் காட்டிவரும் கூட்டத்தார்கள்.
தமிழிசைப்பாட் டென்பதெலாம் வெறிப்பாட் டாகத்
 தருவதற்கு முயல்வதின்றி வேறென் செய்வார்?
தமிழ்ப்பாடல் மதம் சாதி மூட எண்ணம்
 தரும்பாட்டாய் இருப்பதினும் இலாமை நன்று.

பாடல்பெறும் பொருள்களிலே கடவுள் ஒன்று!
பாடலெலாம் கடவுளுக்கென் றிருக்கு மட்டும்
பாடலிலே புதுப்பாங்கும் புதுக்க ருத்தும்
பல்பொருளின் நல்லழகும் உயர்வும், இந்த
நாடுபெறல் முடியாது; தன்னில் ஊறும்
நல்லூற்றுக் கவிஞர்களும் தோன்ற மாட்டார்.
மாடுகளும் வழக்கத்தால் செக்கைச் சுற்றும்
மடையர்களும் இயற்றிடுவார் கடவுட் பாடல்!

இசைப்புலமை உள்ளவரிற் பெரும்பா லோர்க்கும்
இந்நாட்டில் தமிழறியார் எனினும், அன்னூர்
கசந்துநுகப் பாட்டெழுதிச் சிவனே என்று
கசிந்துருகி நிற்பாரேல், பொருள் அளிக்க
இசைந்திடவோ பலருள்ளார்; எனினும் நாட்டில்
இனியதமிழ், இழுக்கின்றிச் சுவையும் சொல்லும்
பிசைந்தெழுந்தால் உணர்வுற்றே எழும் நாடென்னும்
பெற்றியினை அறிவாரிங் கில்லை யன்றோ?

தமிழிசைக்கு மாநாடு கூட்டு கின்றூர்;
தமைச்சரக்காய் வாணிகம்செய் இசைவல்லாரில்
அமைவுற்ற பெண்டிரும் ஆடவர்கள் தாமும்
அழைத்தப்படி அங்குவந்து கூடுகின்றூர்;
இமைப்போதும் விட்டு விலகாத செல்வர்,
எழிலடியார், வழக்கம்போல் வருகின்றூர்கள்;
தமக்காக என்றெண்ணி ஊரி லுள்ளார்
தடையின்றி அங்குவந்து நிறைகின்றூர்கள்.

அவர்களிலே ஒருவர்மா நாட்டி னுக்கே
அருந்தலைவர்! திறப்பாளர் ஒருவர், மற்றும்
அவரிலொரு வரவேற்புத் தலைவர், ஆவார்!
அத்தனை ஆள் பேச்சினையும் ஆய்ந்து பார்த்தால்

முதிர்ந்த பொருளாளியின்மேல் முடிந்த வாழ்த்தும்
முழங்குகின்ற புகழ்ச்சியுந்தாம்! பின்போ, பாடல்,
மிதந்தோடி மாநாட்டுச் செல்வாக் காளர்
மேலெல்லாம் உளமெல்லாம் குளிர்ச்சி செய்யும்.

தமை மறந்த பொருளாளர், நண்பர் அங்குத்
தமிழிசைக்குத் தாமகிழ்தல் போலே அந்த
அமுதமொழி அழகினிலே சொக்கு வார்கள்!
அப்போதில் அந்த மயில் தெலுகிற் பாடும்!
தமிழிசைதான் அடடாவோ என்பார்! மேலும்
சமற்கிருதம் பாடிடுவாள் அடுத்தாற் போல!
தமிழிசைக்கு மாற்றமையா என்பார் மக்கள்;
தமிழிசைதான் என்பார்கள் மாநாட் டார்கள்!

வாய்ப்பாட்டால் வருமானம் அடைவோர் உள்ளம்
வருந்தாமல் தீர்மானம் நிறைவேறும்! பின்
சாப்பாடு பெருமானம் நடக்கும்! மற்றும்
தக்கபல வெகுமானம், முடிந்த பின்பு,
'காப்பாற்றப் பட்டதின்று தமிழின் மானம்
கண்டீரோ' என்றுரைத்துத் தியாகை யர்சீர்
'போய்ப்பாடத், தம்மானம் அடமா னத்தால்
போக்கியவர், அவருக்கும் பணங் கொடுப்பார்.

முழுவெற்றி அடைந்ததுவாம் தமிழி சைதான்!
முன்பெல்லாம் தமிழ் ஒன்றே பாடினோரும்,
அழலானோர் தெலுங்கினிலே வெற்றிக் குப்பின்!
அங்கங்கே தெலுங்கிசைக்குக் கட்டடங்கள்.
எழும்படி ஆனதன்றோ! உடலை விற்க
இணங்குகின்ற பெண்கள் சிலர் தங்களின் தாய்
மொழிவிற்கத் தயங்குவரோ? பாடகர்கள்
முழுநாட்டு வான்ஒலியில் தெலுங்கிசைத்தார்!

பூ—71-5

இசைபாட்டுக் குயிலினங்கள் வர, இருக்க,
ஏனென்ருல் 'ஆம்' என்ன இவ்வாருன
பசைப்புள்ள விருப்புக்கும், திரைக்குப் பின்ஞல்
பழிச்செயல்கள் புரிவதனை அறிந்தோர் பாடும்
வசைப்பாட்டின் அடைப்புக்கும், வழியைத் தேடி
மகிழ்வடைதல் அல்லாமல், இந்நாள் மட்டும்
கசப்பான நிலைமையிலே சிறிது மாற்றம்
கண்டதுண்டோ தமிழிசையின் இயக்கத் தாலே?

நீர்கலந்து பால் விற்பான் தனைஅடைந்து
நீர் தவிர்த்துப் பால்விற்கக் கேட்டுக் கொண்டால்
நீர்கலக்கும் வழக்கத்தை நீக்கிக் கொள்ளான்;
நீர்கலப்பான் கூட்டுறவை அறவே நீக்கி
ஊர்கலந்து, மக்களிடம் உணர்வெழுப்பி,
உள்ள நிலை மாற்றுவதே நேர்மை யாகும்.
நீர் கலந்தான் உடன்கலந்து நிற்ப தேனே?
நீர் கலந்தா னைச்சார்ந்தார் உறவெதற்கோ?

எந்நாளும் தமிழிசையே பாடு வோர்கள்
இருக்கின்ருர் சிலர்என்ருல் அவரை விட்டுப்
பொன்னுகத் தெலுங்கிசை பாடிடுவார் தம்மைப்
போய்அழைப்பார் தமிழிசையே இயக்குவோர்கள்!
சொன்னுலும் வாய்நாணும் செய்கை அன்ருே?
தொட்டதெல்லாம் மேற்பூச்சு, வஞ்சம், சூழ்ச்சி!
இந்நாடு விழிப்படையா திருக்க வில்லை;
இழுத்த இழுப்புக்குவரும் நிலையில் இல்லை.

தெலுங்கிசைத்தால் மறுப்பீர்கள்! தமிழே பாடச்
செய்யுங்கள்! அதற்காகத் திரண் டெழுங்கள்!
இலங்குதமிழ் மொழியினிலே பாடல் இல்லை
என உரைத்தால், அறையுங்கள்! தமிழமைப்பு

நலமுள்ள இசைக்கொவ்வா தென்பார் வாலே,
நறுக்குங்கள்! இசைக்கு மொழி வேண்டாம்
என்னும்
விலங்குகளை வளையுங்கள் என மக்கள்பால்
விண்டதுண்டோ தமிழிசையின் தலைவர் என்போர்?

பெருமக்கள் நலம்பறிக்கும் தெலுங்குப் பாட்டைப்
பெருமக்கள் எதிர்க்கும் வகைசெய்தல் வேண்டும்.
திருடருண்டு விழித்திருங்கள் பறிகொடாதீர்,
செயல்செய்வீர் என்பதுதான் சரியே யன்றித்,
திருடர்களை வீட்டுக்குள் அழைத்துப் பேசித்
திருடருக்குப் பணம் கொடுத்துக் கூட்டு கின்ற
திருடர்மா நாட்டினிலே திருட்டைத் தீர்க்க
முடியாதே என்றுதான் செப்பு கின்றேன்.

பல்லவிகள், கீர்த்தனங்கள், மற்றுமுள்ள
பலநுணுக்கம், இசைவிரிவு தெரிந்துள்ளாரின்
நல்லுதவி பெற்றுத்தான் தமிழி சைக்கு
நாம் ஏற்றம் தேடுவது முடியுமென்று
சொல்லுகின்றார் சில புலிகள்! அவர்க்கு நானும்
சொல்லுகின்றேன்; சுண்ணமிடிப்பார்கள் பாடும்
பல்வகைஇ லேசான இசைகள் போதும்
பாரதியா ரேபோதும்; தியாகர் வேண்டாம்.

விரிவான இராகமும், பல் லவியும், மற்றும்
வெறும்சரளியும், கருவி வல்லவர்பால்
இருப்பனவே! பாடகர்கள் என்போ ரெல்லாம்
இன்கவிதைத் தமிழ்ப்பழத்தின் தோலுரித்துத்
தரும்திறமை யடைந்தாலே போதும்! ஐயோ
தமிழ்ப்பாவை இசைப்புலியால் மாய்க்க வேண்டா
நரம்பிழுப்பும், குறைகொள்ளிப் பிணப்பதைப்பும்
நாய்க்குரைப்பும் தமிழ்ப் பாட்டை நண்ண
வேண்டா.

செல்வர்களோ, இன்றுள்ள செய்தித் தாளால்
சிறப்பவரோ, சுவையுணர்வோர் என்பார் தாமே,
சொல்லளவே கலந்த இசைத் துளிகட் கன்றித்
தொழிற்புலமை காட்டுதற்கு முயலுகின்ற
வல்லநடை, மறைவான நிறஅமைப்பின்
வாய்ப்பு, முழுதும் சுவைத்தல் இல்லை; ஆடித்
தொல்லையுறும் தலை; நகைத்துத் தொலைக்கும்
வாய்தான்;
தொடையில்தேள் கொட்டினும் எடார்தம் கையை!

பணக்காரர் மகிழ்ச்சியிலே பொழுது போக்கிப்
பார்ப்பதற்கோ பயன் விளைப்ப தாகக் காட்டிக்
கணிக்கின்றார் தம் விருப்பம்! அதற்குப் பேர்தான்
தமிழிசை என்றால் அதனை மறுப் பாரில்லை;
'மணக்காதா செந்தமிழ்தான் இசையில்' என்று
வழியின்பால் தொண்டுசெய வந்திட்டாரோ;
அணித்தான தமிழ்ப்புலவர் அருவருக்கும்
அறிவற்ற செயலென்றால் யார் மறுப்பார்?

—எது இசை—முத்தமிழ் நிலைய வெளியீடு, 1946

தமிழ் தமிழன் உயிர்

மொழிப்பற்று மிக்குடையான் மொழிப்போர் வீரன்
மொழிவெறியன் அவன்அல்லன்! மொழியைக்கொல்லும்
கழிவடையே மொழி வெறியன் என்று சொல்க.
கண்திறக்கு முன்னமே வாய்திறந்து
குழந்தை அழும் அதுதான்தாய் மொழி என்பார்கள்.
கூண்டறையிற் கிடந்தாலும் தமிழ்க்குழந்தை
எழுப்பும் ஒலி தாய்மொழியாம் தமிழே! அன்றி
இங்கிலீ சிற்பேசல் எங்கும் இல்லை.

தமிழனொடு தமிழ் பிறக்கும், தமிழினோடு
தமிழ்மகன் தோன்றிடுவான்! தமிழும் சேயும்
இமைப்போது பிரிந்தாலும் வாழ்வ தில்லை
இதனாற்றான் மொழி ஒருவன் உயிர் என்றார்கள்.
நமக்கெதிரே பன்மொழிகள் காணுகின்றோம்
நன்றவற்றைக் கொண்டவரைக் காணுகின்றோம்.
தமக்குரிய மொழி நீங்கி வாழ்வார் யாவர்?
தம்முயிரை தாமிழந்து வாழ்வார் உண்டோ?

படையெடுப்பால், பகையாளர் நுழைவால், தீங்கு
பட்டதனால் இன்றுவரை உரிமை அற்று
நடைமெலிந்து கிடக்கின்ற தமிழனைக்கு
நற்றொண்டு செய்பவரே நாட்டின் தொண்டர்.
அடிமை எனும் சேற்றினிலே ஆடி ஆடி
அழகிழந்த உள்ளத்தால் ஆங்கிலத்தைத்
தொடைதட்டித் தாய்மொழியாய்ச் செய்வார், கெட்ட
கூறையினைப் பொதிகையிலே வாழச் செய்வார்.

புதுப்பொருள்கள் தோன்றின; அப்பொருள்கட்
கெல்லாம்
புதுப் பெயர்கள் தமிழினிலே சேர்க்க வேண்டும்
இதையறியார் வேறுமொழி கிடைக்கு மட்டும்
இத்தமிழே இருக்கட்டும் என்று சொன்னுர்
மதுரையினும் நல்லநகர் கிடைக்கு மட்டும்
மதுரையே இருக்கட்டும் என்று சொன்னுல்
மதுரையிலே வாழ்கின்ற நாயும் வேறு
மாநகர்க்கும் குடிபோக ஒப்பா தன்றே?

ஆங்கிலந்தான் உலகமொழி என்று சொல்வார்;
ஆனுலும் தமிழ்மொழிநம் தாயே அன்றே?
ஆங்கிலந்தான் உலகமொழி என்று சொல்வார்
தமிழ் மொழியும் அந்தநிலே எய்தும் வண்ணம்
ஈங்கிருந்து பெருமுயற்சி செயலாம் அன்றே
இது செய்வோம் என்பவர்கள் வாயை மூடித்
தூங்கலாம் அன்றே? வாய்த் துடுக்குக் காட்டித்
துன்பத்தை விலேபேசி வாங்கல் நன்று?

குயில் 18—10—60

எழுக தமிழர்!

தமிழ்மீள வேண்டும் தமிழகம் இங்கு
நமதாக வேண்டும் நமக்குச்—சுமையான
தீமை அகன்று திருஓங்க வேண்டும்நம்
சீமை சிறக்கவேண்டும்.

தமிழ்மொழியைக் கொன்ருல் தமிழரைக் கொல்ல
அமையும் எனஎண்ணும் அயலார்—உமியால்
இகழ்பெறுதல் வேண்டும். இன்பத் தமிழே
புகழ்பெறுதல் வேண்டும் புறத்து.

ஆங்கிலமே தாய்மொழி ஆவது வேண்டுமெனும்
தீங்கில் சிறந்த சிறுமதியோர்—ஈங்குத்
திருந்துதல் வேண்டும். செய்த செயற்கு
வருந்துதல் வேண்டும் மனம்.

இந்தி புகுத்துகின்ற எத்தர்க்கும் ஒத்தூதும்
மந்திக்கும் வேண்டும் வருமானம்—தொந்திக்கு
நாட்டுக் கறிஒன்றே, நாம்வெல்வோம் நம்மில்
கூட்டுக் கறிஒன்றே கொண்டு.

வாய்திறக்கும் தீய மலைப்பாம்பை நாம்கொல்லத்
தூய்தற்ற தூப்பாக்கி ஏன்? குண்டேன்? தேயத்தில்
மற்றுமை வேண்டுவது வாய்மைத் தமிழரே
ஒற்றுமை ஒன்றே ஒன்றே.

சாப்பிடுதல் தூங்குதல் தாரத்தை நேரத்தில்
கூப்பிடுதல் என்ற குறுகிய—வாய்ப்பில்
மகிழ்ச்சிஎங்கே? செந்தமிழர் மானமெங்கே?
பண்டைப்
புகழ்ச்சி எங்கே எண்ணும் பொழுது!

19—6—61

குயில்

தமிழன்

அன்னை, தந்தை, அன்பு, மொழி இவை
உன்னைப் படைத்தன, கடவுள் அன்று!
கடவுள், கடவுள் என்பர்; அஃது
அன்பெனும் பொருளுக் கமைந்த ஒருபெயர்!

''தமிழன் நான்'' தோன்றியது சாற்றுக என்பையேல்.
அன்னை, தந்தை, அன்பு, தமிழ் எனும்
நான்கும் உன்னை நல்கின எங்க.
அன்னையும், தந்தையும், அன்பும், ஆரியமும்

ஆகிய நான்கினால் ஆரியன் தோன்றினன்.
அன்னை, தந்தை, அன்பு, பிரன்சு
நான்கினால் பிரஞ்சுக் காரன் நண்ணினன்.
பிறமொழி மாந்தரும் இவ்வாறு பிறந்தனர்.

எனினும், தமிழன் என்பவ னுக்கும்,
பிறமொழி பேசும் மற்ற வர்க்கும்
வேறு பாடு விளம்பு கின்றேன்:—
நீண்ட காலமாய் நிலவுல கத்தில்
மாண்ட ஆரியம் வாழ்வ தென்பர்.

நிலத்தினில் பிறவும் நெடுங்கா லத்தின் முன்
உண்டா யினஎன உரைத்தல் கூடும்!
ஆங்கிலம் ஆதி காலம் தொடங்கி
வாழ்வதென்றே வரைதல் கூடும்!
தமிழோ காலம் உண்டான காலமாய்
இருந்து வருவதால் தமிழன்
இருப்பவர் எவர்க்கும் முன்தோன்றியவனே!

குயில். 21—6—60

தமிழரிடம் எல்லாம் உண்டு

கேள்வி:

தென்கடலில் முத்திருக்கும்
தென்னாட்டில் தமிழிருக்கும்
என்கின்றார் மெய்தானா தமிழரே?—அங்
கின்னம் ஏதேனுமுண்டோ தமிழரே?

விடை

தென்கடலில் முத்திருக்கும்
தென்குமரி ஆழ்ந்திருக்கும்
தென்னாட்டில் எல்லாமுண்டு தோழரே—அதைத்
தெரிந்துகொள்ள ஆசை வேண்டும் தோழரே

கேள்வி

முன்னாளின் இலக்கியங்கள்
இந்நாளின் இலக்கியங்கள்
தென்னாட்டில் உள்ளனவோ தமிழரே?—நீர்
செவ்வையாய் விளக்க வேண்டும் தமிழரே.

விடை

பொன்சேர்தொல் காப்பியமும்
புறப்பொருளும் அகப்பொருளும்
தன்னேரிலாக் குறளும்—தோழரே—இவை
சார்ந்தபல் லாயிரமாம்—தோழரே.

கேள்வி

முன்னாளின் இலக்கியங்கள்
மொழிந்தீர்கள் இவை என்றே
இந்நாளின் இலக்கியங்கள்—தமிழரே—நீர்
ஏதொன்றும் கூறவில்லை தமிழரே?

விடை

இந்நாளில் தோன்றியவை
எண்ணிறந்த இலக்கியங்கள்
இன்னும் அவ் விளேவின் ஓட்டம்—தோழரே—சற்றே
இருவென்ருல் இருந்திடுமோ—தோழரே.

கேள்வி

நன்ருன தமிழ் நூற்கள்
நல்லனவோ, அல்லனவோ
குன்ருமல் விளக்க வேண்டும் தமிழரே—உம்
கொள்கையினில் ஆசைவைத்தேன் தமிழரே.

விடை

ஒன்ருகும் மக்கள் நிலே
உணர்வொன்றே பெறத்தக்கதாம்
அன்றே உரைத்த இவை—தோழரே—இதை
ஆரும் உரையாதபோது தோழரே.

கேள்வி

நன்ருன அக் கருத்தை
நாட்டுகின்ற இலக்கியங்கள்
ஒன்றேனும் தனித்தமிழில்—தமிழரே—இங்
குள்ளதுவோ சொல்லிடுவீர்—தமிழரே?

விடை:

இன்று நீர் தனித்தமிழ் ஒன்
றிருப்பதாக ஒப்புகின்றீர்
குன்றிலொரு குரங்கு வந்தால்—தோழரே—அக்
குரங்குகளே குன்ருகுமோ—தோழரே?

கேள்வி

வீட்டிலே உள்ள பொருள்
வேறுபட்டால் அந்தப் பொருள்
வேறுபொருள் என்ருரோ தமிழரே—அவ்
வேறுபொருள் உம் பொருளோ தமிழரே?

விடை

வீட்டிலே இருந்த பொருள்
வேறுபட்டால் வீட்டுரிமை
வேருகிப் போய்விடுமோ தோழரே—எம்
வீட்டுப்பொருள் தேடேமோ தோழரே.

கேள்வி:

கூட்டக் கடல் நீரின் உள்ளே
குமரிநாடு முழுகிற்றென்றீர்
நாட்டுக்கதில் பெருமை என்ன தமிழரே—இதை
நன்ருக விளங்க வேண்டும் தமிழரே?

விடை

பாட்டை அறியா உலகில்
பழங்குமரி அறிவு வைத்தாள்
மூட்டையுடன் இங்கு வந்தோர்- தோழரே—கடல்
முத்தைச் சொல்லி அதைமறைப்பார் தோழரே.

கேள்வி

நாட்டை ஒட்டிக் குமரிநாடும்
இருந்ததென்ருல் தமிழருக்குக்
காட்டஇதில் பெருமை உண்டோ தமிழரே—நான்
காண இதை விளக்க வேண்டும் தமிழரே?

விடை

காட்டை ஒத்த உலகில் ஒளி
காட்டி வைத்த குமரிநாட்டைக்
காட்டினுல் எம்பெருமை தோழரே—மிகக்
காணுவார் எம்பகைவர் தோழரே.

குயில் 23—2—60

தமிழன்

தமிழனை எதிர்க்கும் பீரங்கிக் குண்டு
சமையல் அறையின் முள்ளங்கித் தண்டு.

தமிழைத் தமிழன் தாய் என்பதாலும்
தமிழ்பழித்தானை அவன் நாய் என்பதாலும்
(தமிழனை எதிர்க்கும்)

தமிழ்த்தாய் வாடத் தான்வாழ்வ தென்பது
தமிழனால் சற்றும் பொறுக்கவொவ் வாதது
தமிழைத் தமிழன் மறந்த தெப்போது
சாவதும் வாழ்வதும் தமிழுக்கே என்றோது.
(தமிழனை எதிர்க்கும்)

மெத்தைவீடு கட்டிப் புலாற் சோறு
வழங்குவ தல்ல அவன் வேண்டும் பேறு
முத்தமிழ் காத்துப் பகைவனை ஒருவாறு
முடிப்பது தான்முடி வாம்என்று கூறு.
(தமிழனை எதிர்க்கும்)

ஒருநாட்டு மொழியினை ஒழிப்பவன் எண்ணம்
ஒழிந்தது போகுமுன் ஏற்படும் எண்ணம்
பருந்து பறக்க வேண்டியது திண்ணம்
பறக்கா விட்டால் தெரியும்கை வண்ணம்.
(தமிழனை எதிர்க்கும்)

குயில். (15—11—60)

ஆரிய மறைக்கு முன்னவை தமிழ் நான்மறை

நிறைதமிழ் மக்களே! குறைவறு பன்மொழி
மறைமலை அடிகளார் அறைவது கேளீர்:

இரண்டா யிரத்துநா னூறுமுண் டிறுதியில்
இருந்த இன்னருட் கௌதம சாக்கியன்
ஆரிய மறைகள் முன்றெறன அறைதலால்
நான்மறை என்பவை தமிழ்நான் மறையே.

பழைய செந்தமிழ்ப் பாட்டுகளிலும்,
இடைக்கா லத்தில் எழுந்தவை ஆன
திருவா சகத்திலும், திருமந் திரத்திலும்,
தேவா ரத்திலும், செப்பி யுள்ளவை
ஆரிய மறையன்று; தமிழ்நான் மறையே.

ஆரிய மறைகள் என்பன அனைத்தும்
சிறுதெய் வங்களின் வணக்கம் செறிந்தவை.
அறம்பொருள் இன்பம் வீடெனும் நான்கின்
திறத்திற் சேர்ப்பவை தமிழ்நான் மறைகளே.

குயில். 21—6—60

முடியாதது

மலையை மடுவே
ஆக்கவும் முடியும்;
அலைகடல் அனைத்தும்
தூர்த்தலும் முடியும்;
விண்ணில் விரைந்து
பறக்கவும் முடியும்;
மண்ணில் மழைபெய்
விக்கவும் முடியும்;
சேய்மையை அணிமையாய்ச்
செய்யவும் முடியும்;
மாய்வதை மாயாமற்
செய்யவும் முடியும்;
தமிழி னின்று தமிழனை
இமைப்போது பிரிப்பதும்
முடியா-தெவற்க்குமே.

குயில். 21—6—60

மதத் தலைவர் அனைவரும் மாத்தமிழின் பகைவரே

சைவம் காக்கும்ம டத்தாண்டி — அவன்
தமிழின் சீரைக் கெடுத்தாண்டி — அந்தச்
சைவம் தொலைவ தெந்நாளோ? — நல்ல
தமிழர் வாழ்வ தெந்நாளோ?

வைணவந்தானும் அப்படித்தான்; — அந்த
மதத்தலைவனும் அப்படித்தான்
வைணவம் தொலைவ தெந்நாளோ — தமிழ்
மக்கள் வாழ்வ தெந்நாளோ?

ஏசு மதமும் தமிழர்களைத் — தம்
இன்பத் தமிழை எதிர்க்க வைக்கும் — அந்த
ஏசுமதம் தீர்வ தெந்நாளோ? — தமிழ்
இனத்தார் வாழ்வ தெந்நாளோ?

எல்லா மதங்களும் நம்தமிழ்க்கே — மிக
எதிர்ப்புடையன என் மானே
பொல்லா மதங்கள் தொலைவ தெந்நாள்? — தமிழ்
பொலிவ தெந்நாள் செந்தேனே?

மயிலத் தாண்டி கையெழுத்தை — ஒரு
வடவெழுத்தாலே போடுகின்றான்
செயலில் தருமைப் பண்டாரம் — தமிழ்த்
திருவை வேண்டாம் என்கின்றான்.

பசுத்தோல் போர்த்தபுலி போலே — உள்ள
பண்டாரப் பசங்களின் தோலே
பசையடங்குதல் எந்நாளோ — நம்
பைந்தமிழ் வாழ்வதும் எந்நாளோ?

குயில். (24—11—59)

பாட்டும் பாவையும்

இசை அமுதிலே என்—உயிர்க்கிளி
இன்பம் கொள்ளுதே அக்கக்கா
என்று விள்ளுதே!

வசை இல்லை! வம்பில்லை
இல்லை சிறிதும் கலகம்—உன்
வாழ்வில் ஒரு பேரின்பம்
வற்றுதே இசை உலகம்! (இசை)

ஏழை நெஞ்சே வாழவைக்கும்
இன்பத் தமிழ்ப் பாட்டு!—நீ
ஏழை உடைய பண்ணை எல்லாம்
யாழில் வைத்து நன்றாய் மீட்டு. (இசை)

வீரப்பாட்டு; வெற்றிப்பாட்டு
மேன்மைக் காதற் பாட்டு;—நீ
சேர சோழ பாண் டியர்கள்
திருப்பாட்டில் ஆர்வம் காட்டு! (இசை)

பில்— (2—8—60)

தமிழைக் கெடுப்பவர் கேடு

அறியினும் வெளியில் அறைய மாட்டார்;
அவைகளை ஒழிக்கவே அறையில் முயலுவார்.

இந்தத் தமிழில் விஞ்ஞானம் இல்லை
அந்த ஆங்கிலத்தில் அதிகம் உண்டே
ஆதலால் அழியத் தக்கது தமிழாம்!

விஞ்ஞானம் பற்றி இதுவரை விளைந்த
எந்த நூலை இவரா தரித்தார்?
இத்தனை என்றும் எண்ணிய துண்டா?

நெஞ்சக் கிணற்றின் அடியில் நிறைந்த
மடமைக் கருத்தை மாய்ப்போம் என்று
மார்பு தட்டும் மாப்பெரும் புலிகள்
தமிழில் இல்லாப் புதிய சொற்களை
ஏற்படுத்துவோம் என்ற துண்டா?

அணுவள வேணும்இத் துணிவு வந்ததா?
இல்லை. காரணம் வேறே இருக்கலாம்.

நாட்டுக் குழைத்த தலைவர்கள்
கேட்டுக் குழைப்பதாற் பெறுவது கெடுதியே.

குயில். (10—1—5

அம்மா சுட்ட தோசை

தோசை சுட்டாள் இந்நாட் டுக்குச்
சுட்டுக் கொடுத்தாள் பார்ப்பன னுக்குப்
ஆசை காட்டி மோசம் செய்தாள்
அவளே தாண்டா ஆள வந்தாள்.

பூசை போட்ட பார்ப்பா னுக்கு
பொரிவி ளங்காய் சுட்டுத் தந்தாள்
மீசை வைத்த தமிழர் உறவை
விலக்கி வைத்தே ஆள வந்தாள்.

தமிழ நாட்டைச் சென்னை என்றாள்
தாங்கோம் என்றாள் பின்னை என்றாள்
அமிழ்தம் என்றாள் வாய்தி றந்தோம்
ஐய ருக்கே அதைக்கொ டுத்தாள்.

உமிகொ டுத்தாள் தமிழ னுக்கே
உணவு தந்தாள் பார்பா னுக்கே,
உமக்கு நானே அம்மா என்றாள்
ஒகோ என்றால் சும்மா என்றாள்.

நெஞ்ச மெல்லாம் பார்ப்பா னுக்கே
நெய்வே லியுமே பார்ப்பா னுக்கே
வஞ்சம் எல்லாம் தமிழ னுக்கே
வறுமை எல்லாம் தமிழ னுக்கே.

அஞ்சுவ தெல்லாம் பார்ப்பா னுக்கே
அலுவ லெல்லாம் பார்ப்பா னுக்கே
மிஞ்ச விட்டாள் இந்தி நனைய
மெலிய வைத்தாள் தமிழ்த் தாயை.

குயில். (20—10—62)

கொடுங்கோல் முறிக்கும் பெரியார் வாழ்க!

பன்னும் முகை—மாப் பாண்டியன் காண்க,
பாரதி தாசன் உரைப் பதிஃதே:
மன்னு தமிழே திராவிடம் என்று
திரிந்த தென்றால் மறுப்பவர் இல்லை.
அன்ன ''திராவிடம்'' என்ற பெயர்தான்
ஆயிரம் ஆண்டுகள் முன்னமே நமது
தென்பால் உள்ள ஐந்து நாடுகளையும்
தெரிவிப்பதாயிற் றுலகுக் கெல்லாம்.

அதே காலத்தில் ''தமிழ்நா''டெனில் அவ்
வைந்தில் ஒன்றையே குறித்ததாகும்
இதனைக் கருதியே பெரியார் கண்ட
இயக் கத்திற்குத் ''திராவிடர் கழகம்''
எதிரிக்கும் விளங்க—எனப் பெயரிட்டார்.
எதையும் எதிர்ப்பவர் இதையும் எதிர்த்தார்
எதையும் செய்யார் எதையும் மறுப்பார்
எதிர்ப்பும் மறுப்பும் நாட்டுத் தொண்டாக.

திராவிட நாடா? திருத்தமிழ் நாடா?
எதை மீட்க எண்ணம்? என்பதான
ஒருபெருங் கேள்வியைக் கேட்கின்றவர்கள்
ஒரு சின்ன உரிமையை மறக்கின்றார்கள்.
திராவிட நாடே தமிழ் நாடேன்றே
திருத்தமிழ் நாடே திராவிட மன்றே!
திராவிடம் மீட்பவர் தமிழ்நாடு மீட்பவர்.
தமிழ் நாடு மீட்பவர் திராவிடம் மீட்பார்.

திராவிட நாட்டினை ஒட்டி இருந்த
தெலுங்கு, கன்னடம் கேரளம் போனபின்
திராவிட நாடெனப் பெயர் கூறி இதனைப்
பிரிப்போம் என்று செப்புவதா என்பர்.
கராவா விழுங்கிற்றுக் கேரள நாட்டையே?
காக்கையா தூக்கிற்றுத் தெலுங்கு நாட்டை?
இராமல் எங்கே போயிற்றுக் கன்னடம்?
தில்லி இழுப்பு நோய்க்குள்ளே உள்ளன!

மீதியான திராவிட நாட்டை
மேன்மையான நம் தமிழ் நாட்டை
ஓது மிந்தச் சென்னை அரசை
ஒன்று பட்டுநாம் மீட்கும் ஓர் ஆற்றலைக்
காதாற் கேட்கும் கேரளம் முதலன
தில்லியின் காலை விடாதிருந்தாலும்
ஏதும் செய்ய முடியாதா நம்மால்
இன்றுள ஆற்றல் அன்றைக்கும் இருக்கும்.

நாவலந் தீவென நவிலும் படத்தை
நம் சென்னை அரசினை நீக்கி—எரிப்பதால்
கூவுவார் தெலுங்கர் குதிப்பார் கேரளர்,
கொடும்பகை கொள்வார் கன்னடர் என்று
நாவும் நோவ நவிலுகின்றார் சிலர்
நாங்கள் எரிப்பது படத்தையே படத்தையே
தீவில் உள்ள மக்களை அல்ல!
சிறிதும் இதனை மறந்திட வேண்டாம்.

படத்தை எரிப்பினும் கேரளம் முதலன
பகைக்கும் என்றால் பகைக்கட்டும் நன்றாய்ப்
படம் எரிப்பதன் நோக்கத்தை எண்ணிப்
பார்க்கட்டும்! காணட்டும்! பகைக்கட்டும் நன்றாய்த்

தடங்கொள் தமிழகத் தாய்க் குதவாத
தக்கைகள் பகைக்கட்டும் திருந்தட்டும் பின்பு!
கொடும்பகைத் தில்லி ஏந்திடுங் கொடுங்
கோலை முறிக்கும் பெரியார் வாழ்கவே!

தருமபுரத்துத் தம்பிரான்
தக்கவாறு நடத்துகொள்க

தமிழ் மொழியை வெறுப்பதேன்
தரும புரத்துத் தம்பிரான்?-செந்
தமிழ் மொழியை வெறுப்பதேன்

தமிழ் மொழி என்ன எட்டியா?-அவ்
வடமொழி வெல்லக் கட்டியா-செந்
தமிழ்மொழியைவெறுப்பதேன்?

தமிழகத்தில் தமிழ்ப் பயிர்—அது
தமிழர் கட்கெல் லாம் உயிர்
தமிழிற் சிவம் பெரிதென்ருல்-அது
தலையின் இழந்த சிறுமயிர்-செந்
தமிழ்மொழியை வெறுப்பதேன்?

சிரி இருந்திட வேண்டுமாம்-தமிழ்த்
திரு ஒழிந்திட வேண்டுமாம்
குரு வென்றெண்ணிய தமிழர்கள்-இனிக்
குருக்கள் என்றிட வேண்டுமாம்-செந்
தமிழ் மொழியை வெறுப்பதேன்?

தாயும் தமிழை எதிர்த்திட்டால்-நெடி
தாழ்ந் திடாது தமிழன் வேல்!
வாய் கொழுத்த பண்டராம்-இனி
வகையாய் நடந்திடுதல் மேல்-செந்
தமிழ் மொழியை வெறுப்பதேன்?

(1—12—59)

குயில்

புலவர் சிவபிரான்
திருவடி அடைந்தார்

தமிழ கத்திற்
பிறந்தும், தமிழெனும்
அமிழ்து நிறைய
உண்டும், அதனாற்
செல்வம் நிறையச்
சேர்த்தும், உடம்பு
புல்லாய்ப் புலனெ
லாம் செல்லரித்து
மருத்துவ மனையிற்
கிடந்து புரளும்

ஒருத்தர்க்குத் ''தமிழ்பற்று''
மருந்து தேவைஅதைக்
குருதியில் ஏற்று முன்
சிவ பிரான்
திருவடி நீழல்
சேர்ந்தார் புலவரே.

குயில் (21—1—50)

சிவமா பெரிது? செந்தமிழ் பெரிது!

சமையமா பெரிது தம்பி ரானே—நல்ல
தமிழேபெ ரிதுமடத் தம்பி ரானே
தமிழைவெ றுப்பதென்ன தம்பி ரானே—உன்
தாயை வெறுப்ப தென்ன தம்பி ரானே?
சமையம் ஒழிந்திட்டால் தமிழர் உண்டு—நல்ல
தமிழ்ஒழிந் தால் தமிழ் இனம் உளதோ?
தமிழுக்குத் தொண்டுசெய்க தம்பி ரானே—தமிழ்
தமிழனின் உயிர்!மடத் தம்பி ரானே.

சிவமா பெரியது தம்பி ரானே—நல்ல
செந்தமிழ்பெ ரிதுமடத் தம்பி ரானே
சிவமொழிந் தால்தமிழ் இன மிருக்கும்—தமிழ்
செத்தால் இனம் சாகும் தம்பி ரானே.
சிவநெறி சொல்லி இங்குத் தமிழ்நெறியை—நீ
சீறுவ தோமடத் தம்பி ரானே?
சிவத் தொண்டுமேல் அன்று தம்பி ரானே—தமிழ்த்
திருத்தொண்டு மேல்மடத் தம்பி ரானே.

கோயி லாபெரிது தம்பி ரானே—அங்குக்
கொள்ளை யா பெரிது தம்பி ரானே?
கோயிலினும் பெரிது தம்பி ரானே—தமிழ்க்
கொள்கையன் றோமடத் தம்பி ரானே
தாயிற் பெரியதொன்று தம்பி ரானே—அது
தமிழல்ல வோமடத் தம்பி ரானே?
நேயத் தமிழ்வெறுத்துத் தம்பி ரானே—தமிழ்
நிலத்னில் வாழ்வதென்ன தம்பி ரானே?

குயில் (8—12—59)

காங்கிரசா தமிழைக் காத்தது?

செத்த வட மொழியினில்
செந்தமிழ் பிறந்ததென்று
பொய்த்திடும் வையாபுரிகள் போக்கினையும் ஆதரித்த
கத்து நிறைகாங்கிரசா எங்கள் தமிழை—இங்குக்
காத்ததென்று புகன்றனை நாணமில்லையா?

செம்பொனிகர் பைந்தமிழைத்
தேர்ந்துணரா டி. கே. சி.யைக்
கம்பனெனவே அணைத்த கல்கியினை ஆதரித்த
வம்புமிகும் காங்கிரசா எங்கள் தமிழை—இங்குச்
காத்ததென் வரைந்தனை வெட்கமில்லையா?

தாய்மொழி இலக்கணத்தைத்
தாக்கி ஒரு கப்பனுயர்
தூய்கவி அலைக்கவிழ்த்துச் சொற்பிழைக்கும்
டி,கே.சி.யைப்
போய்உயர்த்தும் காங்கிரசா எங்கள் தமிழை இங்கே
காத்ததென்று புகன்றனை அறிவில்லையா?

காளையர்கள் ஓது தமிழ்க்
கல்வியையும் பெற்றறியா
மூளிகளைக், காப்பிக்கடை முண்டங்களை நல்ல எழுத்
தாளரெனும் காங்கிரசா எங்கள் தமிழை—இங்குக்
காத்ததென்று புகன்றனை உணர்வில்லையா?

கூறு தமிழ்ச் சொல்லாக்கக்
குழுவினர் என்று சொல்லி
மாறுபட்ட வடசொல்லில் மாற்றுவதை ஆதரிக்கும்,
வீறுதவிர் காங்கிரசா எங்கள் தமிழை—இங்குக்
காத்ததென்று விள்ளுகின்றாய் மேன்மையில்லையா?

துய்ய தமிழ் மறைமலை
சோம சுந்தரம் திருவி
எய்து கலியாணம், பல இன்தமிழ்வல்லார் இருந்தும்
நொய்களைச்சார் காங்கிரசா எங்கள் தமிழை—இங்குக்
காத்ததென்று நுவன்றனை? கருத்தில்லையா?

வண் தமிழை எம் முயிரை
வடசொல்லினால் அழிக்க
எண்ணிடுவார் தமக்கெல்லாம் ஏற்றமதைத் தேடிவந்த
திண்மையற்ற காங்கிரசா எங்கள் தமிழை—இங்கே
காத்ததென்று செப்பலுற்றாய் செம்மை இல்லையா?

தாயகத்திற்கே வணக்கம்
என்பதை வந்தே மாதரம்,
தூய திரு என்பதை ஸ்ரீஎன்றுரைக்கத் தோது செய்த
தீய சட்டக் காங்கிரசா எங்கள் தமிழை—இங்குக்
காத்ததென்று செப்பலுற்றாய் சீர்த்தி இல்லையா?

இந்து வெல்க என்பதனை
ஜெய் இந்து என்பவர்க்கும்
நந்தமிழ்ச் சொல் வணக்கத்தை நமஸ்காரம்
என்பவர்க்கும்
தந்தினம் சொல் காங்கிரசா எங்கள் தமிழை—இங்குக்
காத்ததென்று சாற்ற வந்தாய் தகவில்லையா?

கோயில் மண வாயில்களில்
கொஞ்சுதமிழ் நீக்கித் தங்கள்
தீய வடசொல் புகுத்தும் தெக்கணுமுட்டிகட் கெல்லாம்
போய் அளக்கும் காங்கிரசா எங்கள் தமிழை—இங்குக்
காத்ததென்று புகன்றனை கண்ணுமில்லையா?

காலமெலாம் விடுதலை
காண உழைத்தோம் என்பவர்
ஏலுதமிழ் காட்டாயமாம் என்றுரைக்கக் கேட்டதில்லை
தோலைவிற்கும் காங்கிரசா எங்கள் தமிழை—இங்குக்
காத்ததென்று சொல்லலுற்றாய் தூய்மையில்லையா?

தென்னிலத்தை உழவில்லை
செந்தமிழ் விதைக்கவில்லை
இந்நிலையில் இந்தி ஒதி நாட்டிடவும் எண்ணுகின்ற
புன்மையுறு காங்கிரசா எங்கள் தமிழை—இங்குக்
காத்ததென்று புகன்றனை வெட்கமில்லையா?

(1—8—'48)

குயில்

தமிழன்னை

உளங்குளிர் தமிழ்மாலை
ஒளிகொள் இன்னிசைச்சோலை
அளவின்றிக் கொடுத்ததே
அன்னையின் முலைப்பாலே.

உளங்குளிர்...

ஏழிசைத் தாலாட்டி
இலக்கியச் சோறூட்டி
வாழிய வாழியஎன்று
வளர்த்தனள் உணர்வூட்டி.

உளங்குளிர்...

திருக்குறள் நூலோடு
சிறப்புறு சங்க ஏடு
விருப்புடன் கருத்துடன்
விளைத்திட்டாள் அன்போடு.

உளங்குளிர்...

பண்புகளுக்கோர் எல்லை
பைந்தமிழன் எனும் சொல்லை
மண்ணுலகில் வைக்கும் தமிழ்
மணக்கும் கொடிமுல்லை.

உளங்குளிர்...

அரங்கரத்தினம்
சாவுக்கு வரவேற்பு

அன்னையின் சீர் அழிப்பதற்கே
ஆளவந்தார் முயலுகின்றார்
இன்னுமவர் திருந்தவில்லை
சாவே வா! — அவர்
இனியேனும் திருந்துதற்கே
சாவே வா!

தென் தமிழின் சீரழிக்கத்
தில்லியினோர் முயலுகின்றார்
இன்னுமவர் திருந்தவில்லை
சாவே வா! — அவர்
இனியேனும் திருந்துதற்கே
சாவே வா!

வானொலியை நீக்கி, ஆகாஷ்
வாணி என்று முழங்குகின்றார்
மானங்கெட்டோர் நடுங்கும்படி
சாவே வா! — என்
வண்டமிழர் எழுச்சிகொள்ளச்
சாவே வா!

ஆன தமிழ் அமைச்சரையும்
அறிவறித்தார் தில்லியினோர்
தேன் என்றே உனையழைத்தேன்
சாவே வா! — என்
செந்தமிழர் எழுச்சி கொள்ளச்
சாவே வா!

அரிது செய்தான் அரங்கரத்தினம்
அறம் விளைத்தான் என்னும் படி.
இருகையால் வரவேற்றேன்
சாவே வா! — என்
இன்பத் தமிழ் வாழ்த்திடவே
சாவே வா!

தெரியட்டுங்காண் உலகுக்கெல்லாம்
செந்தமிழர் எழுச்சித்திறம்
புரியட்டுங்காண் தில்லிக் கொடுமை
சாவே வா! — உயிர்
போகட்டுங்காண் தெரியுஞ் சேதி
சாவே வா!

இரண்டும் ஒன்று?

செக்குப் பாட்டும் சிட்டும் பாட்டும் ஒன்று? வட
சேரிப் பாட்டும் தெற்குப் பாட்டும் ஒன்று?
கொக்குப் பாட்டும் குயிலின் பாட்டும் ஒன்று?—வட
கோணைப் பாட்டும் குழற்பாட்டும் ஒன்று?

விக்குப் பாட்டும் வீரப்பாட்டும் ஒன்று?—வட
வெட்டிப் பாட்டும் தொட்டிற் பாட்டும் ஒன்று?
மக்குப் பாட்டும் தமிழன் பாட்டும் ஒன்று?—வட
மடையன் பாட்டை நாம் பாடுதல் நன்று?

பிணவறையும் மணவறையும் ஒன்று?—வட
பேயகமும் தாயகமும் ஒன்று?
தணல்மொழியும் அணிதமிழும் ஒன்று?
தாழ்மறையும் தமிழ்மறையும் ஒன்று?

நுணற்பாட்டும் தமிழ்ப்பண்ணும் ஒன்று?—வட
நூற்கருத்தும் தமிழ்க்கருத்தும் ஒன்று?
தணிபுனலும் செந்தணலும் ஒன்று?—வட
சழக்கினைநாம் அழைப்பதுவும் நன்று?

கல்லைத் தொழல் கடவுள் தொழல் ஒன்று—வட
கழிநெறியும் தமிழ்நெறியும் ஒன்று?
புல்லணிதல் போர் அணிதல் ஒன்று?—வட
புலைத்தொழிலும் கலைத்தொழிலும் ஒன்று?

கொல்லும் தொழில் காப்புத் தொழில் ஒன்று?—வட
கொலைவேள்வி தமிழ்வேள்வி ஒன்று?
சொல்லிற் பொய், நல்வாய்மை ஒன்று?—வட
தூக்கில் தொங்க நாம் விரும்பல் நன்று?

குயில் (8—9—59)

அரங்கரத்தினம் உண்ணு நோன்பு வெல்க

அழகைச் செய்தாய் தமிழ்மொழிக்கே
அரங்கரத்தினமே—நீ
அன்புசெய்தாய் தமிழ்மொழிக்கே
அரங்க ரத்தினமே
தழைவைச் செய்தாய் தமிழ்மொழிக்கே
அரங்க ரத்தினமே-நீ
தலைமை வைத்தாய் தமிழ்மொழிக்கே
அரங்க ரத்தினமே
எழுக எழுக தமிழ்மொழியை
இழிவு செய்கின்ருர்—விழித்
தெழுக என்று முழக்கஞ் செய்தாய்
அரங்க ரத்தினமே
ஒழுகும்முறை எமக்குரைத்தாய்
அரங்க ரத்தினமே—நல்
உயிரினும் தமிழ்மே லென்ருய்
அரங்க ரத்தினமே!

கத்தாத கழுதை கண்டு
கண் கலங்குகிருய்—நல்ல
கழுத்தொடிந்த மாடுகளைக்
கண்டு துடித்தாய்
முத்தாசை நீ புரிந்தாய்
அரங்க ரத்தினமே—நீ
உணர்வு தந்தாய் தமிழுக்கே
அரங்க ரத்தினமே!
நத்தாத உயிரும் உண்டோ
உடம்பு தன்னையே—உளம்
நத்தாத தமிழனுண்டோ
முத்தமிழ் தனையே.

கைத்தாளம் போடுகின்ருய்
புகழ் நிலத்திலே—நீ
காட்டாற்றின் எழுச்சி வைத்தாய்
எம் குலத்திலே!

அந்தமிழ்த்தாய் முகத்தினிலே
ஆரியக் கறை ஏன்—நம்
அழகுதமிழ்ச் சோலையிலே
ஆகாஷ்வாணி ஏன்?—நல்ல
செந்தமிழர் வாழ்க்கைச் சுவை
அந்தமிழால் தான்.
இந்தப்படி தவங்கிடந்தாய்
அரங்க ரத்தினமே—வெற்றி
எய்துக நின் உண்ணு நோன்பும்
அரங்க ரத்தினமே.
வந்ததுண்டு தமிழ்க்குயர்வு
தோழா உன்னுலே!
வாழ்கபுகழ் வாழ்கதமிழ்
அரங்க ரத்தினமே!

தில்லிக்கு எச்சரிக்கை

வானொலியாம் தமிழ் நீக்கி ஆகாஷ்வாணி
வடசொல்லை அங்கு வைத்தால்! தமிழர் நாட்டில்
தேனொலியாம் தமிழ் இருக்கு வடக்கு நஞ்சைச்
செந்தமிழர் கரத்தினிலே ஊற்றினீரே.
ஏனையா எனக்கேட்டார் விசுவநாதன்.
இதுதானே சரி என்றார் ஆளவந்தார்
பூனை அல்ல தமிழ் நாடு நெஞ்சம் அஞ்சாப்
புலி என்று காட்டு மட்டும் அவர் திருந்தார்.

இளவழகன் தமிழ் நாட்டான்; ஆகாஷ் வாணி
எனும் இழிவு தொலையுமட்டும் உண்ணேன் என்றான்;
உள அழகை வெளிக்காட்டிச் சூளுரைத்தே
உயர் திருச்சி வானொலியின் நிலையத்தின் முன்
எளிதாக நாட்டாரை எழுப்பிவிட்டே
ஏதுமிலாத் தனியாள் போல் உட்கார்ந்துள்ளான்
இளவழகன் எண்ணமே தமிழர் எண்ணம்!
எச்சரிக்கை செய்கின்றேன் தில்லியார்க்கே.

தமிழகம் மீள வேண்டும்
ஆரிய ஆட்சி ஒழிய வேண்டும்

செந்தமிழர் சொற்களை இந்தியால் எழுதுதல்
அறிவிலாச் செயல்! அறமிலாச் செயல்!
வடவரின் இந்த மடமை எண்ணத்தை
முளையிலே கிள்ளி எறிதல் நம் முதற்கடன்.
ஏனெனில்,

எழுத்தைக் கொல்வது மொழியைக் கொல்வதே
மொழியைக் கொல்வது இலக்கியம் கொல்வதே.
இலக்கியம் கொல்வதோ இனத்தைக் கொல்வதே.
இனத்தைக் கொல்வதெதற்கெனில், தமிழர்
நிலத்தைச் சுரண்டித் தமது நிலையினை
உயர்த்த, வடவரின் உள்ளம் இதுதான்.

நேருவின் ஆட்சி நெடுநாளாக
செந்தமிழர்க்குச் செய்யும் தீமைகள்
இம்மியேனும் குறைந்தபாடில்லை.
நேருவின் ஆட்சி மாற வேண்டும்
ஒழிக்க வேண்டும் உயர் தமிழ் மக்கள்
இந்தியை எத்துப் பேசிப் புகுத்தியது!

சாதி ஒழிப்பாரைச் சாகடித்தது!
பாரோர் அறியப் பார்ப்பனர் ஆட்சியை
நிறுவிற்றுத் தமிழரைக் கறுவிற்றுக் கொல்வதாய்!
எந்தத் துறையிலும் இம்மி அளவும்
உரிமை தாரேன் என உருமிற்றுப் பன்றி
தமிழர் செல்வத்தைத் தயங்காது சுரண்டிற்று,

எங்குள தமிழ் இனத்தார் தம்மையும்
கயமை மனத்தாற் காட்டிக் கொடுத்தது.
தமிழர் நன்செய் தரு நெல்லை எல்லாம்
அயலார்க் கென்றது; பசி உமக்கென்றது!

நம் இனத்தார் செம்மைத் தமிழர்கள்
இலங்கை அரசினுல் எய்தும் இன்னலை
ஆதரித்தது நேருவின் ஆட்சி!

மலையத் தமிழர்கள் நிலைமை நன்றெனில்
நெஞ்சு கொதித்தது நேருவின் ஆட்சி.
அங்குள தமிழர் தொல்லை அடைந்திடில்
ஆம்ஆம் என்ற தறமிலான் ஆட்சி!

தமிழை அழிக்கத் தமிழனைத் தேடிக்
காசு தந்து அலுவல் காட்டி
ஊக்கம் செய்த துயர்விலான் ஆட்சி.

''ஆகாஷ் வாணி''—அதனை நீக்குக!
''வானெலி''—ஆக்குக! என்று கெஞ்சினும்
இதற்கும் மறுப்பா எங்கே அடுக்கும்?
தமிழன் உயிரையா தருதல் வேண்டும்
இந்த உரிமை எய்து தற்கு?

ஆரியர் ஆட்சி நீங்க வேண்டும்
ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும்
விழுப்பத் தமிழகம் மீட்சி பெறவே!

இனப் பண்பாடு
மனப் பண்பாடாதல் வேண்டும்

தாங்கள் தமிழரே என்று பார்ப்பனர்
கழறலாம் அதிலே கவலை இல்லை;
தமிழர் தம்மைப் பார்ப்பனர் என்று
பகரலாம் அதற்குப் பதற மாட்டோம்!

சிங்களம் சென்ற தமிழன் சிங்களச்
செங்க ரும்பைச் சேர்ந்து நாலைந்து
பிள்ளைக் குட்டிகள் பெற்றுத் தென்றைட்
டெல்லியில் மகிழ்வுடன் வாழ்ந்தி ருக்கலாம்.

பாரிசில் பிறந்த பச்சைக் கிளியைத்
தமிழன் உயிரில் தாங்கி வந்து
மக்களொடு மக்களாய் வாழ்ந்தி ருக்கலாம்
ஊன்றி நோக்கத் தக்க தொன்றே

''தமிழ்மொழி நன்றே தழைக்க வேண்டும்
தமிழ் அமிழ்து சாற்றிய முறைப்படி
தமிழன் உரிமையோடு வாழ வேண்டும்''

என்ற ஓர் அழியா இனப்பண் பாடு
மனப்பண் பாடாம் என்னில்
தனித்தசீர்த் தமிழரே அவர்தமிழ் அகத்தாரே!

குயில் (8—9—59)

கோயிலில் தமிழில்லை

தமிழன் தமிழகக் கோயிற் கடவுளுக்கு அருச்சனை செய்விக்கச் செல்லுகின்றான். கருவறைக்கு இப்புறமே நிற்கின்றான். அருச்சகன் அருச்சனைக்குக் கூலிகேட்கின்றான், தமிழ்ப் பெரியார் ஒருவர் குறுகிட்டுத்தமிழனுக்கு அறிவுறுத்துகிறார்.

பெரியார்:

சிவனாரை வழிபடத் திருக்கோயி லிற்புகுந்தாய்
இவர் வழிமறித்து நில்லென்றான் நில்லென்றான்.

தமிழன்:

இவனே கருவறைக்குள் இருக்கத் தகுந்தவனும்
எட்டி இருந்துசேதி சொல்லென்றான் சொல்லென்றான்.

பெரியார்:

கருவறைக்குள் இவன்தான் கால்வைக்க வேண்டும்
என்றால் சரியான காரணமும் வேண்டுமே வேண்டுமே?

தமிழன்:

சுரர்களில் பூசுரனும் நாமெல்லாம் சூத்திரராம்
சூத்திரன் தாழ்ந்தவனும் யாண்டுமே யாண்டுமே.

பெரியார்:

தேவனும் இவனானால் தேவருல கிருக்கப்
பூவுல கைச் சுரண்டல் ஆகுமா? ஆகுமா?

தமிழன்:

பூவுல கைக்காக்கப் புறப்பட்ட பேர்வழிகள்
சுரண்டாவிட்டால் பொழுது போகுமா? போகுமா?

பெரியார்:

அப்பனிடம் பிள்ளைகள் அணுகாமல் குறுக்கிட்டுச்
சிப்பாய் போல் ஏனிவனிடம் நின்றனன்? நின்றனன்?

தமிழன்:

அப்பனுக் கருச்சனை அவன்தானே செய்ய வேண்டும்
அதற்குத்தான் பணம் வேண்டும் என்றனன் என்றனன்.

பெரியார்:

அரிப்புடை யவன்தானே சொரிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்
அருச்சனை நீ புரிந்தால் தீமையா? தீமையா?

தமிழன்:

அருச்சனை தமிழாலே ஐயையோ நடத்தினல்
அப்பன் கதைமுடிந்து போமையா! போமையா!

பெரியார்:

தமிழ்ஒலி யால் செவித் தகடுகிழியும் சிவம்
நமக்கெதற் காந்தம்பி இவ்விடம்? இவ்விடம்?

தமிழன்:

சமக்ருதம் செத்தும் அதன் பேரையும் சாகடித்தால்
நமக்கெல்லாம் வாழ்விடம் எவ்விடம்? எவ்விடம்?

பெரியார்:

தமிழைக் கெடுக்க வந்த வடமொழி மறைவதால்
நமக்கொரு கேடுமில்லை நல்லதே நல்லதே.

தமிழன்:

சமக்ருதம் தேவமொழி தமிழுக்கும் தாய்மொழி
தமிழரைக் காத்திடவும் வல்லதே! வல்லதே!

பெரியார்:

தமிழ்மொழி தனிமொழி உலகத்தின் தாய்மொழி
சமக்ருதம் கலப்பட நஞ்சப்பா! நஞ்சப்பா!
சுமந்தபொய் மூட்டையும் சும்மாடும் பறந்திடத்
தூயோர் பறக்கடித்த பஞ்சப்பா! பஞ்சப்பா!

குயில் 9—8—60

தமிழர்க்கே சலுகை வேண்டும்

நமிழர்க்கே சலுகை காட்ட வேண்டும்
தமிழகத்திரைப் படங்களில் நடிப்ப தற்குத்
தமிழர்க்கே சலுகை காட்டவேண்டும்

தமிழ்த் திரைப்படம் உடையவர் யாரும்
தமிழ்த் திரைப்பட இயக்குநர் யாரும்
தமிழர்க்கே சலுகை காட்ட மறுத்தால்
தவிர்க்க முடியாதவை மறியலும் போரும்!
தமிழர்க்கே சலுகை காட்டவேண்டும்

கன்னட நடிகரைக் கன்னட நாடு
கட்டிக் காக்கட்டும். இதுதமிழ் நாடு
பொன்னன தமிழ் நடிகரை இகழ்ந்தால்
போர்! போர்! இதே எங்கள் ஏற்பாடு!
தமிழர்க்கே சலுகை காட்டவேண்டும்.

தமிழ்நடிகையர் குச்சுக் காரித்தனம்
காட்டுவதில்லை அதுமட்டும் மெய்தான்.
உமிஇல்லை என்பதால் அரிசியை இகழ்வதா?
உறங்கினேம் நேற்றுவரை என்பது மெய்தான்.
தமிழர்க்கே சலுகை காட்டவேண்டும்.

விழிப்புற்றது தமிழகம் தமிழர்க்குச் சலுகை
வேண்டும் இதனை மறவாமை வேண்டும்.
பழிப்புற நடக்க வேண்டாம் நடந்தால்
பார்க்கத்தான் நேரும் அயலாரை ஒருகை!
தமிழர்க்கே சலுகை காட்டவேண்டும்.

குயில் (16—6—62)

யாழிசையும் தமிழோசையும்

அறைக்குள் யாழிசை
ஏதென்று சென்றேன்
எட்டிப் பார்த்தேன்,
பேத்தி
தெட்டுருப் பண்ணினாள்
தீநிறாற் றிரட்டையே.

குயில் 15—4—62

தமிழ்நாட்டின் நிலை

சிவத்தொண்டு மிக அறிந்தான்
திரு நீற்றை விட் டெறிந்தான்

இவன்தானா நாகரிகக் காரன்
இவனை ஆதரிப்பவனா வீரன்?

சவலைபோகும் பிள்ளை
தமிழ்காணா நொள்ளை
நவிலக் கற்கும் பிள்ளை
நலமறியா வெள்ளை.

இவர்களெல்லாம் தமிழர்களின் தலைவர்
இந்த நாட்டின் ஆட்சிக்காக அலைவர்.

சைவத் தாயின் சேய்கள்
தமிழைக் கெடுக்கும் நாய்கள்
செவ்வித் தாழங் காய்கள்
தீங்கு செய்யும் நோய்கள்.

தெய்வ மென்று பதவி பெற்ற திருடர்
செந்தமிழ்மேற் கண்ணில்லாத குருடர்

காட்டிக் கொடுப் பார்கள்
களவுக்கும் அஞ் சார்கள்
கூட்டிக் கொடுப் பார்கள்
கொடுமைக் கெல்லாம் வேர்கள்.

நாட்டை நடத்தும் தலைவர்களாம் இவர்கள்
நடுத்தெருவில் இருக்கும் குட்டிச் சுவர்கள்

அணங்கு பிடிக்கும் வேடர்
அறிவுகெட்ட மூடர்

குணம் கேளா ஏடர்
கூட்டக்குடி கேடர்.

பணம் பறிக்கும் இவரிடமாம் கலைகள்
பைந்தமிழ் பற்றில்லா எச்சில் கலைகள்.

காசு தேடக் கற்றார்
கான்றுமிழப் பெற்றார்
கூசுதலே அற்றார்
கொள்கை ஏதும் பற்றார்

மீசையுள்ள தமிழ்ப்புலவர் என்பார்
மேன்மைத் தமிழ் ஈரலையும் தின்பார்.

குயில் 12—1—60

தமிழன் உணர்வே
தமிழர்க்கு அமிழ்து

சாப்பாட்டு வேளையில் தஞ்சாவூரின்
நிலையம் சேர்ந்தது நெடும்புகை வண்டி!
திரு. வீரமணியின் திருமணம் வாழ்த்தித்
திருச்சியினின்று திரும்பும் எனக்குப்
பெரும்பசி வயிற்றைப் பிசைவதாயிற்று!
நானோ,

பார்ப்பனன் தொட்டதைத் திரும்பியும் பாரேன்.
தமிழன் உணவு தாங்கி வாரானோ
என்று நினைத்துக் கிடைக்கையில், எதிரில்
தமிழன் ஒருவன் தலைப்பெட்டியுடன்
சுவைநீர், இட்டளி, தூய வடை, எனும்
அமிழ்தை என் காதில் போட்டான்! அழைத்தேன்.

அரையணு விழுக்காடு வடைகள் ஆறும்,
அவ்விழுக்காடே அன்பின் இட்டளி
மூன்றும், பருப்புக் குழம்பில் முழுகத்
தாயென இட்டான்; சேயென உண்டேன்.
சுவைநீர் சுடச்சுடத் தந்தான் பருகினேன்.

இத்தனைக்கும் ஆறணு என்றான்!
அத்தனை யுண்டேன் தந்ததோ ஆறணு!
தஞ்சைவண்டிச் சரகில் ஓர்தமிழன்
மலிவு விலையில் உண்டி வழங்கினான்
என்பதில் வியப்பேதுமில்லை. ஆனால்,
இத்தனை சுவையினை எங்கும் நான்காண்கிலேன்.

உண்டி விற்கும் உண்மைத் தமிழரே
அண்டிய தமிழர், அமிழ்தமிழ் தமிழ்தெனச்
செப்பும் வண்ணம் செய்திறம் பெறுக!

உண்டி கொள்ளும் உண்மைத் தமிழரே!
தமிழன் உணவே தமிழர்க்கு அமிழ்து!
தமிழர் தமிழனை ஆதரிக்க!

தஞ்சைத் தமிழன் செய்தது போலே
இனிதே யாயினும், எட்டியே ஆயினும்,
வாழ்வ தாயினும் சாவதாயினும்
தமிழன் ஆக்கிய துண்க
தமிழகம் தன்னுரிமை பெறற்பொருட்டே.

தமிழர்க்கு வாழ்க்கைச் சுவை ஏது?

உணவு விடுதி ஒன்றில் ஓர்அறையில்
இருவர் தங்கினர். ஒருவன் தமிழன்
மற்றவன் பிரான்சு நாட்டு வாணிகன்!

கமழ்புனல் ஆடி அமிழ்துணவுண்டு
தூயுடை உடுத்துச் சாய்வு நாற்காலியிற்
சாய்ந்த தமிழன், தன்னெதிர் நடப்பதை
பாடிக் கொண்டே பார்த்திருந்தான்!

அறை வெள்ளிக்குக் காற் கோப்பையுணவு
கேட்டு, வாங்கி உண்டு, கிழிந்த
உடையுடன் பிரான்சினன் எதிரில் உள்ள
சாய்வு நாற்காலியிற் சாயத் தொடங்கினன்.

தமிழன் அவனை நோக்கிச் சாற்றினன் :
''சுவையிலா உணவையும் துய்ப்பது, பிரான்சில்
உள்ளவரிடத்திலும் உண்டோ?''

பின்னும் பிரான்சினன் பேசுகின்றனன் :
எரிச்சல் உறுவதேன் இன்தமிழ் நண்பரே
பிறந்த உம் நாட்டைப் பிறன் ஆள்கின்றான்,
வாழ்க்கையில் சுவையும் வாய்ப்பதுண்டோ?
வாழ்க்கைச் சுவையிலான் வாய்ச்சுவை யுடையனோ?
இன்று நீர் உண்டதில் என்சுவை கண்டீர்?
கமழ்புனல் ஆடினீர், அமிழ்துணவுண்டீர்,
நீர்ஓர் அடிமை என்பதை நினைந்திரோ?

என்று தமிழனை எண்ணத்தில் ஆழ்த்தினன்
கமழ்புனல் கழிபுனல், ஆனது தமிழற்கே.
அமிழ்துண வோக்காளம் அடைந்தான்
உமிழ்ந்தது தமிழனை அறிவுலகு கான்றே!

குல்லாய் போட்டான் தில்லிக்காரன்

கல்வி கற்றவரே — மிகுந்த
செல்வம் பெற்றவரே — உமக்
கெல்லா மிருந் தென்னபயன்?
குல்லாய் போட்டான் தில்லிக்காரன்.

சமையத் தலைவரே — நல்ல
தமிழப் புலவரே — ஊர்க்
குமுக்குச் சொல்லித் தமுக்கடிப்பீர்,
அமுக்கிப் போட்டான் தில்லிக்காரன்

குமுக்கு — ஆதரவு

ஆலைக் காரரே — பெரிய
வேலைக் காரரே — நீங்கள்
மேலிருக்கும் சோலி பெற்றீர்
வாலறுத்தான் தில்லிக்காரன்.

அலுவல் காரரே — பண
வலிவுக் காரரே — நீங்கள்
மலிய உண்டு சலுகை என்றீர்
தலைக விழ்ந்தான் தில்லிக்காரன்.

ஆள வந்தவரே— கை
நீள வந்தவரே — நீங்கள்
தூளாக்குவோம் பகையை என்றீர்
ஆளாக்கினான் தில்லிக்காரன்.

நிலம் படைத்தோரே — உடல்
நலம் படைத்தோரே — நல்ல
குலம்பு டைக்க வாழுமுங்கள்
எலும்பு டைத்தான் தில்லிக்காரன்.

குலம் புடைக்க — இனம் மேன்மைபெற

ஊர்ப்படி யாரே — நல்ல
திர்ப்புடை யாரே — உங்கள்
மேற்ப டிக்கும் வீம்படிக்கும்
ஆப்படித்தான் தில்லிக்காரன்.

ஊர்ப்படியார் — ஊராரின் பிரதிநிதி.

உடைமைக் காரரே — மக்கள்
கடமைக் காரரே
படைமலிந்த குடிகள் என்பீர்
அடிமை என்றான் தில்லிக்காரன்.

குயில். (5—8—58)

தமிழர்க் கொருநாள்
பொங்கல் திருநாள்

அமிழ்தென்று சொன்னல் இனிமையைக் குறிக்கும்
அந்த இனிமை செந்தேன், கரும்பு
முப்பழம் முதலிய இயற்கையில் தோன்றும்.
ஆயினும், ஆடவர் உழுது வித்தி
விளைத்தது மலைபோல் குவிந்த நெல்லைத்
தூய மாதர் தமிழ்ப்பண் சொல்லி
குத்திய அரிசி பாலிற் குழையப்
புத்துருக்கு நெய்யும் வெல்லமும் புணர
ஏலமும் பருப்பும் ஞாலம் மணக்கத்
தோலுரித் திட்ட பழத்தொடும் அன்பொடும்
இலையி லிட்ட பொங்கலில் இனிமை
அலைய டிக்கும்! அதனைத் தமிழர்
அமிழ்தென் றுண்பர் தமிழென்று பாடுவர்.

அதென்ன மோஎன் அகத்தில் இந் நாளில்
புதிய மகிழ்ச்சி கண்டேன்; அதுபோல்
உனக்கும் உண்டே அன்புறு தமிழனே!
என்னிடம் தீய நினைவுகள் இல்லை
உன்னையும் அவைகள் ஒட்ட வில்லை
தன்னல மில்லை உனக்கும் அஃதில்லை.

உறவினர் தமிழர் உரக்கப் பாடினர்
மகிழ்ச்சியால் ஆடினர் நாமும் அப்படி!
என்றன் நெஞ்சை இதோபார், தோழனே
ஒன்றை உன்னிடம் சொல்ல எண்ணிற்று.

நீ ஒரு நீளத் திரைப்படம் எழுதுவோன்
நீயே எண்ணி நீயே எழுதுக.

உள்ள மதனை உறுதியால் தோண்டினால்
வெள்ளப் புதுக்கருத்து விரைந்து பாயும்.

அயலார் பாட்டின் அடியைத் தொடாதே
அயலார் பாட்டின் சில சொல் அகற்றி
உன் பாட்டென்று உரைக்க வேண்டாம்
பிறரின் கருத்தைப் பெயர்த்தெழுதாதே.
பிறரின் பேச்சின் சொல் தொட வேண்டாம்.

அடியைத் திருடிச் சொல்லைத் திருடிப்
படிந்த வழக்கம் அயலார் படைத்த
நூலையே திருடும் நோயும் ஆனதே!

அதனால் அயலார் தமிழகத்தை
மதியார் அன்றோ? பொங்கல்
புதுநாள் போற்றடா வாழ்த்தடா மகிழ்ந்தே.

'தமிழ் சினிமா' (14—1—'61)

எல்லாம் ஆரியர் கரடிகள்

பொன்னப்பன் சின்னப்பன் வினு விடை

இந்திரனுர் இயற்றியதோர் ஐந்திரத்திலேயிருந்து
செந்தமிழ் பிறந்ததென்ருர் பொன்னப்பா—'' அது
வந்தவரின் வாய்ப்பந்தலே சின்னப்பா.''

செந்தமிழும் வடமொழியால் வந்ததென்று சொல்லுகின்ருர்
அந்தப் பேச்சில் மெய்யுண்டோ பொன்னப்பா? ''அது
பொந்தில் நுழைந்த கரடியா சின்னப்பா?''

ஆரியர்களின் நான்மறையே ஆதியிலே கடவுள்சொன்ன
சீரியநூல் என்று சொன்னுர் பொன்னப்பா — ''அது
வாரிக் குவித்த குப்பைமேடு சின்னப்பா.''

ஆரியரும் தமிழரைப்போல் ஆதிமுதல் இங்கிருந்து
காரியங்கள் பார்த்தாராம் பொன்னப்பா?—''அவர்
ஊர்திருட வந்தவரே சின்னப்பா''

பச்சென்று வாழ்ந்தவராம் பழநாட்டில் நாகரிகம்
வைச்சவராம் ஆரியர்கள் பொன்னப்பா—? ''அவர்
பிச்சைக்காரப் பசங்களடா சின்னப்பா."

கச்சைகட்டி ஆண்டவராம் கண்டநான்கு சாதியிலே
உச்சிக்காரர் ஆரியராம் பொன்னப்பா?— ''அவர்
குச்சிக்காரி மக்களடா சின்னப்பா.''

குவித்ததெல்லாம் அவர்பொருளாம் கொண்டதெல்லாம்
அவர் புகழாம்
கவித்ததெல்லாம் அவர் முடியாம் பொன்னப்பா?—''அவர்
அவிழ்த்த முடிச்சு நிலைத்தவரைக்கும் சின்னப்பா.''

அவிழ்த்துப்போட்டுத் தமிழ்விளக்கை ஆண்டிடுவார்
தமிழகத்தை.
எவர்க்கென்ன செய்யமுடியும் பொன்னப்பா? ''நம்மால்
கவிழ்த்துப்போட்டு மிதிக்க முடியும் சின்னப்பா.''

தமிழரெலாம் சூத்திரராம் தாம் எவர்க்கும் உயர்ந்தவராம்
எமை எதிர்க்க முடியாதாம் பொன்னப்பா— ''கல்
அமிபறக்கையில் உமிபறக்கும் சின்னப்பா.''

தமக்குள்ளே ஒற்றுமையாம் தமிழரிடம் அஃதில்லையாம்
எமை அசைப்பார் யாரென்றூர் பொன்னப்பா?—''செந்
தமிழில் தமிழர் ஒன்றுபட்டார் சின்னப்பா''

மதத்தலைவர், உச்சிக்குடுமி, தமிழமைச்சன், தில்லிகாரன்
மதிப்பதில்லை தமிழரையே பொன்னப்பா?— ''அவர்
குதிப்படங்கும் நேரம்வரும் சின்னப்பா.''

அதுவடசொல் ஆதலினல் அஃதிருக்க வேண்டுமென்றூர்
மதியில்லாத மடையர்சிலர் பொன்னப்பா? — ''அவர்
முதுகின் தோலில் ஊறல் உண்டு சின்னப்பா.''

சிவம்காக்கும் தம்பிரான்கள் செந்தமிழை எதிர்க்கின்றூர்
அவர்எல்லாம் திருந்துவரோ பொன்னப்பா?—குட்டிச்
சுவர் திருத்தப்போவதில்லை சின்னப்பா.''

அவர்களின் ஒருதம்பிரான் அவரைத்தமிழன் போலிருந்தான்.
அவன் செயலை நம்புவதோ பொன்னப்பா?— ''அட
அவனின் நடை விலங்குநடை சின்னப்பா.''

குயில் (5—1—60)

அந்தம்மாவும் நானும்

தூங்கும் என்னை விழிக்க வைத்தன;
நாரணன் பாட்டும் நாய்க்குரைப்பும்!
நல்லதோர் மார்கழி நாள் அன்றோ அது?

மின்விளக் கேற்றினேன் வெள்ளைத் தாளும்
இறகும் அண்டையில் இருத்தல் கண்டேன்.
என் மனக் கோயில் திறந்தேன் இனிய
பொன்முகம் புதிய தமிழகம் கண்டேன்.

அன்னை கூறினாள்: முன்னை நாளைவிட
இந்தப் பொங்கல் நாள் ஏற்றம் உடையது,
கெடுதலை நீக்கி விடுதலை ஆக்கத்
தேரோட்டும் ஈரோட்டுப் பெரியவன் திறத்தை
உணரா மக்களும் உணர்ந்துபின் பற்றினர்.

போரிலோர் புதுமுறுக்குக் காணுகின்றேன்,
என்று சொன்னாள்; இலக்கியம் மாற்றினர்,
இந்தி கொணர்ந்தனர், இன வரலாற்றின்
வேரை அழிக்க வேண்டுவ செய்தனர்
இனத்தைக் காட்டிக் கொடுப்பவர், இனிய
தமிழைக் காட்டிக்கொடுப்பவர் தழைத்தனர்;
எழுச்சி தடைப்பட்டதோ என்றேன்.

தடைபட வில்லை. கவலை தழைத்ததால்
புலவர்பால் உணர்வு பூத்தது: ஒற்றுமை
காய்த்தது; எழுச்சி கனிந்த தன்றோ!

செந்தமிழ்ப் புலவன் வெள்ளை வாரணன்
அருளிய தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சி
அஞ்சுதல் சிறிதும் இல்லா அருள்மிகு
நெஞ்சப் படைப்பு! நாட்டுக் கண்பளிப்பு.

'நூலே கரகம் முக்கோல் மணையே
ஆயுங்காலை அந்தணர்க் குரிய''

என்பது முதலிய பதினைந்து செய்யுள்
ஒல்காப் பெரும்புகழ் தொல்காப்பியத்தில்
இடைச்செருகல் என்றெடுத்துக் காட்டிய
யானைக்குக் கைமாறு வானும் போதாது.
தே. போ. மீக்கள் செய்யும் தீமையில்
விளைந்த உணர்ச்சி வெள்ளப் பயன் இதே!
இதோகாண் புலவர்கள் எழுதுகின்றார்கள்.

மற்றொன்று கேட்பாய்! சுற்றும் கேட்டும்
தினத்தந்தியினால் செல்வம் சேர்த்தும்
வரும் ஒரு தமிழன் ஆதித்தன் என்பான்
பார்ப்பான் நட்புப் பட்ட காரணத்தால்
தம்மினின்றும் நீக்கினர் தமிழர்.
அதனால் அந்த ஆதித்தன் என்பான்
தமிழர் தலைவனைத் தமிழக வேந்தனை
அடைந்தானாகி அழுதானாகி
என் கூட்டத்திற்கு நின் அருள் வேண்டும்
என்றனன். சரிதான் என்றான் தந்தை.

தமிழர் உள்ளப்பாங்கு தன்னையும்
அன்னார் எழுச்சியின் அளவையும் காண்க
என்றாள் அன்னை, மகிழ்ச்சி எய்தினேன்.
ஆயினும் என்றன் ஐயப்பாடுகள்
அகல வில்லை அறிக்கை செய்தேன்.

'பார்ப்பனர் தமிழர் பகைவன்' என்றேன்
உண்மை என்றே அன்னை ஒப்பினள்
''பார்ப்பானுக்குத் தமிழ் மகள் பயந்த
தீயனால் நாட்டுக்கு நன்மையுண்டா?''
என்றேன் அன்னை இயம்புகின்றாள்.
பார்ப்புக்குப் பிறந்தோன் பகைவன்; அன்றோன்
தீர்ப்புக் கடங்கி திரிபவரும் தீயரே.
வள்ளுவன் திருக்குறள் ஆணை! அவர்களால்
எள்ளுமுக்கத்தனை நன்மையும் இந்நாட்டுக்கு
இல்லை இல்லை என்றாள் அன்னை.

அன்னையே இன்னும்ஓர் அறிக்கை: நாட்டை
ஆளவந்தார் தமிழரே ஆயினும்
மாள வந்த பார்ப்பன மக்களை
ஏற விட்ட தென்ன வென்றேன்.
வீழ்ந்துமுன் காட்டும் 'விரகே' என்றாள்.
இதற்கிடை என்னரும் பேத்தியும் பேரனும்
தூக்கமா என்றனர், நாட்டுக்கு
ஆக்கம் நேருமுன் தூக்கமேதிங்கே.

குயில் (14—9—59)

திராவிடம்

பாலி மொழியில் பகர்ந்த மகாவமிச
நூலில் ஒரு செய்தி நோக்குகின்றோம்:—மேலாம்
தமிழ் என்ற சொல்லைத் தமிழோ என்றார்! ஏன்?
தமிழரல்லார் நாக்குத் தவறு.

தமிழ்நாட்டை ஆசிரியர் தாலமி முன்னாள்
தமிரிசி என்றுரைத்தார். தாம் ஓர்—தமிழரல்லார்!
ஆதலினால் தோழா அயலார் ஒரு சொல்லை
ஓதலினால் மாறுபடல் உண்டு.

தமிழென்று சாற்றுதற்கு மச்ச புராணம்
த்ரமிளென்று சாற்றியதும் காண்க-தமிழா
படியைப் ப்ரதி என்னும் பச்சைவட வோரிப்
படியுரைத்தல் யார்வியப்பார் பார்.

தமிழோவும் மற்றும் தமிரிசயும் வேறு
த்ரமிளத் ரமில் எல்லாம் சாற்றின்—தமிழன்
திரிபே அவைகள்! செந்தமிழ்ச்சொல் வேர்தான்
பிரிந்ததுண்டோ இங்கவற்றில் பேசு.

திரிந்ததமிழ்ச் சொல்லும் தமிழ்ச்சொல்லே ஆற்றில்
பிரிந்தவாய்க்காலும் பிரிதோ?-தெரிந்த
பழத்தைப் பயம் பளம் என்பார் அவைதாம்
தழைந்த தமிழ்ச்சொற்கள் தாம்.

உரைத்த இவை கொண்டே உணர்க தமிழம்
திராவிடம் என் றேதிரிந்த தென்று!-திராவிடம்
ஆரியர்வாய் பட்டுத் திரிந்தாலும் அந்தச்சொல்
ஆரியச்சொல் ஆமோ அறி.

தென்குமரிப் பஃறுளியும் சேர்வடக்கு மாமலையும்
நன் கெல்லை கொண்ட நடுவிடத்தில்-மன்னும்
பொருள்கள் பலவாம்! பொலிந்தனவே அந்தப்
பொருள்கள் தமிழ்ப்பெயரே பூண்டு.

''திராவிடம்'' தன்னந் தனியா ரியமா?
''திராவிடம்'' இன்பத் தமிழின்-திரிபன்றோ?
இன்பத் தமிழகத்துக் கிட்டார் திராவிடப்பேர்
என்பார் சொல் ஏற்புடையதன்று.

குயில் (15—7—58)

(இது தமிழகம் என்பதன் திரிபு ஆதலின் தமிழ்ச் சொல்லே. ஆரியம் அன்று. இது பற்றிப் பல தடவை களில் என்னால் எழுதப்பட்ட வெண்பாக்கள் இங்கே தரப்படுகின்றன.)

அழியாப் புகழ்

அழியா திருப்பது புகமொன்றே ஆகும்-பிற
அனைத்தும் மறைந்து போகும். (அழியா)

வழியே ஏகுக வழியே மீளுக
பழிதே டாதே அருமைக் குழந்தாய்! (அழியா)

மொழி என்றால் உயிரின் நரம்பு-நன்
முத்தமிழ் மொழியோ தமிழர் வரம்பு
மழையால் நன்செய் ஆகும் கரம்பு-நின்
வாழ்நா ளெல்லாம் வைத்துத் தமிழை விரும்பு!
(அழியா)

தமிழுக்கு வரும் இடையூறு-போகச்
சாவதும் உனக்குச் செங்கரும்பின் சாறு!
சுமைசுமை யாய்வரும் தமிழர் கைம்மாறு
தொடங்கப்பா போர் தமிழ்உய்யு மாறு! (அழியா)

தமிழை இகழ்வோன் மடையன்
தமிழிற் றமிழனைக் காணான் கடையன்
அமிழ்திற் சுவைகாணான் எவ்வறி வுடையான்?
அழிப்பானை மகனே அழித்திடத் தடைஏன்?
(அழியா)

புகழ் உள்ளான் சாவதே இல்லை
இகழ்உடை யானோ வாழ்வதே இல்லை!
மகனே உற்றுகேள் என்சொல்லை-எனக்கு
மகிழ்ச்சிவை அதுதான் என் வாழ்வின் எல்லை! (அழியா)

சமயக்கணக்கரும் தமிழும்

அந்தநாள் சமயக் கணக்கரை நினைக்கிறேன்
இந்த நாள் சமயச் சழக்கரைப் பார்க்கிறேன்.

வேறுபாடெத்தனை மாறுபாடெத்தனை!

கூறும் சமயக் கொள்கைகள் மாறினும்
அனைவரும் தமிழின் அருமை பெருமையைத்
தனைப்புகழ்வதினும் தமிழைப் புகழ்வதில்
மாற்றுக்குறையா மதிப்புடன் போற்றினர்
ஏற்றுக் கொள்வோர் தமிழர் ஆதலின்.

இந்நாள் சமய மடங்கள் எப்படி?
ஆரிய மொழியின் அடியை வருடி.
வீரியமிலாது வெம்புகின்றன.

குருக்கள் மார்எனும் கோயிற்பெருஞ்சாளிகள்
இருப்பிடமன்றோ எம்மவர் இருப்பிடம்!
இன்னிசை பாடிய எந்தமிழ் நால்வர்
இன்றமிழ்ப் பாட்டை எழில்படச் சுவரில்
எழுதியதன்றி தொழுதிட வைத்திலர்.
கடவுளை வணங்கக் கருதிச் செல்லுவார்
வடமொழி அருச்சனை செய்து வருகையில்
தின்பண்டத்தை வாங்கித்தின்று
தென்பொடு பார்ப்புக்குத் தண்டம் அழுது
சுவரில் எழுதிய சொல்லோவியங்களைத்
தவறியும் பார்த்துத் தமிழ்ப் பாட்டெண்ணர்.
இப்படி நடக்கிறது ஏதோ தமிழ்ப்பணி!

அறநிலையம் எனும் துறைத்தனத்தில்
மறந்தும் தமிழை மதிப்பதில்லை.

சைவ வைணவ மடங்கள், அவற்றைஆள்
சைவ வைணவ மடாதிபதிகள்
கோயில் நிலத்தால் கும்பி நிரப்பி
மூலையில் பூசாரி குடும்பத்தாருடன்
துறவிகள் ஐயகோ உறவிகள் ஆயினர்.
நிறங்கள் அவர்கள் நெஞ்சில் நிறைவதால்
சிவபோக சாரத்தில் செந்தமிழ் மறந்தனர்:
வைகுண்டபோகத்தில் வண்டமிழ் மறந்தனர்.

மற்ற சமயமோ தமிழுக்கும் அவர்க்கும்
சொற்றொடர்பில்லை. சொல்லுவேன் தமிழரே
மடங்கள் மதித்திடும் கோயில் அனைத்தையும்
பிடுங்கிட வேண்டும் அரசு, பெருந்தமிழ்க்
கல்விச்சாலைகளாக அதனை மாற்றுக.
கோயிலைக் கலையின் கூடமாய் மாற்றுக.
இதனைச் செய்யாதவரையில்
தமிழ் வாழாதே தமிழர் வாழாரே!

தமிழன் பாட்டு

தமிழுக் காக!—என்
தாயினுக் காக!
அமையாரின் படையை என் சினத்தால் எரிப்பேன
அவராலே நான்சாக நேரினும் சிரிப்பேன்.
தமிழுக்காக!

தமிழுக்கு மகன் நான்!—ஒரு
தாழ்வையும் அறியேன்.
தமை உயர்வென் பார்அவர் பகைப்பெருங் கடலைத்
தாக்கிடுவேன் அல்ல திழப்பேன் என் உடல்
தமிழுக்காக!

அஞ்சுதல் இல்லேன்—நான்
ஆரியன் அல்லேன்.
நெஞ்சம் தமிழ் மரபின் வீரத் தொகுப்பு
நேர்போரில் காண்பேன்சிறப் பல்ல திறப்பு!
தமிழுக்காக!

பைந்தமிழ் எல்லே—தனில்
பகைக்கிட மில்லே.
எந்தநாளும் தோலாத செந்தமிழன் தோள்
எழுந்தால்நான் தூள்; அல்லது தமிழ்த்தாய்
ஆள்வாள்!

உயிர்மொழி

வீறுடைய செம்மொழி
தமிழ்மொழி!—உலகம்
வேரூன்றிய நாள்முதல்
உயிர்மொழி!
வீறுடைய செம்மொழி...

மாறுபடும் மொழிகளைப்போல்
மாறவில்லை
மங்கிவரும் மொழிகளைப்போல்
மங்கவில்லை!
வேறுபடும் மொழிகளைப்போல்
வேறாகவில்லை
வீழ்ந்துபடும் மொழிகளைப்போல்
வீழவில்லை!
வீறுடைய செம்மொழி...

கூறுபடும் மொழிகளைப்போல்
குலையவில்லை
கொஞ்சிபேசும் வழக்கற்றுக்
குமையவில்லை!
சாறுபட்ட மரங்களைப்போல்
சாயவில்லை
தரங்கெட்ட மனிதரைப்போல்
தாழவில்லை!
வீறுடைய செம்மொழி...

வாழ்வுயர்த்தும் மொழி!

உலகின் முதல்மொழியே-எம்
உணர்வின் முதல்மொழியாம்
கலைகளின் சீர்மொழியே-எம்
கண்ணிற் சிறந்ததுவாம்!

அலகில் ஆற்றல்மொழி-என்
அன்னைத் தமிழ்மொழியாம்!

தொல்காப்பிய மொழியே-எம்
தூய நலமொழியாம்!
பல்காப்பிய மொழியே-எம்
பண்பாடுணர்த்தும் மொழி!

வெல்லும் தமிழ்மொழியே-எம்
வீரவாழ்வு மொழியாம்!

பண்ணும் இயல்கூத்தும்-இப்
பாருக்களித்த மொழி!
எண்ண உயர்வினுக்கே-தலை
இருப்பெனும் செம்மொழியாம்

மண்ணின் இருக்கும்வரை-தமிழ்
வாழ்வுயர்த்தும் மொழியாம்!

அரியணை அறிஞர்க்கு

தமிழ் நாட்டைப்போல் தலைப்புகழ் கொண்ட
கமழ்மலர் ஆயிரம் கருத்துகள் மலரும்
மான மிகுந்த சின வள்ளுவன்
ஆன கன்பூசி அறைவது கேளீர்:

என்னிடம் தாய்நிலம் ஆளத் தருவரேல்
முன்னதாய் மொழியைச் சீர்திருத்துவேன்.
காரணம்—

மொழியே விழியாம், விழியே மொழியாம்;
மொழித் தெளிவுடையார் விழித்தெளிவடையார்;

பேச்சு மொழிக்கும் இலக்கிய மொழிக்கும்
காட்டும் இடைவெளி களைந்து மக்கள்
வழக்கு மொழியாய் வாழ்வொடும் சேர்ப்பேன்

மொழிதிருத்தந்தான் மனித முன்னேற்றம்.
வேரும் விழுதுமாய் விளங்கும் மனிதர்
சீரும் சிறப்பும் செம்மையும் எய்துவர்.

மொழிச் செம்மை இல்லையேல் மக்கள்
அழிவது திண்ணம். அருமை மொழியே
அனைத்தறிவுக்கும் ஆன்ற திறவுகோல்.

என்றியம் பினராம்; என்தமிழ் ஆட்சி
அரியணை ஏறும் அறிஞர்க்கு
தெரிவிக்கின்றேன் தெளியுமா அறிவே?

ஆடு—பாடு

தமிழ்தமிழ் என்று நீ ஆடு-பட்
டறிவின் உணர்வெல்லாம் பாடு!
குமிழ்த்த இவ்வுலகப் பேரேடு-குறித்த
ஐந்தொகைக் கீடிணை ஏது?
தமிழ்தமிழ் என்று நீ ஆடு!

நமதுயிர் வாழ்வினோடு-உலக
நாகரிகத்தை விளக்கும் செப்பேடு
தமிழன்றி வேறெது கூறு-மக்கள்
சமம் என்ற பொதுமைப் பண்பாடு!
தமிழ்தமிழ் என்று நீ ஆடு!

தமிழுக்கு நீ செய்யும் கேடு-பெற்ற
தாய்க்குச் செய்யும் மானக்கேடு
சிமிழ்க்காதே சிந்தனைப் பீடு-நாளும்
செழிக்கட்டும் தமிழ்மறைக்காடு!
தமிழ்தமிழ் என்று நீ ஆடு!

சிறுகதை புதினத்தினோடு-பல
சிற்பச் செந்நூல் பல போடு
அறுத்த அறிவடை மேடு-என
ஆக்குக அறிவியல் ஏடு!
தமிழ்தமிழ் என்று நீ பாடு!

சட்ட நுணுக்கங்கள் தேடு-பொறி
சமைக்கும் இயல்களில் கூடு
முட்டிடும் வான் எல்லைக்கோடு-கோள்
முழுதாளும் புடவிநூலோடு
தமிழ்தமிழ் என்று நீ பாடு!

உயிரியல் பயிரியல் பாடு-நம்
உடலியல் மருந்தியல் ஏடு
தயிரினில் வெண்ணெய்போல் தேடு-நின்
தன்னறிவால் உயரும் நாடு!
தமிழ்தமிழ் என்று நீ பாடு!

மொழியின்றேல் நாம் யார்?

விழியில்லாத வாழ்வும்
வெற்றி பெறுதல் கூடும்
வழியில்லாத ஊர்க்கும்
வரப்பைக் கடந்து சேர்வோம்.

எழில் இல்லாத பெண்ணும்
எவற்கோ மணியாய்க் கூடும்
மொழியில்லாத வாழ்வை
நினைக்க முடியா தன்றோ?

மொழியே தானே மூச்சு
மொழியே தானே உணர்வு
மொழியே தானே வாழ்வு
மொழியே தானே இன்பம்.

மொழியே தானே மனிதன்
மொழியே தானே வழிகள்
மொழியே தானே உலகம்
மொழியின் றேல் நாம் யாரோ?

வையம் அறிய செய்வீர்

தமிழ்ப்புல வோர்களே, தமிழ்ப் புலவோர்களே,
அமிழ்தைப் பாய்ச்சும் இரகசியத்தை
உங்கட் குரைப்பதில் உவகை கொள்கிறேன்.

சங்கநூற் புலமை சான்ருேர் தோன்றுமுன்
தோன்றிய தொல்காப் பியத்தின்—பின்னர்
தாய்மொழிப் பெயரைத் தமிழ் எனக் குறித்தல்
ஆய்வில் கிடைத்த அரும்பொருள் அறிவீர்,
ஆனுல், ஓர் உண்மை அறைவேன் உரத்தே.

வடமொழிக் கொருபெயர் வடமொழி நூல்களில்
இல்லவே இல்லை; என்ன வியப்பா?
சமஸ்கிருதம் எனச் சாற்றுவ தெல்லாம்
செம்மையும் ஒழுங்கும் பெற்றதைச் செப்பும்.

சமஸ்கிருதம் எனும் சொல் மொழியைக் குறிக்க
அமையவே இல்லையாம்; அறிஞருள் அறிஞர்
நீ. கந்தசாமி 'நீயறிவாய்' என
சொன்னசொல் கன்னற் பாகாய்க் காதில்
இன்னும் ஒலித்தென்னை எந்தமிழ்ச் சிறப்பாம்
இறுமாப்புக் கடலில் எக்களித் தாடச்
செய்கிற தருமைப் புலவரே!
வையம் அறிய வாய் முரசறைகவே!

எந்நாள்?

தாய்மொழியாம் நாநிலத்தில்
நானுழைத்துப் பார்த்தேன்
தலைப்பட்ட செல்வத்தின்
பயன் எண்ணப்போமோ?
தாய்மொழியாம் ஆழ்கடலில்
புலமையொடும் ஆழ்ந்தேன்
தனைபட்ட களஞ்சியத்தின்
கணக்கறிப் போமோ?

தாய்மொழியாம் விண்வெளியில்
பறந்துவந்து மீண்டேன்
தட்டுண்ட ஒளிமீன்கள்
எண்ணில்பல கோடி.
தாய்மொழியாம் மண்ணகழ்தேன்
நம் முன்னோர் வாழ்ந்த
தன்னிகரில் பண்பாடு
நாகரிகம் கண்டேன்.

தாய்மொழியின் இலக்கியஇ
லக்கணங்கள் கற்றேன்
தனித்தமிழின் மாட்சியினில்
ஆட்சியினில் வியந்தேன்.
தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழியால்
வையகத்தைக் காக்கும்
தகுதியறிந் தின்புற்றேன்
நடக்கும் நாள் எந்நாள்?

இல்லாத சிவனும் இருக்கும் தமிழும்

இல்லாத சிவன்முடியை அடியை மேனாள்
இரண்டுபேர் தேடினராம் இதுபுராணம்.
கல்லாத போக்கிதிலே ஐயமில்லை;
கடவுளுக்கு வேரில்லை கிளையும் இல்லை
எல்லோரும் உணருங்கள் எனும் கருத்து
புதைந்துள்ளதை எண்ணுகிறேன் வியக்கின்றேன் நான்.
சொல்லார்ந்த தமிழ்மொழிக்கும் அதனின்தோற்றம்
தொல்பழமை அடிமுடியைக் கண்டாரில்லை.

கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தின்முன்
கையுழைப் பினாலுயர்ந்த மனிதருக்குள்
தொல்காப்பிய மனிதன் தமிழன் என்று
தொன்னிலத்தின் ஆய்வுகளால் குமரிநாட்டின்
பல்காப்பியம்போல பார் அனைத்தும்
பரந்தவனும் பரந்தமொழி தமிழே என்னும்
சொல்காப்பியத்தின் அடி முடியைக்காணா
தொல்லியலார் அறிவியலார் திகைக்கின்றாரே.

எந்நாட்டுப் பழங்குடிக்கும் மொழிக்கும் அன்னார்
இனத்திற்கும் அடிமுடியைக் காண்பார், வெல்வார்;
முன்னாட்டின் குடிமக்கள் யார்யார் என்று
முன்னேற்றம் கண்டார்கள் என்பதெல்லாம்
பன்னாட்டின் ஆராய்ச்சியாளர்க்கெல்லாம்
பலாவன்று பழம்வாழை உரித்தல்போலாம்.
தென்னாட்டின் வரலாறும் மொழியும் வாழ்வும்
திகைக்கவைக்கும் இனத்தினன்நான் திகட்டல்
உண்டோ?

தமிழின் மேன்மை

உழைப்பாளர் மிகும் ஊர்ப்புறங்களிலோ
அழைக்கும் அழகுசூழ் வயல்வெளிகளிலோ
ஓங்கிய சிறப்பின் உயர்மலர்க்காட்டிலோ
மாங்குயில் கூவிடும் மரம்அடர் காட்டிலோ
மனித உழைப்பால் மாண்புறும் நகரிலோ
தனிமை மிகுந்த வெட்டவெளியிலோ
தொழிற்சாலை மிகு தொழிற்பேட்டையிலோ
ஒழிவு நேரத் துவந்திடும் அரங்கிலோ
வீட்டிலோ, வெளியிலோ, கூட்டங்களிலோ
நாட்டில் எங்கெங்கு மக்கள் நடமாட்டம்
உள்ள இடமெல்லாம் உரையாடும் மொழி
தெள்ளத் தெளிந்த செந்தமிழ் மொழியின்
இனிமையில் தோய்ந்த எக்களிப் புணரலாம்.
அழகுக் கவிதையின் செழுமையைப் பருகலாம்
உண்மையின் உரத்த குரல்களைக் கேட்கலாம்
மல்லிகை மணம்போல் சொல்லின்பம் தரும்
மழலையை, காதலர் குதலையை அருந்தலாம்
மன ஓவியம் தரும் கனவுகள் நிறைந்த
இளைஞரின் பேச்சுகள் ஏந்தி உண்ணலாம்
தேன் சிட்டைப்போல் தீங்குயில் போல
வானம்பாடியின் வண்மைக் குரல்போல்
திசைதோறும் திசைதோறும் இசைபெறும் இன் தமிழ்
மொழியினை மனத்தில் வழியச் செய்குவீர்!

அந்தமிழ் மொழியினால் அகில உலகையும்
சொந்த மாக்கிடும் சுரப்புச் சுனை அது!
மனத்துள் ஊறும் மட்டிலாக் கருத்தினை
கணத்திற்குள்ளே கழறிட முடியும்

அறிவின் விழிப்பில் அகப்படும் எதனையும்
வெளிப்படுத் திடத்தகும் எளியது தமிழ்மொழி!

வைய இசையெலாம் கைக்கொண்டிசைக்கும்
பைந்தமிழ்க்குள்ளே பாரின் மொழியெலாம்
மொழிந்திட முடியும்; மொழியின் கருத்தையும்
பிழிந்த பழச்சாறுய்ப் பெற்றிட முடியும்.
வண்ணத் தொளியினை வானத் தெளிவினை
எண்ணத் தொளியாய் இயம்பும் எம்மொழி!
மலர்வனத் தழகெலாம் மலர்த்திட முடியும்
இலையின் சலனம், இடியின் குமுறல்,
அலைகளின் ஆர்ப்பொலி, ஆழியின் அமைதி,
குழந்தையின் மழலை, குமறும் கோளரி
தடைபடா அருவி தணல்மலை வெடிப்பு
தென்றலின் இன்பம் வாடையின் திணிப்பு
ஒன்பது சுவையின் ஓயாக் கூத்து
செயலின் ஊக்கம் அமைதியின் ஆக்கம்
செயற்கையின் செம்மையாய் இயற்கையின் இணையாய்
அளவிலா உணர்ச்சியின் ஆற்றலுடைமை
வளமை மாட்சி வண்டமிழ்க்குண்டு.

எவ்வித எண்ண ஏற்றங்களையும்
செவ்விதின் உணர்த்தும் சீர்மைக் கருத்து
கோடா கோடி கொள்கை கேட்பாடுடையர்
ஏடாய் கொடுக்கும் இனிமை வாய்ந்தது!

அறிவியல் துறைகள் அறிதொறும் அறிதொறும்
புரியும் தமிழில் பொலிந்திடச் செய்யும்
முத்தமிழ்போல முழுவுலகத்தும்
எத்திசை தேடினும் இல்லாத் தனிமொழி!

அத்தகை மொழியின் அருமை மக்களாய்
இத்தரை பிறந்ததால் இறுமாப்படைகிறோம்

''யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்''
ஓதும் இவ்வுரை உவந்த ஒருமொழி!

யாவையும் இணைக்கும் எவரையும் பிணைக்கும்
தேவைக் கெல்லாம் சிந்தனையளிக்கும்
மக்கள் நெஞ்ச மடுவிலிருந்தும்
அக்கறை மிகுந்த அன்பிலிருந்தும்
எவரும் அறியா தோற்றுவாயிருந்தும்
வாழ்வின் வளங்களின் புதுமையிலிருந்தும்
இயற்கையின் உண்மைத் திண்மையிலிருந்தும்
பெருமைக்குரிய அருங்களஞ்சியமாய்
உருவெடுத்துள்ளது உயிர்நிகர் ஒண்டமிழ்!
பயில்தொறும் பயில்தொறும் பண்பாட்டின்குரல்
மனித குலத்தின் மாண்பினைக் காட்டுதே!
எண்ணிக்கையில்லாக் கால வளர்ச்சியின்
பண்ணொலியன்றே பாங்குற்றெழுந்து
உலகமாம் நாடகந் தோய்விலா தியங்கும்
கலைமகளாகக் காண்கிறேன் தமிழ்த்தாய்!

உயிரே உயிரை உணரும்; உண்மை
உணர்ச்சி வாயில் உணர்வோன் வலித்தே
என்பதெற் கெடுத்துக் காட்டே எம்மொழி!

எம்மொழிச் சிறப்பை எதற்கொப்பிடலாம்?
எம்மொழி நுகர்வை எதற்கு வமிக்கலாம்?
எம்மொழி அருமைப் பெருமைபெறுதற்கு
அரிய அன்னையா? அப்பனா? உடன்பிறந்
துரிமையில் இணையும் ஒப்பில் உறவினரா?
வாழ வைத்திடும் தோழனா? காதலால்
சூழ் உலகத்துத் தோன்றாத் துணையா?
மயக்குறு மக்களா? மண்ணுலகத்தில்
எதைச் சொன்னாலும் அதனை ஏற்றிடேன்.
ஏனெனில் எந்தமிழ் இன்பம்; என்னுடை
ஊனில் உயிரில் உவப்புறும் எதற்கும்
மேலே மேலே தாவிச் செல்வது!
எவைக்கும் மேலாய் எவைக்கும் உள்ளாய்
சுவைபட்டுயிரில் உயிர்ப்புறு வாழ்க்கையில்

ஓங்கியும் உயர்ந்தும் பாங்குற விரிந்தும்
மேன்மைக் கெல்லாம் மேன்படும் எம்மொழி!

ஒருவனை உலகிற் கொப்பற்றுயர்ந்த
திருவள்ளுவன் சொல் புதையலை எடுத்தேன்
ஒருசமு தாய ஒழுங்கொற்றுமையை
பெருமனத்தாலே பேரன்பதனுல்
நெருங்கிப் பிணைத்தான்; வேற்றுமை நிழலை
அருகில் விடாமல் அன்னையாய்க் காத்தான்.
சங்கநூற் புலவர்கள் சாற்றிய பாட்டின்
அங்கெங்கேயும் இயற்கையின் அருமை,
எவரையும் தழுவும் இன்பத் தோழமை,
உவகையில் ஒன்றிய உறவின் இணைப்பு!

சாதி சமய மதத்தின் சழக்கு
வேதனை தராத வியப்புறு காட்சி
எல்லார்க்கும் எல்லாம் என்று மகிழ்ந்திடும்
பொல்லாங்கில்லாப் புதுச்சமுதாயம்
பூத்து மணந்து பொன்னொளி தந்தது.

காப்பியங்களின் சொல் காட்டிய நன்மொழி
மாப்பெரு மக்களின் வாழ்வெனும் மலர்வனம்.
ஈடிலா வியப்பை நாடி நரம்பினில்
ஓடிடச் செய்து பாடிடும் உணர்வே!

பாரதிப் பாட்டின் சொற்களில் படிவேன்
சூரியன் ஒளிமுன் தோன்றும் சொற்களாய்
எத்தடையாயினும் அத்தடை தகர்க்கும்
முத்தமிழ் பார்வையை உள்ளத் துணர்ச்சியை
எவரையும் ஈர்க்கும் ஏற்றத்துடனே
கவர்ந்தது பொன்னொளி; கண்கள் ஒருகணம்
நானிலத்தினையே நட்பால் பிணைத்தன.
ஒளியைத் தெளிக்கும் உண்மைச் சொற்கள்—
இன்பமாய்ச் சிரித்து மன்பதை யோடினை
வீழாப் புகழினில் வாழவைத்ததுவே.

எழுத்துத் திருத்தத்தினும்
எண்ணத்திருத்தம் வேண்டும்

எழுத்துக்களைச் சீர்திருத்தும் ஆர்வலர்க்கோர்
விண்ணப்பம்; எதற்காக இந்த வேகம்?
பழுத்துக் கனிந்திட்ட மொழிக்கனிக்குப்
பழம் அழுகச் செய்வதுவா உங்கள் திட்டம்?
ஒழுக்கத்தில் ஓர் அழகு வேண்டுமாயின்
உயர்பெரியார் திருத்தத்தை ஏற்க; மேலும்
'கழுத்தறுப்பு வேலைகளைச் செய்வதெல்லாம்
காளைகளை காயடிக்கும் செயலை ஒக்கும்.

மொழிக்குரிய உயர்கருத்தும் உலகளாவும்
முன்னேறும் அறிவியலை வளர்க்கும் எண்ணம்
விழிக்கடையின் ஓரத்தும் வராத பேர்கள்
வெதும்புவதேன் எழுத்தினிலே சீர்திருத்தம்?
கொழித்த மொழி பிரஞ்சினிலே, ஆங்கிலத்தில்,
குறியீட்டைக் காட்டுகிற மொழி சீனத்தில்
தொழில்படுமா உங்களுடை சீர்திருத்தம்
தோல் விழுங்கிச் சுளைகளை ஏன் எறிகின்றீர் நீர்.

மக்களெலாம்தாய் மொழியைக் கற்பதற்கு
மடத்தனமாய்க் கற்பிக்கும் முறையை மாற்றிச்
சிக்கலின்றித் தெளிவாக உணர்வதற்குச்
செம்மை நிலை காணுத ஆங்கிலத்தால்
தக்க ஒரு தகுதியினைப் பெற்றுற் போன்று
தமக்குள்தாம் பெரியவரென எண்ணிக்கொண்டு
தக்கைகளாய்த் தலைநிமிர்ந்தே ஆடல் வேண்டாம்
தமிழ் வளர்ச்சி, இயக்குநர்கள் கையில் இல்லை.

உயிர்மெய்யைப் பிரித்தெழுதல் எளிதே என்றும்
உரைத்ததுநான் உண்மைதான்; நூறுபக்கம்
பயிர்களிடைக் களைபோல வளர்ந்திரண்டு
பங்காக வளருவதை அறிந்தேன்; அன்பீர்
பயில்கின்ற வர்க்கும் அச்சுக் கோப்பவர்க்கும்
பாங்காக வளர்கின்ற பொறியியற்கும்
செயல்பட நீர் விழைகின்றீர், எழுத்தமைப்பால்
சிந்தனைக்கு வந்ததடை செப்புவீரே?

சீர்திருத்தம். 1—2—50

தமிழ் வரலாறு

கேளீர் தமிழ் வரலாறு—கேட்கக்
கேட்க அது நமக்கு முக்கனிச்சாறு (கே)

நாள் எனும் நீள் உலகிற்கே—நல்ல
நாகரிகத்துணை நம் தமிழாகும்
வாளுக்குக் கூர்மையைப் போலே—அது
வாழ்வுக்குப் பாதை வகுத்ததுமாகும். (கே)

இயல்பினில் தோன்றியதாகும்—தமிழ்
இந்நாவலத்தின் முதல்மொழியாகும்
அயலவர் கால் வைக்கு முன்பே—தமிழ்
ஐந்தின் இலக்கணம் கண்டதுமாகும்! (கே)

அகத்தியன் சொன்னது மில்லை—தமிழ்
அகத்திய மேமுதல் நூல் எனல் பொய்யாம்
மிகுதமிழ் நூற்கொள்கை மாற்றிப்—பிறர்,
மேல் வைத்த நூலே அகத்தியமாகும். (கே)

நாடுதொல் காப்பிய நூலும்—இங்கு
நம்மவர் கொள்கை நவின்றிடவில்லை
ஏடுகள் தந்தன ரேனும்—தமிழ்
இயற்கைக் கருத்தந்த நூல்களில் இல்லை. (கே)

கல்லையும் செம்பையும் கண்டே—இரு
கை தொழும் கொள்கை தமிழ்க் கொள்கை இல்லை.
நல்லொழுக்கம் சிறப்பென்னும்;—அறம்
நாடி அதன் திறம் பாடும் தமிழ்தான்.

ஆன்மாவை ஒப்புவதில்லை—தமிழ்
அணுவென்று கூறிடும் உயிரினை அஃதே!
கோனாட்சி தன்னைச் சிரிக்கும்—அது
கோலெடுத் தோன் செயல் என்று வெறுக்கும் (கே)

முன் குடிக்கோனுட்சி ஒப்பும்—தமிழ்
முன்னிருந்தாள் வேளேக் காவலன் என்னும்
ஆள் என்னும் சொற் பொருள் காண்பீர்—தனி
ஆளுக்கும், ஆள்கைக்கும் வேற்றுமையில்லே. (கே)

காட்டாறு மக்களேக் கொல்லும்—மூங்கிற்
காடும் கனல் பட்டழிந்திடும், அந்தக்
கேட்டுக்குத் தெய்வமென்றே பேர்—அதை
நெஞ்சல் இறைஞ்சல் தமிழ்க் கொள்கையில்லே. (கே)

மாசற்ற எண்ணத்தினுலே—இன்ப
வாழ்வை அடைவது நந்தமிழ்க் கொள்கை!
ஈசன் என்றே ஒன்றைக் கூறி—இடர்
ஏற்பதை நம் தமிழ் என்பது மில்லே. (கே)

முருகெனல், அழகிளமைக்காம்—எனில்
முருகனே நந்தமிழ் ஒப்புவதில்லே
விரிவுறு முல்லே நிலத்தில்—வரும்
வேட்கையை மால் என்று நந்தமிழ் சொல்லும். (கே)

கோயிலும் மன்னவன் இல்லம்—அந்தக்
கோயில் வணங்கும் இடந்தானுமில்லே
தாயும் தகப்பனும் அன்ருே—தொழத்
தக்கவராவர் என்றே தமிழ் சொல்லும். (கே)

சாதி மதம் தமிழ் இல்லே—அந்தச்
சாதி மதத்தைத் தமிழ் கொள்வதில்லே.
தீதுறு ''தெவ்வே'' பகைமை—அந்தத்
தெவ்வில் விளேந்தது தேவர் எனுஞ் சொல். (கே)

('உயிரும் நுண்மையும் அணுவெனவாகும்'' என்
பது பிங்கலந்தை
கோல் என்பது கொல்லுவது; முதனிலே திரிந்த
தொழிற் பெயர் அக்கோல் என்பது ஆட்சிக்கும்
கோலன் அரசனுக்கும் பெயராயினமைகாண்க.)

(''தெவ் என் கிளவி கொள்ளலும் கோறலும்'' என்பது பிங்கலந்தை.)

(மாசற்ற கொள்கை மனத்தில் உதித்தக்கால் ஈசனைக் காணும் உடம்பு என்ற ஔவை குறள், மாசற்ற எண்ணத்தைவிட வேருக ஒரு பொருள் உண்டென நினைப்பார்க்கு மறுப்பாகும்.)